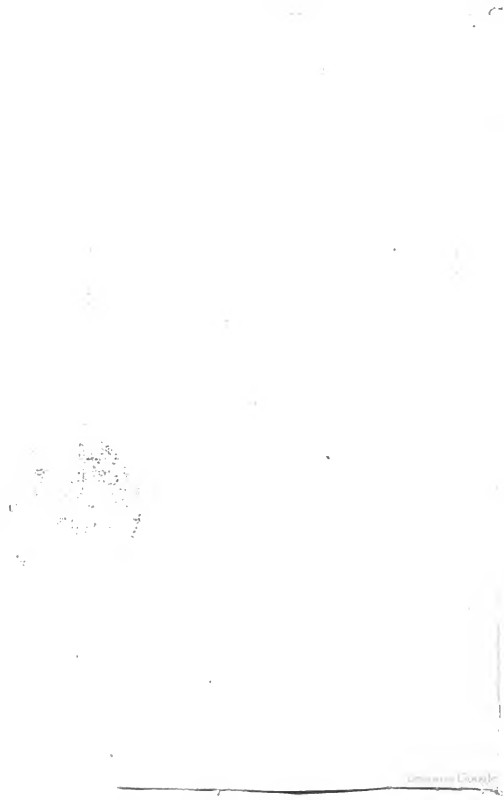

9.5.454

J. v. d. Walde sculpit

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

M U S A E I

GRAMMATICI

de

HERONE ET LEANDRO

CARMEN.

CUM SCHOLIIS GRAECIS NUNC
PRIMUM E CODICE MS. BIBLIO-
THECAE BODLEJANAE EDITIS.

EX RECENSIONE

MATTHIAE RÖVER

QUI VARIANTES LECTIONES ET NOTAS

ADJECIT.

ALEXANDRI SEVERI
EX SPECIM.
MORELLII.

ANTONINI CARACALLAE
EX MUS. RO.
SIG. HAVERCAMP.

LUGDUNI BATAVORUM,
Apud THEODORUM HAAK, 1737.

17
**PERILLUSTRIBUS ET
SPLENDIDISSIMIS**

ACADEMIAE

LUGDUNO-BATAVAE

CURATORIBUS,

JOANNI HENRICO,

COMITI ET DOMINO WASSENARIAE,
OPDAMI, HENS BROEKAE, SPIERDYKI,
ZUIDWYKI, KERHEMII, LAGAE &c. &c.
&c. EQUITIBUS HIEROSOLYMITANIS
SANCTI JOANNIS ADSCRIPTO: ORDINIS
EQUESTRIIS NOBILIIUM HOLLANDIAE
ADSESSORI PRINCIPI, EJUSDEMQUE
CIVITATIS NOMINE D. D. DELEGATORUM
PRAEPOIENTIUM ORDINUM
PRAESIDI, &c. &c. &c.

ARENTIO BRUNONIS

VANDER DUSSEN, J. C.

CIVITATIS DELPHENSIS SENATORI;
CONSULARI, SOCIETATIS INDIARUM
ORIENTALIUM MODERATORI, AVUNCULO
MEO COLENDO, VENERANDO.

CORNELIO SYLVIO, J. C.

CIVITATIS HARLEMENSIS SENATORI,
CONSULARI, PRAEFECTURAE RHENOLANDICAE
ADSESSORI, TERRITORII BREDERODII
PRAETORI, EJUSDEMQUE AERARII, UT ET
SYLVARUM ET REI VENATICAE PRAEFECTO,
&c, &c. &c.

EORUMQUE COLLEGIS;
AMPLISSIMIS GRAVISSIMISQUE
REIPUBLICAE
LUGDUNO-BATAVAE
CONSULIBUS,
JOANNI VANDEN BERGH, J. C.
RHENOLANDIAE PRAETORI SUMMO,
EJUSQUE AGGERUM, VIARUM, ET A-
QUARUM PRAEFECTO.

ABRAHAMO HOOGEN-
HOUK, J. C.
AGRI RHENOLANDIAE CURATORI-
BUS ADLECTO, ACADEMIAE QUAE-
STORI.

JOANNI VAN LAN-
SCHOT, J. C.

NICOLAO VAN TOL, J. C.

UT ET
VIRO SPECTATISSIMO,
DAVIDI VAN ROYEN, J. C.

REIPUBLICAE LUGDUNO-BATAVAE A
SECRETIS, ET ILLUSTRICURATO-
RUM ET CONSULUM COLLEGIO AB
ACTIS.

S. P. D.

MATTHIAS RÖVER,

DEDICATIO.

CUM e litterarum studiis & veterum monumentis a prima fere aetate maximam perceperim voluptatem, humanioribus literis operam haud exiguam dedi. Quenam enim Scientia? Ars quanam inveniri potest, quae continuo praefidio ab hoc eruditionis genere non egeat? Hinc Poësin Latinam Graecamque intactam relinquere nolui: nam ea est Poëseos praestantia, ut cum optimis artibus de dignitate certet, reliquas vero longe post se relinquat. Haec mecum reputans, & cum laeta Veterum Poëtarum viridaria colerem mira eorum dulcedine captus, in tantis suavissimarum rerum illece-

*

3

bris

DEDICATIO.

bris praecipue alleclus fui suavissimo Musaei horto, cultissimo, dico, illius Vatis carmine, quo infelices Heronis & Leandri Amores, miserrima illorum fata immortalitati consecravit: nam quoties hoc opusculum relegerem, undique Poëtarum flosculos delibare, undique Artis Poëticae elegantiam percipere mihi videbar. Carmen certe, quod ab omni aevo omnium mentes in admirationem rapuit, ac quotidie superando gloriam acquirit. Jure igitur merito de Poëta Nostro dicitur

Αἰνεῖσθω δὲ μικρῇσιν ἐπισιζᾷς σελίδεσσιν,

Ὅσσ' ὀλίγαις παίζων χερσὶν ἔοργεν Ἐξως.

Lau.

DEDICATIO.

*Laudetur parva, quod pinxerit
Ille tabella,
Quae manibus parvis facta
peregit Amor.*

Hunc libellum mea cura novoque
cultu adornatum Vobis, PERIL-
LUSTRES CURATORES, atque AM-
PLISSIMI CONSULES, oblatum ve-
nio, ut leve specimen adolescen-
tiae non inertia transactae exhibe-
rem. Sinite igitur, ILLUSTRISSIMI
PROCERES, ut cultissimus Vates a
Vestris Nominibus Splendidif-
que Titulis novum foeneretur ho-
norem, Sinite, ut a tam Illu-
strium Siderum fulgore meae
quoque Studiorum primitiae scin-
tillam lucis accipiant. Id omne
consecutus ero, si serena hilari-
que

DEDICATIO.

que fronte hoc quaecumque donum suscipiatis. Procedente tempore majora & graviori studio elaborata in lucem me proditurum spero, quibus meae in Vos observantiae documenta exhibere nitar. Nunc enim ante aliquot tempus ad Jurisprudentiae studia animum adpuli, quae ab hac aetate me totum sibi vindicant, operam iis omnem daturum, utpote quae in Amplissimo dignitatis gradu jure merito mihi habeantur. Favete igitur meis studiis, PERILLUSTRES CURATORES, atque AMPLISSIMI CONSULES, & Valete, ut omnes Vestri valeant. Dabam Lugd. Bat. vi. Id. Nov. A. clō Id CCXXXVII.

LEC.

LECTORI BENEVOLO

S. P. D.

MATTHIAS RÖVER.

DE ipso Auctore agendi necessi-
tatem praeripuerunt Viri Do-
cti, & quae ab illis diligenter per-
tractata sunt, hic iterum repetere quid
attinet? nam nihil certi nec de Pa-
tria, nec de Genere Musaei statuere
licet, quod Poëtae Nostro commune
est cum omnium Poëtarum Principe
Homero. Certissimum Ejus aetatis in-
diciū praebet nomen τῷ Γραμματικῷ,^a
& de hac re etiam ex toto Carmi-
ne, immo ex unoquoque fere versu
judicare licet; esse nimirum recen-
tioris aevi Scriptorem, quare tertia
Poëtarum Classis^b merito Eum sibi
vindicat, Imperio nempe Romano
jam

^a Vid. *Leon.* Allatium de patria Homeri Cap. 4. pag.
76.

^b Vid. *L. Rhodomanni Dissert.* de Quinto Calabro.

P R A E F A T I O

jam ad occasum vergente, quod prae-
cipue palam fit, si Coluthi, Thry-
phiodori, Quinti Calabri, & Nonni
Panopolitani scripta conferantur; Mu-
saeum tamen aetate Nonno postero-
rem, (quippe qui haud multo post
Theodosii tempora floruit) recte po-
nunt Viri Docti, & hoc certissimis
argumentis probari potest, cum Au-
ctor Noster integros fere versiculos
sibi admodum familiares ex Dionysia-
cis transcripsit: nam sicut ex Anti-
quis, sic etiam ex recentioris aevi Au-
ctoribus flosculos delibavit & sibi de-
cerpsit; per florida Latinorum pascua
quoque vagatus est: nam Ovidii epi-
stolas Heronis & Leandri mutuas plu-
rimis in locis expressisse, quis igno-
rat? contrariam tamen sententiam fo-
verunt Viri etiam Doctissimi, qui
Nostrum scribendi materiem Ovidio
dedisse censebant. Quos inter magnus
ille

AD LECTOREM.

ille Aldus Manutius^a, ubi ait,
 καὶ μάλιστα ὡς αἱ εἶδ' αὖτε τὰ ἰσχυρὰ τέττι τῷ Οὐιδίῳ
 δακνέοντα δαιμονίως τῷ ὄντι καὶ εὐφυῶς, καὶ ὅπως αὐ-
 τὸν ἐμιμήσατο ἐν ταῖς Ἡρώς καὶ Λεάνδρου πρὸς ἀλ-
 λήλους ἐπιστολαῖς. Quam sibi placet Gu-
 lielmus de Mara^b! postquam Hero-
 nis & Leandri fata narrasset, *Horum*,
 inquit, *amores Antiquissimus Heros atque*
Poëta Musæus Orphei Theologi Contem-
poraneus, & ejusdem inter Argonautas So-
cious, eleganti carmine Graece conscrip-
sit. Huic paria facit Joannes Vatel-
 lus^c, cum exclamat, *Hic igitur est Ve-*
tus ille Auctor, atque inclytus Heros.
 Sed plura ejusdem erroris speci-
 mina exhibere non lubet; Magni
 quoque Julii Caesaris Scaligeri nimis
 nota

a Vide ejus Epistolam, quæ in Musæi editione habe-
 tur.

b In Epistola ejus Paraphrasi præfixa in editione Wœ-
 cheli.

c Vtd. ejus Epistolam Commentario in paraphrasin Gu-
 lielmi de Mara præfixam.

P R A E F A T I O

nota sententia est, quam ut eam hic reponerem. Verum superiorum Seculorum eruditis communis hic fuit error, qui status controversiam Auctori Nostro injustissimam moverent, nam a Veterum Poëtarum Choro revera nimis longe remotus est.

Quis tamen ex Poëta tam facundo tamque Castigato judicaret, omnis Eloquii & Elegantiae Theatrum suo aevo jam fere occlusum fuisse? Nisi quod Poëtica Majestas, aurea & amabilis illa Simplicitas, quam in Antiquis deprehendimus, in ipso hoc Auctore aliquando recessisse posset videri, omnes tamen sui temporis aequales facile superavit; & Victor existens palmam iis longe praeripuit. Nam tanta suavitate infelicioris aevi vitia temperavit, ut hoc Carmen ab omni parte Atticam
cam

AD LECTOREM.

cam venustatem & ingenuum cultum
ferat. Ipsum certe Amoris opus! ubi
cum Gratiis Venus certare videtur.
Utinam Musaei plura vel ipsius tincta
lepore Nobis superessent poëmatia!
Dignus igitur est, si quis alius ejus
seculi, cujus scripta quam emendatissi-
ma in lucem prodeant; id quidem,
quantum aetas mea permiserit, egi
praecipue.

Scholia, quae in hac editione pri-
mam nunc lucem adspiciunt, e Co-
dice manu exarato Celeberrimae Bi-
bliothecae Bodlejanae olim descripse-
rat Vir Doctissimus JACOBUS GRO-
NOVIUS, eademque mihi lubens con-
cessit Tanto Patre dignissimus Filius
ABRAHAMUS GRONOVIVS, qui illa quo-
que restituit & emendavit, Huic etiam
variantes lectiones trium Codicum
manu exaratorum ejusdem Bibliothecae
me debere agnosco, qui, licet

P R A E F A T I O

non antiquae, tamen optimae notae erant.

Hic quoque praedicanda est Viri Celeberrimi nec non Eruditissimi JACOBI PHILIPPI DORVILLII, Professoris Amstelaedamensis humanitas, qua mecum communicavit binas Conlationes, alteram Codicis seculi undecimi Bibliothecae Vaticanae, alteram Codicis Veneti, qui scriptus erat jussu CARDINALIS BESSARIONIS, (literaturae Graecae per Italiam instauratoris^a) & cum aliis Auctoribus Graecis uno volumine Venetiis in Bibliotheca S. MARCI servatur. Usus etiam praebeuit editionis quadratis litteris impressae, quam dudum alibi frustra quaesieram, nec non Juntinae Anni MDXXX. & Barthianae. Hoc quoque ingentis beneficii vice duco, quod elegantissimas suas observationes hic quoque adjici voluerit.

Con-

^a Vide L. Rhodomanni Dissertat. de Quinto Calabro.

18

A D L E C T O R E M.

Conlationem Codicis Regii, quae etiam in hac editione habetur, excerpſi ex notis Jacobi Rondelli. Adjeci quoque variantes lectiones, quas è membranis Palatinis exhibuit Casparus Barthius^a, qui ad versum sextum & septuagesimum tantum progressus est; nam quia Codex vitiosissimus erat, *reli quarum*, ait, *inceptiarum taedet*, & paulo ante, *librarium omnium suae aetatis facile rudissimum* jure merito pronuntiat. Saepe autem ex optimis Codicibus vitiosissima exemplaria ab indoctis hominibus descripta sunt; hinc in squallidis istis paginis aurum aliquando elucet, & vestigia genuinae lectionis hoc modo deprehendere possumus.

Multa quoque glossemata a librariis literarum plerumque inperitis in contextum (ut vocant) recepta erant,

^a Lib. 7. Adversar. c. 21.

P R A E F A T I O

rant, praesertim in Codicibus Vaticano & Veneto, sic versu 103. pro *ζητήματα* Venetus legit *ἐνότητες*, & v. 131. pro *ἀπευλείωσι* Regius exhibet *ἀπεχθαί-
γισσι*, Venetus & Vaticanus *ἐχθαίγισσι*. sic pluribus in locis; & quamvis haec glossata saepe cum ruina carminis essent recepta; omnia tamen adnotavi: de hac re; Amice Lector, Te monendum duxi, ne talia pro variantibus lectionibus a me exhiberi crederes.

Saepe etiam primos librorum Editores ex glossis jam in contextum receptis novas finxisse lectiones; omnino suspicor; uno defungar exemplo in Auctore nostro; quamvis plura in aliis reperiri facillime possent; Versu 129. recte legitur *ἐπὶ κλέεις*, verum placuit Librariis Codicum Vaticani & Bodlejani; qui littera B notatur, scribere *ὡς ἔκλειν*. Veneti vero *ὡς κλέιν*: illud *ὡς*, facile omnes vident,
nihil

X

A D L E C T O R E M.

nihil aliud esse, quam glossema antea in margine positum, vel genuinae lectioni superscriptum, procul dubio hoc quoque in suo Codice reperit Editor editionis quadratis literis, & pro ὅς ἐκλυεν scripsit ὅτ' ἐκλυεν: nova hic nascitur lectio, quam tamen secutus nemo est.

Dixi de Codicibus manu exaratis, qui hanc editionem adornanti ad manum fuerunt: de Editis nunc quaedam differenda veniunt. Primam editionem Clariſſimus Fabricius^a prodiisse scribit Anno MCCCCLXXXVI. verum forte ty-
pothetarum vitio, vel memoriae lapsu sic expressum est: in Catalogo quidem Bibliothecae Petri Francii memoratur hic titulus. *Homeri Batrachomyomachia Graece Venet. MCCCCLXXXVI. item variorum excerptae sententiae & Musaei Poë-
mation Graece litteris quadratis. Ve-
rum*

^a Biblioth. Gr. lib. 1. G. 16.

P R A E F A T I O

rum annus, qui ibi adjicitur, est prioris Opusculi, & illa Musaei editio, quae quadratis seu majusculis, ut vocant, litteris excusa est, annum aut locum, ubi prodierit, non indicat: de hac nunc agendum.

Duae quidem prodierunt editiones, quae ambae annorum numerum non gerunt, ideoque, quaenam prima habenda sit, difficile est probatu. Altera edita est ab Aldo Manutio Gr. & Lat. Venetiis in forma, quam vocant, quarti ordinis; ex hac editione Variantes Lectiones sua manu descriptas ad me transmisit Eruditissimus Vir MICHAEL MAITTAIRIUS, pro qua humanitate gratias publice hic ago: Altera in eadem forma excusa est, cum GNOMIS Monostichis ex diversis Poëtis, quae Auctori nostro praemittuntur, annus huic nec locus nec Typographi nomen adjicitur, verum

AD LECTOREM.

verum una est ex illis quinque, quae quadratis literis excusae sunt, uti existant ANTHOLOGIA GRAECA, Florentiae, *per* Laurentium Francisci de ALOPA Venetum MCCCCXCIV. APOLLONIUS RHODIUS, cum Scholiis Graecis, Florentiae MCCCCXCVI. EURIPIDIS TRAGOEDIAE quatuor, Medea, Hippolytus, Alceſtis, Andromacha. & CALLIMACHI Hymni, cum Scholiis Graecis: duobus his ultimis nec loci aut Typographi nomen, nec annorum numerus indicatur.

ANTHOLOGIA prodiit cura Joannis Lascaris, in caeteris Editoris nomen non conspicitur, nisi quod Hic quoque epigramma Graecum CALLIMACHO subjunxit; quare dubitandi ratio non est; quin omnes ipsius cura prodierint, quod omnino cum Cl. MAITTAIRIO^a censerem, qui

*** 2

etiam

^a Posterior. Part. Tomi primi. pag. 105.

P R A E F A T I O

etiam ab eadem officina omnes exiisse, nec longi temporis spatio inter se distare vere conjicit.

Forsan quoque aliquid certi, de binis istis Auctoris nostri editionibus statuere possumus; de Aldina sic ait laudatus MAITTAIRIUS^b. *Quod ALDUS primum emisit suorum in Typographia laborum specimen, fuit Poëmation MUSAEI de HERONE & LEANDRO Graece & Latine in 4to. Huic quidem annus non adjicitur; sed dubitare, quin ARISTOTELI (cujus volumen primum anno 1495^c excusum est) praeiverit, non patitur ALDI Epistola. Haec autem Epistola repetita est in Editione Anni MDXVII. & hujus partem, quatenus ad nostrum propositum facit, hic adscribere, non erit inutile.*

ΑΛΔΟΣ

^b Ibid. pag. 70.

^c Calendis Novembris.

XII

A D L E C T O R E M.

ΑΛΔΟΣ Ο ΡΩΜΑΙΟΣ ΤΟΙΣ ΣΠΟΥ-
ΔΑΙΟΙΣ ΕΥΠΡΑΤΤΕΙΝ.

Μησαῖον τὸν παλαιότατον ποιητὴν ἠθέλησα προσι-
μᾶζειν τῷτε Ἀριστοτέλει, καὶ τῶν σοφῶν τοῖς ἐτέ-
ροις αὐτίκα δὲ ἐμῷ ἐντυπνηστέοις, τῷτε εἶναι αὐτὸν
ἥδιστον ἅμα καὶ λογιώτατον. κ. τ. λ. De aetate
quoque editionis quadratis litteris
quicquam conjicere licet : nam Erudi-
tiss. ΜΑΙΤΤΑΙΡΙΟΥ recte observat ^a ex
Joannis Lascaris Epistola, quae Antho-
logiae praemittitur, hanc reliquis qua-
tuor praeivisse : prodiit autem 111.
Id. August. Anni supra indicati.

Verosimile, dico, ex illis est, nihil
tamen adfirmo, Aldinam recte pri-
mam editionem, illam vero quadra-
tis litteris, secundam haberi ; sic quo-
que, ut distinguerem, hanc nomina-
vi ; quae licet forte secundo ordi-
nis loco recte ponatur, tamen ex op-
timo Codice expressa est, & Aldinae
edi-

^a Posterior. part. tomi primi. pag. 105.

P R A E F A T I O

editioni pluribus in locis praecellit, & omnibus aliis, nisi quae optimas lectiones ex ea transtulerint. Hanc editionem non indicavit Henricus Stephanus, attamen primus est, qui plurimas lectiones ex ea recepit & expressit. sed Vir doctus diligentiam non ubique satis adcuratam adhibuisse videtur, cum quibusdam in locis meliora, quae Aldinae & Juntinae exhibuerant, in marginem rejecerit, deteriora vero secundae editionis in contextum receperit. sed hoc in collectione sua Poëtarum Heroïci Carminis Principum aliquando accidisse ipse fateri non erubescit^a. an autem ab eo tempore ullus hujus Opusculi editor secundam editionem oculis lustraverit, vehementer dubito, a nemine saltem memoratur. Veteres tamen editiones, & manu exaratos consulere

^a In Collect. Poët. Heroïc. pag. 483.

A D L E C T O R E M.

fulere Codices, sola medicina est, ut nobiles utriusque linguae Scriptores suae dignitati reddantur, sic ingenuam faciem ab inepta librariorum manu vindicati nanciscuntur, & jure quasi postliminii gaudent.

Memoranda nunc est Aldina secunda, quae a prima raro discessit, prodiit Gr. & Lat. una cum Orpheo, Venetiis in Aedibus Aldi & Andreae Socceri Anno MDXVII. Hanc secuta est Juntina prima, excusa per Heredes Philippi Juntae, Florentiae MDXIX. Gr. & Lat. Cum Orpheo, Sententiis Monostichis, & Homeri Batrachomyomachia. Haec editio quoque ad exemplar Aldinum excusa est, & altera saepe, ita fieri solet, ex altera derivata est.

Adcuratius hoc Opusculum dedit Joannes Soter Coloniae MDXXVI. in forma, quam vocant, minori. Hic in non-

P R A E F A T I O

nonnullis ab Aldinis & Juntina discessit, & secundam editionem consuluisse paucis tamen in locis videtur; e regione contextus Graeci posuit Paraphrasin Gulielmi de Mara, quae elegans certe non est, ita ut encomium Joannis Vatelli non mereri videatur: ita enim Ille. *Hic igitur est, Vetus ille Auctor atque inclytus Heros, qui graeco Pallio circumamictus, in hanc diem, his nostris Cisalpinis partibus fuerat incognitus. Nunc autem Latiali toga, Romanoque plectro insignitus, bylariis insilit, ac laetabundus prodit in medium.* Haec Paraphrasis ignota fuisse videtur Casparo Barthio ^a, quamvis tamen de veteri quadum versione quicquam suspicatus sit, ubi dicit. *Puto exstitisse veterem quamdam Musaei illius nostri traductionem, cujus etiam rei aliae apud nos conjecturae sunt. Ravissus sane Textor, quod puerum legere me memini,*

^a Lib. 52. Adversar. c. 7.

AD LECTOREM.

mini, citat in Epithetorum farragine interpretem, ut dignum auctoritate; quamlibet merito ipsius nulla fere sit inter nostri aevi homines eruditos. Ravisius scilicet Textor ex hac paraphrasi loca quaedam produxit, ut in vocibus Abydos, & Sestus; sed cum in voce Hero ipsum Gulielmum de Mara indicat, hunc Paraphrasten Viro doctissimo latuisse miror.

Anno MDXXXVIII. Parisiis recusus est Auctor Noster satis accurate a Christiano Wechelo, cum sententiis monostichis Graece; interpretatio Latina ad verbum separatim adjicitur, sicut etiam paraphrasis Gulielmi de Mara, in quam commentarium conscripsit Joannes Vatellus, sed qui nihil bonae frugis revera continet.

Hanc editionem excepit Juntina secunda, quae etiam nihil novi exhibuit; edita est cum Hesiodo, Theogni-

gni-

P R A E F A T I O

gnide, Sibyllae Carminibus, Orphæo,
& Phocylidis Paraenesi, Florentiae
per Benedictum Juntam An. MDXXXX.

Non adspernanda quoque est editio
Hervagiana, quae Basileae MDXXXXIV.
prodiit inter Aesopi fabulas & alio-
rum opuscula; quae collectio saepius
repetita, & satis nota est. Anno
MDLXVI. lucem quoque adspexit Mu-
saeus in celebri illa Poëtarum Heroïci
Carminis principum collectione cura
Henrici Stephani, qui, ut dixi, pri-
mus ad secundam editionem Auëto-
rem Nostrum castigavit; nam omnes edi-
tiones, quae Stephanianam praecesser-
unt, easdem lectiones, quas in Aldina
prima jamprehendimus, exhibent.
Stephanum *καὶ πάλιν* secutus fuit Jaco-
bus Leësius, qui duobus Voluminibus
in folio (ut vocant), altero Poëtas
Heroïci Carminis omnes, An. MDCVI.
altero Tragicos & Comicos, quotquot
ex-

xv

A D L E C T O R E M.

exstant, edidit Gr. & Lat. Aureliae Allobrogum MDCXIV. Ille ne latum quidem unguem ab Henr. Stephano abiit, ita ut operae, si quid id est, quam in conferenda ejus editione inpendi, facile parcere potuissem; conlationem tamen adjeci.

A Stephaniana haud longum distat editio Andreae Papii Gandensis, quae cum ejus notis publici juris facta est Antverpiae MDLXXV. una cum Dionysio Alexandrino, Hic aliquando ab omnibus, quas ego quidem vidi, abiit: sed plerumque in deteriora, nisi quod versu 27. pro Εἰσέτι πρ, quod omnes exhibent, non male quidem edidit Εἰσέτι ἴν, versu etiam 194. scripsit κλέπτε παρειήν, cum alii omnes habeant κρύπτει παρειήν; Papii lectio antea displicuit; nunc vero, an non potius retinenda sit, dubito; infra etiam versu 161. & 182. hanc

**** 2

YQ-

P R A E F A T I O

vocem habuimus, quae loca in notula mea laudavi : praeterea etiam vs. 85. Ε'λκ⊙ ὑποκλέπτειν. & 289. ὑποκλέπτεις ἀνάγκη. Caetera, in quibus ab aliis discessit, minime amplectenda videntur ; versu 235. pro ἀνέμιμε, contra Auctoris sensum scripsit ἐφύλαξε, quod ex versu sequenti luce meridiana clarius patet. (*Sermo est de Leandro.*)

Α'γγελίην ἀνέμιμε φαινομένην ὑμεῖσάν,
 Μαρτυρίην λύχνοιο πολυκλαύστοιο δοκεύαν.

Papius tamen in sua versione novam hanc lectionem non expressit, verum receptam prudenter secutus est. Omnes has lectiones quoque exhibuit Paulus Voëtius, qui hunc Auctorem edidit cum notis, Ultrajeeti Anno MDCXLV. Gr. & Lat. Ego quidem has mutationes non ex conjectura And. Papii, verum e Codice MS. promanasse, ut credam, inducor. Quia
exem-

A D L E C T O R E M.

exemplar, quod Gulielmus Canterus^a cum suo contulerat, habuisse videtur, ex quo etiam hunc versiculum Τὸν δ' ἐρωμάντιον κ. τ. λ. qui in fine istius Codicis exstabat, exhibuit.

Anno MDCV I I I. prodiit hoc opusculum cum notis Casp. Barthii, qui denuo Musaeum edere statuerat, & novam quoque confecerat interpretationem, ut adparet ex ejusdem Viri summi Adversariis^b.

An. MDCXXVII. iterum lucem adspexit Auctor noster Francofurti, cum Commentario Danielis Parei satis prolixo. Postea Londini quoque An. MDCLIX. egregiam editionem emisit David Whitfordus una cum Moscho, Bione, & selectis Theocriti Eiddylliis Gr. quos omnes versibus elegantissimis Latine reddidit.

De-

^a Vide Papli notas in fine.

^b Lib. 52. Cap. 7.

P R A E F A T I O

Deinde Parisiis An. MDCLXXVIII. prodiit Musaeus, cum notis Jacobi Rondelli, in quibus multa exstant a C. Barthio & Pareo praeoccupata; hos tamen eum legisse non credo; cum editionum copia, si unam & alteram, quas memorat, ex vitiosissimis excipias, omnino destitutus fuisse videatur; secutus saltem fuit exemplar minus adcuratum: sed tamen conlationem Codicis Regii ei debemus.

Ab eo tempore memorabilis editio nulla prodiit usque ad Annum MDCCXXI. quo Cl. Joan. Henr. Kromajerus hoc opusculum cum Viro-
rum Doctorum notis emisit, Halae Magdeburgicae. Egregie quoque de hoc Auctore meruit Editor Poëtarum Graecorum minorum, qui excusi sunt Londini MDCCXXVIII. haec editio mihi vocatur *Londinensis*.

Harum omnium, quas memoravi,
edi-

xvii

A D L E C T O R E M.

editionum variantes lectiones accurate in hac editione exhibui.

Restat Parisiensis, Anni MDXLIX. quam indicat Cl. Fabricius. Musaeum quoque edidit Radulphus Winton, Cantabrigiae MDCLXI. inter Poëtas Graecos minores: sed harum editionum copia mihi nondum facta est.

Dudum etiam quaesivi M. Jo. Weitzii notas in hunc Auctorem, editas Ambergae MDCXIII. quae a Cl. Kromaijero a memorantur, verum eas oculis lustrare non contigit. Avidissime quoque & magni redimere voluissem Marci Musuri Scholia in Musaeum MSS^b, quae in Bibliotheca Regis Galliae servantur, sed apographi istius libri potiendi fortuna defuit.

Saepe etiam alibi prodiit hoc Poë-
mation, editum quoque fuit a Crispino
Gr.

^a Differt. de Musaeo pag. 13.

^b Vide Fabricii Biblioth. Gr. lib. 1. Cap. 16.

P R A E F A T I O

Gr. & lat. cum Hesiodo, Theognide, & aliis in forma minori; sic etiam Basilae, cum Aesopi fabulis; deinde Parisiis MDCXXVIII. Gr. & Lat. cum Hesiodo, Theocrito & aliis Poëtis in Octavo, (uti loquuntur) verum omnes hae editiones mire depravatae sunt, ideoque eas consulere supervacuum duxi.

Non ingratum fecisse videor, quod tres Doctorum Virorum versiones hic recudendas curaverim, quarum prima est Andreae Papii Gandensis, quam admodum juvenis jam confecit; aetatem ipse indicat his versibus^a.

----- *Sed nil decedere nostris
Lusibus inde velim, tencro quos nuper
in aevo
Protulimus, venia dignos si laude ca-
rebunt.
Quippe hunc, expleta vix pubertate,
canebam*

Ver-

^a Vide ejus carmen nuncupativum pag. 4. & seqq.

A D L E C T O R E M.

*Versibus indoctis, Libra cum instante
recedens*

*Octavum decimumque aestas mihi clau-
deret annum.*

*Illum, qui exstinctos deslet miseratus
amanteis,*

*Ter sexto desueta novans post oia mense,
Induerent cum vere novo se floribus ar-
va.*

Eum luculenter laudat C. Bar-
thius^a; *Andreas Papius*, inquit, *Jurve-
nis insigni ingenio, cujus praemature obitu
spes multorum egregiorum Operum incisa est.*

Secundum locum obtinet Q. *Septi-
mius Florens Christianus*, cujus meri-
ta summo opere extollit Josephus Sca-
liger^b, & quidem hisce verbis, *Christi-
anus Nostras excellentissimus Poëta Grae-
cus, Latinus, Gallicus, neque quemquam
ha-*

^a Lib. 52. Advers. C. 7.

^b In primis Scaliger. pag. 31.

P R A E F A T I O

*baelenus in nostra Gallia nosse contigit ,
qui illum in triplici hac Poësi superet.* Pro-
diit haec versio una cum epigrammati-
bus ex libris Anthologiae ab eo sele-
ctis & Latine versis , Lutetiae ex Ty-
pographia Roberti Stephani MDCIIX.

Ultimus est David Whitfordus ,
sed qui priores carminis elegantia &
facilitate longe superat.

Auctor Noster Latino carmine
quoque redditus est a Fabio Paulino
Utinensi , quem laudat C. Barthius^a ;
etiam a Jo. Frid. Stapelio , qui a
Cl. Kromaijero^b memoratur ; sed ho-
rum versiones oculis usurpare mihi
non contigit.

Praemisi duo Epigrammata ex li-
bris Anthologiae , in quibus de Hero-
ne & Leandro mentio fit. Addidi quo-
que bina illa Marci Musuri Cretenfis ,
quae

^a Lib. 52. Advers. C. 7.

^b Dissertat. pag. 14.

quae etiam exstabant in Codice Bibliothecae Bodlejanae, qui litera C notatur, sed diversa aliquando a vulgatis editionibus. in eodem Codice erat Epigramma cujusdam Demetrii Ducati Cretenfis, non magni quidem momenti, sed quia ineditum est, hic quoque exhibui.

Indicem denique omnium verborum (si quid id est) confeci.

Narravi, Amice Lector, quid in hac editione praestiterim. Hoc igitur meo qualicumque labore fructu. Si autem aliquando lapsus videri potero, juvenilibus annis, rogo, ut adscribas,

*Saepe etenim teneris, quae carminibus
lufimus annis*

*Improbat, & tandem spernit pro-
vectior aetas.*

Annos tantum decem & octo natus sum, & jam ante annum, & quod excurrit, opusculum hoc paratum habui,

***** 2

&

AD LECTOREM.

& edidissem, si editionum primae & secundae copia mihi fuisset, quarum praesidio destitutus, pergere nolui. de hac re, Amice Lector, Te monitum volui, ne Censorem nimis ubique ageres. Amor tantum elegantissimum Vatis Opus expoliendi me, ut hoc periculum subirem, impulit; si vero quicquam bonae frugis praestiterim, & propterea adolescentiae primitias grato animo acceperis, Studium meum ad majora & utiliora excitabis. Et hoc pacto omnes laboris mei fructus abunde tulisse videbor. Vale, & ad Vatem facundissimum accede.

F I N I S.

SYLLABUS

Codicum manu exaratorum, & editorum, quorum Variantes Lectiones in hac Editione habentur.

V. Vatic.
Ven. Venet.
Reg.
Cod. Barth.
Cod. Angl.

Vaticanus.
Venetus.
Regius.
Codex Barthianus.
Codices Anglicani Bibliothecae Bodlejanae; literae vero A. B. & C. notant codicem primum, secundum, & tertium.

S.
Ald. 1 & 2.
Junt. 1 & 2.
So.
W.
H.
St.
P.
L.
Barth.
Vo.
Whit.
Rondell.
Kromaj.
Lond.

Secunda editio.
Aldina prima & secunda.
Juntina prima & secunda.
Soteriana.
Wecheliana.
Hervagiana.
Stephani.
Papii.
Lectii.
Barthii.
Voetii.
Whitfordi.
Rondelli.
Kromajeri.
Londinensis.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ QUÆDAM

I N

HERONEM ET LEANDRUM,

Vcl in quibus eorum mentio fit,

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Μακεδόνος.

LIV. I. Anthol. CAP. 55.

Αἰεὶ θηλυτέρῃσιν ὕδαρ κακὸν Ἐλλίσποντο·
 Ζεῦτε, Κλεινίκης πύθεο θυρραχίδος·
 Πλῶε γὰρ ἐς Σητὸν μὲ θυμφίον· ἐν ᾧ μελαίῃ
 Φορτίδι τὴν Ἑλλης μοῖραν ἀπεπλάσατο.
 Ἡρὼ δαυαίῃ, σὺ μὲν ἀτέρεα, Δηήμαχος ᾧ
 Νύμφην, ἐν παύροις ὀλέσατε τσαδίου.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

LIV. III. CAP. 7.

Οὗτος ὁ Λεάνδρου ἀφ' ἑπλοῦ, ἔτος ὁ πότις
 Πορθμός, ὁ μὴ μὲν τῷ φιλέοντι βαρύς.
 Ταῦθ' Ἡῖς τὰ πάρουθεν ἐπαύλια, τῷτο τὸ πύργος
 Λείψανον· ὁ προδότης ὡς ἐπέκειτο λύχιν·
 Κοινὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδ' ἔχει τάφος, εἰσέτι καὶ νῦν
 Κεῖναι τῷ Φθονερῷ μεμφομένους αἰέμην.

EPI.

I A' ^{πεπλάσται} ~~πεπλάσται~~ in quodam
 Codice legitur ἀπεπλάσται, Et pag. 619. Epigr. 5. v. 4.
 sed frustra; sic lib. vii. p. ὁ μὲν καὶ θυρραχίδος ἀ-
 587. Epigr. 3. v. 4. ^{πεπλάσται} ~~πεπλάσται~~;

Διὶς Μελπομένη βίμωσιν ἀ-

Haec loca mihi indicavit Cl.

XXI

EPIGRAMMATA

ANTIPATRI Macedonis.

Interprete Eilbardo Lubino.

Semper mulieribus aqua malum Hellespontus,
 Hospes: Clonicam interroga Dyrrachidem.
 Navigabat enim Sestum ad sponsum. In nigra
 vero
 Oneraria navi Helles fatum effinxit.
 Hero infelix, tu quidem virum, Deimachus
 vero
 Sponsam, in paucis perdidistis stadiis.

ANTIPATRI.

Eodem Interprete.

Hic Leandri tranatus, hic ponti
 Transitus, qui non soli huic amatori gravis.
 Haec Herus prius habitatio. Haec turris
 Reliquiae, proditor hinc jacet Lychnus.
 Communis utrumque hic habet tumulus, nunc
 etiam adhuc
 Illum invidum accusantes ventum.

EPI-

CL. DORVILLIUS.

¹ Η'ε'α. lege Η'ε'α, ex optimo Codice Vaticano; ut apud Theocritum Eidyll. 15. v. l. 1. *ε'ε'α* in optimis. hoc

quoque me docuit Vir Laudatus.

³ α'λιενος ραδιου. Quidam vitiose α'λιενος ος ραδιου.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΜΑΡΚΟΥ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥ

τῷ Κρητός.

ΝΗΟΣ ἔ'ΗΝ ἀνὰ Σητὸν, ἀγίτεον ἦχι θυλάς
 Κυπρογενεῖ σπεύδοντες ἐτήσιον. αὐτὰς δ' τόξον
 Οὐλῶ Εἶρος βάσταζε, διοιτυῖσαι ἢ μεμηρως,
 Οὔρεα διεδίλλεσκε, πικρὸν δ' ἴδυεν οἶτος
 Μητρὸς ἐπ' ἀγέτωσαν, ἐπισπέρχων δ' ἐπελάδῃ
 Ἡπατι Λειάνδροιο, κόρης Φρέας αἶψα περῆσας·
 Ἀμφότερα δὲ πόθου αὐτῷ πεφορημένοι οἶτρω,
 Ἀλλήλων ἀπόναντο, γάμων ἢ συήτορα λύχον
 Λαβειδίῳ θήκαντο, σιδήρεοι ἢ λελογχῶς
 Αἶμα, ἢ πολυπλάγκτης πρῶδωκε ποδῶντας ἀέλλαις,
 Καὶ σφε Φάους μὲν ἄμερσεν, ἄμερσε ἢ ἔ· Φι-
 λοτήτων.

Τῷ αὐτῷ. Εἰς ΜΟΥΣΑΙΟΝ.

Καὶ Φρέας ἀδρήτεια θεῶν ἔλε, δὴ γ' ἀμδαῖς
 Στεῦτο λαχεῖν Ἀρης μῦν ἅπανα πόων.
 Τοῦτο κλύων νιμέσῃς, ὅτ' εἰς ἐπενήνοθεν ἔργας
 Ἀχλὺς

1 Πολυπλάγκτης. πολυπλάγ-
 κτης. MS.

2 Φιλοτήτων, φιλήτηι, MS.

3 Ὅτ' εἰς. Eruditiss. Mait-
 tairius legendam conjiciebat
 ὅτ' εἰς, vel ὅτ' εἰς, vel ὅτ' εἰς.

EPIGRAMMATA
MARCII MUSURI
Cretensis.

Templum erat in Sesto, porriciebant ubi libamenta

Veneri festinantes quotannis: at arcum
Vafer Amor gestabat, jacularique gestiens
Acute circumspēctabat, amaramque contorsit
sagittam

Matris in Sacerdotem, properansque inhaesit
Hepati Leandri, quum puellae praecordia statim
transfodisset.

Utrique autem Cupidinis eodem percussi furore
Sui potiti sunt, nuptiarumque consciam lucernam
Clandestinarum posuere, ferreum autem illa fortita

Sanguinem, multivagis prodidit amantes procellis,

Et eos luce privavit, privavit etiam lusibus Venerereis.

Ejusdem in MUSAEUM.

Etiam praecordia invidia Deorum tetigit: nam carminibus

Jactavit se consecutum Mars praemia laborum.

Id audiens indignatus est, quod sua obumbraverunt opera

Tene

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ἀχλὺς ἄβη, Ἀρεὺς τ' ὕψος ὕβριν Ἐρώς,
 Μουσαίω δ' ἐπέτελλεν. ὃ δ' ἐκλήϊζε ποθεύντων
 Οἷστρον ἀποδρέψαι παρθενίης κάλυκας.
 Αἰνείω δὲ ἰ μικρῇσιν ἐπιστίζας σελίδεσσιν,
 Ὅσ' ὀλίγαις παίζων χερσὶν ἔργον Ἐρώς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΔΟΥΚΑΤΟΥ Κρητός.

Καὶ μέγα μικρὸν, καὶ σμικρὸν μέγα, καὶ τόδε,
 ὥς δῖ
 Πράττει, ὑμνοπόλοισ Φοῖβος ἔδωκε μένοις.
 Παρθένος Ἡρῶ Λεωνόρος τε βροτοὶ πέρι ἐόντες.
 Εἰσὶ δὲ ἀθάνατοι τερψινοῖς ἔπειτα.
 Εἰ δὴ Μουσαῖός τις ἔμ' ὑμνήσαιτο θανόντα,
 Αὐτίκα τιθναίην, ὅφρα βίαιο τυχῶ.

1 Μικρῇσιν, μικροῖσιν. MS. Δίος. MS.

2 Παρθένος Ἡρῶ. Ἡρῶ παρ-

EPIGRAMMATA

Tenebrae satis, Martisque non tulit injuriam
 Amor,
 Musaeoque mandavit; Ille vero canebat aman-
 tium
 Furorem decerpendi virginitatis florem.
 Laudetur ergo, parvis panxisse paginis,
 Quae parvis ludens manibus patravit Cupido.

 DEMETRII DUCATI
 Cretenfis.

Et magnum *aliquid, quod tamen parvum est,*
 & parvum,
Quod tamen magnum, non ita, ut decet
 Facere, Poëtis Phoebus dedit solis.
 Virgo Hero & Leander mortales ambo existen-
 tes,
 Sunt immortales animum oblectantibus ver-
 sibus
 Si vero Musaeus aliquis me caneret morientem
 Statim morerer, ut vitam fortirer.

EPIGRAMMATUM

F I N I S.

Πρὸς
 Τὸν Εὐγενέστατον ἔνδοξότατον Νεανίσκον Ματθαῖον
 τὸν Ῥέβηρον, τὸν Μυσαῖον ἐκδίδοντα.

Μυσαῖον γήθησι κλυτὸν θεράποντα ὀρέσσει
 Μῦσαι, ἀγασσάμεναι κλείειν ἄνδρα νέον.
 Τόσσον Ῥέβηρ ὅτε ἤρμυσιν κῦδος αἰδοῖ,
 Ῥέβηρ ὅτ' Μύσης Πάλλαδ' εὐρέφαντον.
 Τάνεκα θεοπείσιοι νοῦς ἐλθὴν ἔλκε δῶρα
 Ἐς φάειν ἡελίῳ κατέργε φήμη ἄγει·
 Καὶ τὰδε εὐφημῶν μεγάλη τις ἐπὶ ἀπέφηνε·
 Δεῦπερ ἐν Δελφοῖς ἄρετο Γρωπάδης·
 Γρωπάδης, ὃς Ματθαῖον ἀντάξιον ὄζον,
 Οὐρανίης σοφίης τίσιν ἔθηκε θίμης.

IDEM LATINE

A D
 NOBILISSIMUM SPLENDIDISSIMUMQUE
 JUVENEM
 MATTHIAM RÖVERUM, cum MUSÆUM ederet.

Musæum cernens gaudet pia turba Ministrum
 Musarum, et cultus haeret honore novi.
 Tantum illi vati decus addidit incluta cura
 Röveri, arcanæ Palladis arte, boni.
 Ergo divinae mentis fert muslea dona
 Fama, ardens claram solis adire domum.
 Mox aliquis fausto sequitur sic omine fatus:
 Altera Grotiades stirps tibi, Delphis, adest:
 Grotiades, cui Matthiam par pignus habendum
 Doctrinae, sancit culta Minerva fidem.

JOANNES CASPARUS SCHRÖDERUS.
 Gymnasii Delphensis Rector, & Collegii
 Literarii ibidem Moderator.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

XXIV

τῷ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

τῷ

ΚΑΘ' ΗΡΩ

καὶ

ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

MUSAEI
GRAMMATICI

de

HERONE

&

LEANDRO

CARMEN,

ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

Εἰπὲ, θεὰ, κρυφίαν ἐπιμάρτυρα λύχνοι ἐράταν,
 Καὶ νύχιοι πλωτῆρα θαλασοπόρον ὑμεταίων,
 Καὶ γάμον ἀχλυσέντα, τ' ἐκ ἴδιν ἀφθιτῷ Ἡῷς.
 Καὶ Σηφῶν καὶ Ἀΐουδον, ὅπη γάμῳ ἐντυχῷ Ἡῷς.
 Νηχόμενόν τε Λεάνδρον ὁμῶ καὶ λύχνοι ἀκίω,

Λύχ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Νύχιον.] Σκοτεινόν, νυκτερινόν. Θαλασοπόρον Τμε-
 ταίων.] Ἐπιθαλασσίαν αἰών.

Μουσαίῳ τῷ γραμμα-
 τικῷ τὰ καθ' Ἡῷ καὶ Λεάν-
 δρον. In Cod. Ven. & A. le-
 gitur *Μουσαίῳ γραμματικῷ τὰ*
καθ' Ἡῷ καὶ Λεάνδρον. Artic-
 ulus Ἔ non adjicitur, quem
 cum Kromajero recepi. sic
 enim hanc inscriptionem in
 pluribus manuscriptis Codic-
 ibus se vidisse testatur Leo
 Allatius de patria Homeri
 Cap. 4. Tamen dubito an hic
 articulus quidem in illis ha-
 beretur, quia etiam non ad-
 jicitur in veteri Michaëlis So-

phiani libro, quem laudat
 Henr. Stephanus, & hunc
 locum male quoque produ-
 xit Allatius, cum illud τῷ ibi
 adjecerit. Quicquid sit, si Co-
 dicis manuscripti auctoritate
 non confirmatur, nec ego re-
 ciperem, tamen τὸ γραμματικῷ
 omnino retinendum. καθ'
 Ἡῷ. A. & H. habent *καθ'*
Ἡῷ sine aspiratione sicut
 etiam Cod. Barth.

4. Harum urbium passim
 apud Poëtas Græcos fit men-
 tio. Homer. Iliad. β. v. 836.
 ubi vid. Eustath. qui de his
 quoque

xxv

MUSAEI GRAMMATICI
de
HERONE ET LEANDRO

CARMEN.

Dic, Dea, occultorum testem lychnum amo-
rum,
Et nocturnum natatorem, nuptiarum caussa per
mare vectum,
Et coitum tenebrosum, quem non vidit immor-
talis Aurora;
Et Sestum & Abydum, ubi nuptiae nocturnae
Heraus (*erant.*)
Natantemque Leandrum simul & lychnum audio, 5
Lych-

quoque egit ad Dionys. Pe-
rieg. vs. 516. Praeterea me-
morantur Iliad. A. vs. 500.
P. 584. & apud Orpheum
Argonaut. vs. 483. Nonnum
Dionys. L. 13. p. 378. linea
2. Ed. Lubini. *ibid.* O. 21.
v. 5. V. Ven. & Reg.

5. Νυκτερινὴν τὴν κ. τ. λ. Ad
crepitantis facis sonitum &
natantis strepitum haec refe-
renda puto. facies enim, dum
cremantur, crepant. Quod ob-
vium apud Auctores. Si
vero secus cuiquam videat-
ur, non est cur timeat, ne
male ὡς ἀνέμω referatur ad id
quod proprie videtur. Nihil

enim magis obvium, quam
sensus denotantium vocabu-
lorum permutatio. Aeschyl.
vii contra Thebas vs. 104.
ἀνέμω διδοῦσα. Nicand. Ther.
164. Ἀνέμω ὅτις ἔδωκεν ἴσιν ἄ-
νεμ, ὡς τὸ ἀνέμω Ἀνέμω. Ovid.
111. Trist. viii. 37. Cum-
que locum moresque homi-
num, cultusque sonumque
Cernimus. DORVILLIUS. Ad-
de Statium lib. 3. Thebaid.
vs. 176.

— qui conscius actis
Noctis, & inspexit gemit-
sus.

Vide ibi plura apud Barthi-
om, qui hunc quoque Musaei lo-
cum

- Λύχιοι ἀπαγγέλλοντα θύσκειν Ἀφροδίτης,
 Ἡρῆς νυκτιγάμοιο γαμοσόλον ἀγγελιστήν.
 Λύχιοι, ἔρωτ' ἄγγελμα· τὸν ὠφελεν αἰθέρι· Ζεὺς
 Εὐνύχιοι μετ' αἰθλοῦ ἄγειν ἐς ὀμήγευεν ἄστρον,
 10 Καί μιν ἐπικλῆσαι νυμφοςόλου ἄστρον ἐρώτων,
 Ὅττι πέλεν συνέρειθ' ἔρωματιῶν ὀδυράν.
 Ἀγγελίην τ' ἐφύλαξεν ἀκοιμήτων ὕμναιάν,
 Πρὶν χαλεπὸν πνοιῆσιν ἀήμενον ἐχθρὸν αἴτην.
 Ἀλλ' ἄγε, μοι μέλποντι μίαν ξυνάειδε τελευτήν
 15 Λύχην σεστυμένοιο, καὶ ὀλλυμένοιο Λεάνδρου.
 Σηψὸς ἦν καὶ Ἀΐουδ' ἱνατίου· ἐγγυθὶ πότιν
 Γείτοές εἰσι πόλιν· Ἐρως δ', ἀνὰ τόξα τιταίνων,
 Ἀμφοτέρης πολέοισιν ἔτα ξυνέκταν οἷσιν,
 Ἡΐδον φλέξας καὶ παρθένον· ἔτομα δ' αὐτῶν

ἱμι-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Διακρίνω.] Διακρίν. Ἀγγελιστήν.] Ἀγγελον, με-
 νυτῶν. Τὸν ὠφελεν. κ. τ. λ.] Ὅν ὁ τῷ ἱέρει (leg. Ὅν
 ἐν τῷ αἵθερι). συμπερομαρτῶν καὶ θύσκειν ὠφελε
 Ζεὺς συναγαλάσσει πῆς λοιπῆς ἄστροις. Συνέρειθ'.] Συνε-
 ρός. Πρὶν χαλεπὸν κ. τ. λ.] Πρὶν τὴν χαλεπὴν, καὶ ἐχθρὸν
 πῆς πτοαῖς πνέουσαι ἀνέμον. Τιταίνων.] Στείων, ἐξοργαζών,
 (leg. ἐξοργιστῶν) τείνων, πέμπων. Ἡΐδον.] Ἀΐαμοι, νέον.

eum producit. adde enmd.
 ad Thebaid. 2. v. 101. Pro
 ἱμῶ Barthius citat ἱμῶ in Ad-
 versar. lib. 20. C. 21. idem
 indicat Codicem Palatinum
 pro αὐτῶ habere αὐτῶν ad Sta-
 tii 4. Thebaid. v. 101. quod

ad hunc locum notarunt vi-
 ri docti Scoettgenius & Kro-
 majerus.

9 E. 10. Sic Ven. Ald. 1.
 & 2. J. 1. & 2. So. W. H. P.
 Vo. St. & L. in marg. ultra-
 que lectio potest admitti.

Lychnum adnuntiantem nuntium Veneris,
Herus nocte nubentis nuptias ornantem nun-
tium;

Lychnum, laetabile amoris signum: quem de-
buit aetherius Jupiter

Nocturnum post officium addere astrorum con-
sortio,

Ac ipsum adpellare pronubam stellam amoris, 10

Quoniam erat administer amatoriarum sollicitu-
dinum:

Nuntiumque servavit infomnium nuptiarum,
Antequam molestum flatibus flaret inimicus
ventus,

Sed eia, mihi canenti unum concine finem

Lychni extincti, & pereuntis Leandri! 15

Sestus erat & Abydus e regione; prope mare

Vicinae sunt urbes: Cupido autem, arcum ten-
dens,

Ambabus urbibus unam innisit sagittam,

Juvenem urens & virginem: nomen vero eorum

Sua-

11. Πίλον στίλβον, sic in
omnibus. Mss. & Edit. prae-
ter S. St. L. Whit. & Kro-
maj. in quibus πῖλον ἐνίκαθον
habetur.

12. τ', α'. V. Ald. 1. & 2.
J. 1. & 2. So. W. H. Barth.
& Par. cum aliis melius re-
tinui τ'. B. autem hanc vo-
culam omittit.

14. Ἰωνίδι, Sic V. Cod.

Anglic. Al. 1. & 2. J. 1. & 2.
So. W. H. P. Barth. Par.
Vo. & Rondell. alii habent
Ἰωνίδι.

16. Πόντον, πόντον. H.

18. Ἀμφότεροι πολίσων. ita
scripsi cum S. St. L. & Lond.
In V. Ven. & Cod. Bart. le-
gitur Ἀμφότεροι πολίσων.
Omnes alii habent Ἀμφότε-
ροι πολίσων.

- 20 Ἰμερόεις τε Λεάνδρ' ἦν, ἃ παρθέν' Ἡρώ.
 Ἡ μὲν Σητὸν ἔταεν, ὃ δ' ἰολιέθρον Ἀΐδου,
 Ἀμφοτέρων πολὺν περικαλλέες ἀστέρεις ἄμφω.
 Ἰκελοι ἀλλήλοισι. Σὺ δ', εἴποτε κείῳ περήσεις,
 Δίξέ μοι τιτὰ πύργον, ὅπῃ ποτὲ Σητιάς Ἡρῶ
 25 Ἰστατο λύχνοι ἔχουσα, ἃ ἠγεμόνθι Λεάνδρῳ.
 Δίξέ δ' ἀρχαίης ἀληχέα πορθμὸν Ἀΐδου,
 Εἰσέτι που κλαίοντα μὸρον ἃ ἔρωτα Λεάνδρου.
 Ἀλλὰ πόθεν Λεάνδρ', Ἀΐδ' ὅθι δώματα ναίων,
 Ἡρῶς ἐς πόθον ἦλθε, πόθῳ δ' ἐτέδθη ἃ αὐτῇ;
 30 Ἡρῶ μὲν χαρίεσσα, διοτρεφὲς αἷμα λαχῦσα,
 Κύπριδ' ἦν ἱέρεια, γάμων δ' ἀδίδαχτ' εἶσα,
 Πύργον ἄπο προγότων ὅδ' αὖ γαίτοσι ναῖε θαλάσῃ,
 Ἀλλή

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

[Ἰμερόεις.] Ἐπέρωσ', καλὸς, Σητιμηνίης. Ἐταεν.]
 ἔταεν. Ἀμφω.] Δύο. Εἴκελοι.] Ὅμοιοι. Δίξέ.] Ἐρω-
 τε, ζήτη. ἠγεμόνθι.] ἠγείνω, ἔφαινε. Ἀληχέα.]
 Τὸν ἐν τῇ θαλάσῃ ἠχῶντα. Χαρίεσσα.] Εὐειδής.

22. Πολίον. retinui cum V.
 A. & C. S. St. L. Whit. Lond.
 & K. reliqui scribunt πολίον.

23. ἰκελοι. ὠκελοι. Whit. &
 Lond. cum quibus potius fac-
 cerem, nam prima syllaba in
 τῇ ἰκελοι melius corripitur.

24. Σητιάς. Σητιάς. Barth.
 Par. & Rondell.

27. Εἰσέτι πυ. Εἰσέτι πυ. P. &
 Vo. quae lectio non male
 forte posset admitti, sic enim

etiam in Epigrammate An-
 tipatri, quod legitur in An-
 thologia lib. 3. c. 7.

Καὶ δὲ ἄμφοτερον εἶδ' ἔχου
 τῶν, αἵτις ἃ ἦν
 Κείνῃ τῇ φθονεῖ μωφά-
 ρον ἀνίμω.

29. Ἐς πόθον. αἵ πόθον. V.
 & sic quoque hunc locum in
 Comment. citat J. Vatiellus.
 ibid. εἰδέναι. ἀνιδέναι. V. Ve-
 net. & Cod. Bart.

Suavisque Leander erat, & virgo Hero. 20

Haec quidem Sestum habitabat, ille vero op-
pidum Abydi,

Ambarum urbium perpulcræ stellæ ambo.

Similes inter se. Tu vero, si quando illac trans-
ieris,

Quære mihi quamdam turrin, ubi quondam
Sestias Hero

Stabat lychnum tenens, & dux erat Leandro: 25

Quære & antiquæ marisonum fretum Abydi,

Adhuc flens mortem & amorem Leandri.

Verum unde Leander, Abydi domos habitans,

Herus in amorem venit, amore vero devinxit
& ipsam?

HERO gratiosa, generosum sanguinem fortita, 30

Veneris erat sacerdos: nuptiarum vero expers
existens,

Turrin a parentibus (*semita*) ad vicinum ha-
bitabat mare,

Alte-

30. Η' ἐν τῇ χαρίσσει. re-
cte hoc verbum per τὸ εὐ-
δα explicant Scholia, sic
Theoc. Idyll. 4. v. 38.

Ἡ χαρίσει' Ἀμαρυλλί, μέγας
εἶπεν εἰς Σαίοντες

Ἀνδριμῆος.

alio sensu habes apud Home-
rum ἡνδρὶ χαρίσσειαι Odys. α.
v. 197. *ibid.* Διοτρεφὶς αἶμα λα-
χῆται. Sanguis enim pro Gene-
re sumitur, de qua re vide Ti-
tium & Barthium ad Gratii
Cyneg. v. 166. hoc autem

apud utriusque linguae scri-
ptores obvium est. Mosc.
in Europ. v. 41. Callimach.
H. in Del. v. 282. Nonn.
Dionys. L. 1. p. 32. l. 6.
& L. 47. p. 1242. l. 22.
apud Virgil. quoque lib. 1.
Aeneid. v. 239. & plurimis
in locis. Cod. Ven. habet
Διοτρεφίς.

31. Γάμος. γάμος. H.

32. Πύργος. V. Ven. Reg.
& Cod. Bart. Retinendum
est, sic quoque occurrit in-
fra,

- Ἀλλ' ἡ Κύπρις ἄνασσα· σαοφροσύνη ἢ καὶ αἰδοῖ
 Οὐδέποτε· ἀγρομένησι μεθωμίλῃσι γυναιξίν.
 35 Οὐδὲ χορὸν χαρίεντα ματήλυθεν ἥλικ' ἤβης,
 Μῶμον ἀλευομένη ζηλήμονα θηλυτεράων·
 Καὶ γὰρ ἐπ' ἀγλαίῃ ζηλήμονές εἰσι γυναικες·
 Ἀλλ' αἰεὶ Κυβέριαι ἱλασκομένη Ἀφροδίτῃ
 Πολλάκι καὶ τὸν ἔρωτα παρηγορέσκει θυη-
 λαῖς,
 40 Μητὲρ οὐκ ἔσθ' ἡ Φλογερὴν τρομέουσα Φαρέττην.
 Ἀλλ' ἔδ' ὥς ἀλείνει πυριπνέοντας οἰτῆς.
 Δὴ γὰρ Κυπριδὴ παιδῆμι' ἦλθεν ἑορτῇ,
 Τὴν αἰὰ Σησὸν ἄγουσιν Ἀδώνιδι καὶ Κυβερῇ,

Παι.

ΣΧΟΛΙΑ.

Κύπρις. [Ἡ Ἀφροδίτη Αἰδοῖ.] Ἐντροπῇ. Οὐδὲ χορὸν.]
 Τόπον σημαίνει. Ἡ' λικ' ἤβης.] Τῆς ὁμηλικῆς (leg. ὁμη-
 λικ') νεότητος. Ἀλ' ἀλευομένη.] Ἐκκαίνουσα. (leg. Ἐκ-
 κλίνουσα) Καὶ γὰρ ἐπ' ἀγλαίῃ κ. τ. λ.] Καὶ γὰρ Ἰπὶ τῇ ὁ-
 μορφῇ ζηλήμονες εἰσι γυναικες. Ἀλλ' αἰεὶ κ. τ. λ.] Ἀλ-
 λα καὶ ἡ Ἀφροδίτῃ, καὶ ἡ Ἀθηναὶ καὶ αὐτὴν ἡ ἑρως
 θυσίαις παρήν (forte ἐπαρῶν) ἢ Ἡ' ῥα. Ἀλείνει.] Διέ-
 φυγε. Πυριπνέοντας οἰτῆς.] Βέλη πυριπνέοντα. Τὴν αἰ-
 αὶ Σησὸν κ. τ. λ.] Ἦνπνα ἑορτῇ ἀγούσιν τῇ Ἀδωνίδι,
 καὶ τῇ Κυβερῇ, ἦγον Ἀφροδίτῃ.

fra, vñ. 234. παρ' ἑτέροις θα-
 λάσσης. & 336. ὡς ἀλεινοῖ
 3 πύργον. Post hunc versum
 in Codice Regio minus recte
 inseritur versus 188.

ὡς ἰνι ταυτίσας ἐν ἀμφιπέ-
 λῃ καὶ μύτῃ.

33. Δι' ἡ. Codex B. habet vi
 εἰ. Totus hic versus abest a
 V. Ven. & Cod. Bart. ve-
 rum pro eo reperitur illud,
 αἰ' ἰνι ταυτίσας κ. τ. λ. de
 quo modo locuti sumus.
 quamvis pro αἰ' in V. lega-
 tur,

Altera Venus regina; castitate & pudore
 Numquam congregatarum commercio est usa
 mulierum,
 Neque tripudium gratiosum adivit juvenilis ac-35
 tatis,
 Livorem evitans invidum mulierum;
 Nam ob pulcritudinem invidae sunt femi-
 nae:
 Sed semper Cytheream placans Venerem,
 Saepe etiam Cupidinem conciliabat libamen-
 tis,
 Matre cum coelesti flammeam tremens phare-40
 tram.
 Sed neque sic evitavit ignitas (*ejus*) sagittas.
 Jamque Venereum popolare venit festum,
 Quod Sesti celebrant Adonidi & Veneri,
 Ca-

tur H^o & in Venet. H^o. re-
 ctissime autem editores hunc
 versum infra suo loco reje-
 cerunt.

34. Οὐδέποτε, οὐδὲν. V.
 & Ven. *ibid.* ἀγρομήνη μεθω-
 μίλῃσι. ἀγρομήνησι ἰσχυμύλῃσι. sic
 in omnibus praeter S. St. L.
 Whit. Lond. & K. retinui με-
 θωμύλῃσι sic etiam apud Ho-
 merum Iliad. A. v. 269.

Καὶ μὲν τίτῃσι ἐγὼ μεθωμύλῃσι.
 V. B. Reg. habent *συνωμύλῃσι*.
 in Ven. errore librarii legi-
 tur *συνωμύλῃσι*.

ibid. γυναιξίν. γυναιξί. S.

37. Huc pertinet illud Non-
 ni L. 44. p. 1156. l. 6.

Εἰς γαίῃσι, εἰς Παφίῃσι ζαλόμε-
 νίς εἰσι γυναικίσι.

quem locum etiam laudat
 Rittershusius ad Oppian. Cy-
 neg. 2. v. 209.

38. Ἰλασσομήνη. Ἰλασσομήνη.
 B.

40. Μετρί σὺν ἄρσιν. de Ve-
 nere Coelestii & Vulgari vide
 quae notat Doctiss. Cuperus
 observ. L. 2. c. 1. *ibid.* φλο-
 γαῖν. φλογισίν. Cod. Bart.

42. Κυπρίδῃ. Κυπρίδῃ. i.
 Ven.

- Πανσυδίη δ' ἔσπευδεν ἐς ἱερὸν ἡμᾶρ ἰκέσθαι
 45 Ὅσσοι ναυτιάσκειν ἀλιγεφίων σφυρά νήσαν.
 Οἱ μὲν ἀφ' Αἰμονίης, οἱ δ' εἰσαλὶς ἀπὸ Κύπρου.
 Οὐδὲ γυνὴ τις ἔμειμεν ἐνὶ πόλει οἰσι Κυθίων.
 Οὐ Λιδάου θυβέντ' ἐνὶ πτερύγεσσι χορεύων,
 Οὐδὲ περικτιόνων τις ἐλείπετο τῆμ' ἑορτῆς,
 50 Οὐ Φρυγίης ναέτης, οὐ γείτον' ἀτὸς Αἰδύου,
 Οὐδὲ τις ἠϊέων φιλοπάρθει· ἦ γὰρ ἐκεῖνοι
 Αἰὲν ὁμαρτήσαντες, ὅπη φάτις ἐστὶν ἑορτῆς,
 Οὐ τῶσον Αἰθαιάτων ἀγέμεν σπύδουσι θυηλάς,
 Ὅσσοι

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Πανσυδίη.] Πανσυχῆ παρ' ὅν πολλοὺ ὄχλῳ τῶν ἐν ἀλιγεφωμίων (lege αἰλι γεφωμίων) νήσαν. Σφυρα.] Τὰ ἔργα. Κυθίων.] Τοπικῶς ἐπανυπομνήων. (lege ἐπανομασμήων) Θυβέντ'.] Θαυμαστῶ, τεθυμιαμῶν. Ἐνὶ πτερύγεσσι.] Ἐν ταῖς ἐκασίς. Περικτιόνων.] Περιαικόντων γειτόνων. Ναέτης.] Οἰκέτης. Αἰδύς.] Πολίτης. Ὁμαρτήσαντες.] Αἰκοληθεύσαντες. Ὅπη φάτις ἐστὶν ἑορτῆς.] Ὅπως ἀγγελία ἦν ἑορτῆς. Θυηλάς.] Τὰς θυσίας.

44. Πανσυδίη. Πανσυδίη. me Casauboni emendationem amplexus est Kromajerus & hanc quoque probat J. Rondellus. Sic ἀλιγεφίων ἰbid. Ἐς ἱερὸν. Ἐς ἱερὸν. V. lib. 13 p. 378. l. 13.

45. Ναυτιάσκειν Ναυτιάσκειν. cum S. ἀλὲ πολλήθω. propter illud sequens. ἐν πτερύγεσσι. St. & L. in marg. hanc lectionem nobis quoque exhibent. *ibid.*

Catervatimque festinabant ad sacrum diem ire
 Quotquot habitabant mari circumdatarum ex- 45
 trema insularum:

Hi quidem ab Haemonia, hi vero marina e
 Cypro.

Neque mulier ulla remansit in oppidis Cythe-
 rorum,

Non Libani odoriferi in summitatibus saltans.

Neque accolarum quisquam deerat tunc festo,

Non Phrygiae incola, non vicinae civis Abydi, 50

Neque ullus juvenum amator virginum: certe
 enim illi

Semper secuti, ubi fama est festi,

Non tantum immortalium (deorum) adferre
 festinant sacrificia,

Quan-

ibid. Κυθήρων. Κυθέρων. Ven.
 & Cod. Barth. Χερώνων. Barth.
 & Par.

48. Λιβάνων. Λιβάνων. C. & So.
ibid. περιστάται χερώνων. περισ-
 τανών. Cod. Reg. quod line
 dubio e glossemate ortum. il-
 lud autem χερώνων per *versuri*
 optime verripotest, non ta-
 men opus est, ut hic ita acci-
 piatur: nam tales locutiones
 saepe apud Poëtas occurrunt,
 & praecipue cum Libanus a
 Sacerdotibus Veneris habi-
 tabatur, quae salutationibus
 Sacra peragere solebant, uti
 hic Viri docti monuerunt.

49. Περιχέων. Περιχέωνων.
 Ald. 1. & 2. J. 1. & 2. Περι-

χέων retinui, sic etiam scribi-
 tur apud Homer. Oeysll. β. v. f.
 65.

Αὐτὸς τ' ἀδίδωται ἀφικέωνας
 ἀνδράπωνας,

ibid. ἐλπίων τῶμος ἰορτῆς. Co-
 dex Regius vitiosissime habet
 ἐλπίων' ἰορτῆς θείας. integer hic
 versus deest in So. & H.

50. Φρυγίας καίτας. Φρυγίας
 καίτας. A. & C. Rondellus
 quoque habet καίτας, & pro-
 lequenti γαίτας, γαίτας sicut
 etiam B.

53. Ἀθανάτων ἄγερν. Ἀθανά-
 τωσι τοῖσι ἄγν. Vatic. Venet. &
 Reg. Barthius ex suo Codice
 hanc lectionem quoque exhi-
 bet, quam tamen non probat.

B 2

id

- Ὅσον ἀγειρομένων Διφ' κάλλεα παρθενικῶν.
 55 Ἡ ᾗ θεῆς ἀνὰ νηὶ ἐπώχετο παρθένῳ Ἡρῶ,
 Μαρμαρυγὴν χαρίεντῳ ἀπασφάπισσα προσώπῳ,
 Οἷα τε λευκοπάρῃῳ ἐπαντέλλουσα σελήνῃ.
 Ἄκρα ᾗ χιονίαν Φοινίσσεται κύκλα παρειῶν,
 Ὡς ῥόδον ἐκ καλύκων διδυμόχροον· ἢ τάχα Φαίης
 60 Ἡρῆς ἐν μελέεσσι ῥόδων λειμῶνα φαίνεται.
 Χρυσὴν γὰρ μελέων ἐρυθαίνεται· νιοσομένης δὲ
 Καὶ ῥέδα λυκοχίτανῳ ὑπὸ σφυρᾷ λάμπεται κέρης,
 Πολλαὶ δ' ἐκ μελέων χάριτες ῥέον. Οἱ ᾗ παλαιοὶ
 Τρεῖς χάριτας ψύσαντο περικύναι· εἰς δὲ τις Ἡρῆς
 Ὀφθαλ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

[Ἀγειρομένων.] Ἀΐσειζομένων. Μαρμαρυγὴν χαρίεντῳ
 κ. τ. λ.] Λαμπηδὸν κεχαρητομένη (lege Λαμπηδὸν κε-
 χαρητομένην) ἀπασφάπισσα τῷ προσώπῳ. Χιονίαν.] Χιο-
 νόδης, λαμπρῆ, (lege χιονιδὸν λαμπρῶν.) Φοινίσσεται.]
 Ἐλαμπρύνεται. Ὡς ῥόδον ἐκ καλύκων.] Ὡς περ ἐκ τῶν
 τῶν ῥόδων. Ἐρυθαίνεται.] Ἐρυθρᾷ φαίνεται. Νιοσομένης.]
 Πορεύομένης. Ὑπὸ σφυρᾷ.] Τὰ ὑπολείποντα μέρη πρὸς
 τὴν σφύραλον. (lege ἀσφάγαλον.) Τρεῖς Χάριτας.] Καλ-
 λῶ, Φερόησιν & Ἐργον.

in hac re Viro doctissimo non
 adfentior, nec dubito, quin
 vera Musaei manus in his
 Codicibus lateat.

54. Ἀγειρομένων. ἀγειρόμενοι.
 V. Ven. B. & Cod. Barth.

56. Μαρμαρυγῇ. Μαρμαρυ-
 γῆς. V. Ven. B. Reg. & Cod.

Barth. *ibid.* χαρίεντῳ. sic S.
 St. L. Whit. Lond. & Krom-
 maj. In omnibus aliis ha-
 betur χαρίσσαν & hoc quo-
 que St. & L. in marg. scri-
 bunt. Ven. & Cod. Barth.
 exhibent χαρίσσαι. omni-
 no tamen retinendum Μα-
 ρμα-

Quantum congregatarum ob pulcritudinem virginum.

Verum Deae per aedem incessit virgo He. 55
ro,

Splendorem gratiosa emittens facie,

Qualis alba genas exoriens luna.

Summi vero nivearum rubebant circuli genarum,

Ut rosa ex thecis bicolor: certe diceres,

Herus in membris rosarum pratum adpare- 60
re.

Colore enim membrorum rubebat: euntis vero

Etiam rosae candidam indutae tunicam sub talis splendebant puellae,

Multae vero ex membris Gratiae fluebant; antiqui autem

Tres Gratias mentiti sunt esse: alteruter vero Herus

Ocu.

μαρυγὴ χάριτος. Sic apud Nonnum. Dionys. L. 1. p. 40. l. 8.

Καὶ ποτε μὲρ χάριτος ἐς ἄρ-
ισφα κύκλα ἀντὶστάν,

57. Οἷά τι λευκοπέρες ἱππο-
τίκων σιλήη. simile quid ha-
bes apud Theoc. Idyll. 2. v. f.
79. eleganter etiam dixit
Nonnus Dionys. l. 4. p. 118.
l. 31.

Εἰ ποτε διδῶν φρεσὶ τρωπία
κύκλῳ ἱπποπύς,
Ὁ φθολμὸς ἐλάλει, ἔλεγε τε-

λάγει σιλήη
Φίγγει μαρμαίροντι
pro ἑπικτιδύσσῃ. Rondellus
habet ἱπποτίκων.

58. Χιρίαι. χιρίαι. Ven. &
B. *ibid.* περὶ αὐτῶν. Cod. Ven.
habet περὶ αὐτῶν.

61. χριῖαι. χριῖαι. Ven. S.
St. & L. in marg. *ibid.* ἱπ-
ποτίκων. ἱπποτίκων. A. B. Cod.
Barth. H. & Rondell.

64. Τρῆς χάριτες. α. τ. λ. huc
facit elegans Epigramma,
quod extat in Anthologia
B 3 L.

65 Ο'φθαλμοὺς γελῶν ἐκατὸν χαλῖταισι τεθῆλαι.

Α'τρεκέως ἱέρακι ἐπάξιον ἔυρατο Κύπρις.

Ὡς ἢ μὲν, αὖτε πολλὸν ἀεισιτύσασα γυναικῶν,

Κύπριδ' ἀρήτεια, γῆν διεφαίνετο Κύπρις.

Δύσατο δ' ἠϊθέων ἀπαλὰς φρένας· οὐδέ τις ἀνδρῶν
70 ἦεν, ὅς οὐ μετέβαιεν ἔχειν ὁμοδέμνιον Ἡρώ.

Ἡ δ' ἄρα καλλιθέμεθλον ὅπη χτ' ἠδὲ ἄλατο,

Ἐσπόμενοι ἴσον εἶχε, καὶ ὄμματα, καὶ φρένας ἀνδρῶν.

Καὶ τις ἐν ἠϊθέοισιν ἐθαύμασε, καὶ Φάτο μύθον·

Καὶ Σπάρτης ἐπέδωκε, Λακεδαιμόνι' ἔδρασκον
ἄστυ,

75 Ἡ'χι μύθον καὶ ἄθλον ἀπέρομεν ἀγλαΐαν·

Τοίην

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Κύπριδ' ἀρήτεια.] Α' Φροδίτης ἱέρακι καὶ Νευκί-
ε. Νῆν διεφαίνετο Κύπρις.] Α' ἢ καὶ Κύπρις ἐφαίνετο, ὡς
ἢ Α' Φροδίτη. Δύσατο.] Ἐχάρησεν καὶ εἰσέδωκε. ἠϊθέων.] Νευ-
κίεων. Ὀμοδέμνιον.] Ὀμόκειτον. Ἡ δ' ἄρα κ. τ. λ.] Α' ὑτὴ
ἢ δὴ ὥς ἐπορεύετο εἰς τὴν καλὰν θεμέλιαν ἔχοντα παῖον. Ἀλά-
το.] Ἐπλανᾶτο. Ἐσπόμεινον νόον. κ. τ. λ.] Α' κύλασθον τὸν
νῦν εἶχε· ὥς τὰς φρένας τῶν ἠϊθέων. Ἐδρασκον.] Ἐβλε-
ψα. Ἡ'χι μύθον.] Εἶπε μύχθον. Ἀέθλον.] Α' γῶνα. Α'-
γλαΐαν.] Τῶν ἀγλαῶν καὶ δόμειφων.

Λ. 1. Cap. 41. Epig. ult.
Αἱ χαλῖται, τοῦτοι οἱ· οὐ δὲ
μία τις τρεῖς ταύταις
ἔσπευκε, ὡς ἔχουσ' αἱ χαλῖται
χαλῖται.

Nonn. L. 43. p. 1106. l. 6.
ἐπλοτίζη γὰρ

Τριταίῳ Χαλῖται Βερίη βλά-
σσει τιπέρη·

65. Γελῶν. γελᾶν. Ἡ.

66. Ἐυρατο. Hoc omnino re-
tinendum cum Ven. B. S. So.
St. L. Whit. Lond. & K.
Reliqui male exhibent ἰουρτο.

67.

Oculus ridens centum Gratiis pullulabat. 65

Profecto sacerdotem dignam nacta erat Venus.

Sic ea quidem, plurimum antecellens feminas.

Veneris sacerdos nova adparebat Venus.

Subiit autem juvenum teneras mentes; neque
ullus vir

Erat, qui non cuperet habere conjugem He. 70

Illa autem bene fundatam quacumque per ac-
dem vagabatur,

Sequentem mentem habebat, & oculos, & cor-
da virorum.

Atque aliquis inter juvenes admiratus est, (eam)
& dixit verbum:

Et Spartam accessi, Lacedaemonis vidi urbem.

Ubi laborem & certamen audimus pulcritudinum: 75

Talem

67. Ως ἰ μὴ, Ως ἰ μὴ. A1.
1. pro μὴ Cod. C. habet μὴ.

68. *А'рѣтнѣрѣ. А'рѣтнѣрѣ. S.*

69. Δόκτε. Δύοκτε. Α. & C.

70. Η^τν, ἃς ὁ μὲν ἱερογλυφικὸς ἔχει.
pro ἃς Ven. habet ἃς hanc
autem voculam omittit I.

2. In Codice Regio legi-

2. In Codex Bezae Cantabrigiae H¹ est ἰλὼν ἰτίλῳ μδ' ἰλῳ

3. Cod. Bart. habet. Hic et

χ' ἄν τίπλω μύλω. Subjun-
git vero Barthius *legit idem*

ille librarum non tunc in ipso
mundo.

71. Καλλιθέμιθλον. Καλλε-
 θμιθλον. A. & C. Al. 1. &
 2. J. 1. & 2. So. W. H. Par.
 & Bart. *ibid.* placuit scribare
 Codicis Veneti pro τὸν ἀλλὰ
 scribere τὸν γένετα.

72. Iterum in Cod. Ven.
pro $\nu\iota\sigma\sigma$ $\sigma\dot{\iota}\chi\sigma$ male habetur $\nu\iota\sigma$
 $\sigma\dot{\iota}\chi\sigma$.

74. Εὐρυκταν, Εὐρυμυς, Β. & Rond.

Τοίην δ' ἔπω ὅπωπα νήν, κεδνήν δ', ἀπαλήντε.
Καὶ τάχα Κύπεις ἔχει χαρίτων μίαν ὀπλοτε-
ράων.

Παπταίνων ἐμύγησα, κόρον δ' ἔχ' εὖρον ὀπωπῆς.
Αὐτίκα τεθιάην λεχέων ἐπιθήμην. Ἡρώς.

80 Οὐκ αἶ ἐγὼ κατ' ὀλυμπων ἐριμείζω θεὸς εἶμαι,
Ἡμετέρην ὠχέοιτιν ἔχων εἰς δώμασιν Ἡρώ.
Εἰ δέ μοι ἔκ' ἐπέοικε τήν ἱέρειαν ἀφάσσει,
Τοίην μοι, Κυθήρεια, νήν παράκοιτιν ὀπάσσαις.
Τοια μὲν ἡϊθίων τίς ἐφώνεεν· ἄλλοθεν ἄλλ.

85 Ἐλκ' ὑποκλέπτων ἐπεμήνατο κάλλει κῆρυς.
Λίνοπαθὲς Λείανδρε, σὺ δ', ὥς ἴδεις εὐκλέα κή-
ρυν.

Οὐκ ἐτάλες κυρφίοισι κατατρύχειν Φρένα κέντροις,
ἀλλὰ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ο'πλοτεράων.] Νεωτέρων. Παπταίνων ἐμύγησα.] Πι-
ελβέπων ἐκακοπαθήσα. Παρσέκοιτιν.] Γυναῖκα. Εἰ δέ
μοι ἔκ κ. τ. λ.] Εἰ δέ τι καὶ σὺ ἱέρειαν οὐ πρέπων (leg.
πρέπον) ἐσί μοι ἀπείσθαι. Τοίην μοι, Κυθήρεια.] Ο'μοίαν
ταύτης, ὦ Κυθήρεια. Ἡϊθίων.] Ἀγαθίων, νήων. Ἐλκ'
ὑποκλέπτων ἐπεμήνατο.] Ἀλγ' ὑφαίρων ἐπεμήνεν.
(leg. ἐπεμάνη.) Λίνοπαθὲς.] Δεινὰ παθών.

76. Οὐκ. ἔπω. Ven. gitur: τοίην δ' ἔπω ὀπωπα
κεδνή. Κεδνή δ' ἀπαλήντε. idem
idēd. Κεδνή δ' ἀπαλήντε. idem
idēd. ἀπαλήντε. B. καὶ δὲ
καὶ δὲ ἀπαλήντε. S. quodetiam
apud St. & L. in margine
reperies. hic verius autem
in Codice Barthiano sic le-
gitur: τοίην δ' ἔπω ὀπωπα
κεδνή. Κεδνή δ' ἀπαλήντε.
77. Κα. H. B.
78. Κόρον δ' ἔχ' εὖρον ὀπω-
πῆς. eadem fere dixit Non-
nus L. 5. p. 153. l. 6. ubi
elegantē dicit ὀπωπα
κήρυς.

Talem autem nondum vidi puellam, tam prae-
stanti corpore, tamque teneram;
Forte Venus habet Gratiarum unam juvenum.
Intuendo defessus sum, satietatem autem non
inveni adspiciendi.
Illico moriar, cubile ubi conscenderim Herus:
Non ego in coelo cupio Deus esse, 80
Nostram uxorem habens domi Hero.
Si autem mihi non licet tuam sacerdotem con-
trectare,
Talem mihi, Cytherea, puellam uxorem praebeas!
Talia quidem juvenum quis locutus est: aliun-
de (*vero*) alius
Vulnus celans insanivit pulcritudine puellae. 85
Gravia passè Leander, tu autem, ut vidisti
inclytam puellam,
Nolebas occultis consumere mentem stimulis,
Sed

κέρως. nempe ἰσθαλμῶν. &
L. 42. pag. 1080. l. 16.

Οὐ γὰρ εἰς αὐτοῦ κέρως πάλιν
ἰσθαλμῶν γὰρ

Παρεδίδου ἔχει ἔκαστος, τίς
πλεον ἔχεις λάτρου

In Cod. Ven. habetur κέρως
ἂν οὐκ εἶδε ἰσθαλμῶν.

80. Εὐφροσύνη, ἰσθαλμῶν. Ven.

81. Praetulerim

Ἡμετέροις ἐνδοξοῦντος ἔχει ἰσθαλμῶν
δύναμις Ἡρώ.

Spe quidem sua potest di-
cere: vim tamen majorem
Sententia habitura videtur, ἂν

δύναμις epitheton hoc adji-
ciatur. DORVILLIUS.

83. Οὐκ ἔστιν αὐτῶν ἰσθαλμῶν. Ven.
& B.

84. Εὐφροσύνη, ἰσθαλμῶν. A. &
C. in Codice Veneto male
habetur ἰσθαλμῶν. tum debuif-
set saltem sic legi τὴν ἑξ ἑξ
δίνε ἰσθαλμῶν. *ibid.* ἂν ἔστι
ἂν ἔστι. in cod. Cod. legitur
ἂν ἔστι ἂν ἔστι.

85. Εὐφροσύνη, ἰσθαλμῶν.
Ven.

86. Αἰσώδης, Αἰσώδης. B. &
Rondell.

Ἀλλὰ, πυριπιδύοισι δαμῖς ἀδοκῆτοι οἷσι,
Οὐκ ἔβριθε ζῶει ἀεικαλλέῃ ἄμμορῃ Ἡ-
ροῦς.

90 Σὺν βλεφάρῳ δ' ἀκτῖσι ἀέξετο πυρσὸς ἐρώτων,
Καὶ κραδίη πάφλαζει ἀπκῆτε πυρσὸς ὀρμῇ.

Κάλλῃ γ' αἰσχυρὸν ἀμαμήτοιο γυναικὸς

Οἷότερον μερόπιοσι πέλει πλεόοντ' οἷσι.

Ὀφθαλμὸς δ' ὁδὸς ἔστι· ἀπ' ὀφθαλμοῖο βολάων

95 Ἐλκ' ὀλισθαίνει, ἢ ἐπὶ φρένας ἀνδρὸς ὁδὸν.

Εἶλε δέ μιν τότε θάμβῃ, ἀναιδήν, τρόμῃ,
αἰδώς.

Ἐτρεμε μὲν κραδίη, αἰδὼς δέ μιν ἔχεν ἀλῶσαι.

Θάμβει δ' εἶδ' ἄριστον ἔρωσ δ' ἀπερόσφισιν αἰ-
δώς.

Θαρσαλίως δ' ὑπ' ἔρωτ' ἀναιδήν ἀγαπάζων,

100 Ἡξέμα πρὸς ἑβριθε, ἢ ἀντίον ἵστατο κέρης.

Λοξὰ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Οἷσις.] Βίλεσιν. Ἄμμορ.] Ἀμίπη. Περίπυ-
τον.] Περιπίητον (forte αἰσχυρὸν.) Ἀπ' ὀφθαλμοῦ
βολάων Ἐλκ' ὀλισθαίνει.] Ἐκ τῆς βολῆς τῶν ὀμμάτων
ὀλισθόν (leg. ὀλισθίν) ἐμπιπῆται καὶ ἔλκεται. Εἶλε δέ μιν τῷ
κ. τ. λ.] Τότε δὲ αὐτὸν ἔλαβεν θάμβῃ ἀναιδήν.
Θάμβει δ' εἶδ' ἄριστον κ. τ. λ.] Ἐθαύμαζε ὅτι τὴν ἀεί-
κλιν θρωσκῶν. ὅτι ἔρωσ ἀπεδίωξε τὴν ἐντροπὴν.

88. πομπηδύοισι. πομπη-
νισι. V. & Ven. receptalecio
magis placet, sic πομπηδύο-
ισι ἵερός habuimus infra vs.
41.

89. Ἄμμορ. Ven. male
habet ἄμμορ. & H. ἄμμορ.

90. Πυρσὴ. πυρσὴ. B. &
Rondell.

91. Ἐρωτὴ. ἐρωτὴ. Ven.
ibid.

Sed ardentibus domitus inopinato sagittis
 Nolbas vivere perpulcræ expers Herus.
 Cum oculorum vero radiis crescebat fax amo-
 rum,

Et cor (*ei*) fervebat invicti ignis inpetu.
 Pulcritudo enim celebris emendatae formæ mu-
 lieris

Acutior hominibus est veloci sagitta;
 Oculus vero via est; ab oculi ictibus
 Vulnus delabitur, & in corda viri descendit. 95
 Cepit autem ipsum tunc stupor, inprudencia, tre-
 mor, pudor:

Tremuit quidem (*ipsi*) cor, pudor vero ipsum
 tenebat captum esse.

Obstupuit vero pulcritudine optima, amor ve-
 ro ademit (*ipsi*) pudorem.

Audacter autem ob amorem inprudenciam ad-
 fectans

Tacite pedibus incedebat, & e regione consiste- 100
 bat virginis. Obliv-

ibid. ἀνίκητον, ἀνίκητον. Ald. 2.
 & J. 1.

93. Πίλην πίλοι. Ald. 2. &
 J. 1. & 2.

94. Ο'φθαλμοῖς δ'. melius
 cum Par. & H. legi posse pu-
 to Ο'φθαλμοῖς δ'.

95. Ἐλας. Κάπας. Ven. &
 B. Omnino retinendum τὸ
 ἔλας, quod ex præcedentibus
 ἀπ' ὀφθαλμοῖς βολαῖας satis pa-
 tet. simile dixit Ovidius He-
 roid. Epist. 16. vs. 276.

— descendit vulnus ad
 ossa meum.

Codex Regius habet κάπας,
 ubi Rondellus ait *quasi* κα-
 ἶλας *esset legendum.*

97. Κεφάλια, κεφάλια. Ald. 1.
 & 2. H. St. & L. in marg. P.
 Par. Vo. Whit. Rondell. &
 Lond.

98. δ' ἀπὸ τοῦ φησιν, vocu-
 lam δ' omittunt B. & Ron-
 dell. So. scribit ἀπὸ τοῦ φησιν.

100. Ἐλας, ἔλας. B.

C 2

101.

- Λοξὰ δ' ὀπιπτόων δολερὰς ἐλέλιξεν ὅπως ἔστι
 Νέυμασιν ἀφθόγγοις ὠδραπλάζων Φρένα κέρης.
 Αὐτὴ δ', ὡς ξυνέηκε πτόον δολιγὰ Λεάνδρῳ,
 Χαιρεν ἐπ' ἀγλαΐῃσιν· ἐν ἡσυχίῃ ἢ ἡ αὐτὴ
 105 Πολλάκις ἡμερόεσσαν ἐὼν ἀπέκρυψεν ὅπως πῶν,
 Νέυμασι λαβριδίοισιν ὑπαγγελεύουσα Λεάνδρῳ,
 Καὶ πάλιν ἀντέκλινεν. Οἱ δ' εἰδοὶ θυμὸν ἰάνη
 θη,
 Οὔτι πτόον ξυνέηκε, ἢ οὐκ ἀπεισίστατο, κούρη.
 Ὄφρα μὲν οὖν Λεάνδρῳ ἐδίξετο λάθρειον ὥρην,
 110 Φέγγῃ ἀναστείλασα κατήϊεν ἐς δύσιν Ἠώς.
 Ἐκ περάτης δ' ἀέφρανε βαθύσκιον ἔσπερον ἄ-
 γηρ.

Αὐ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Λοξὰ δ' ὀπιπτόων.] Στραβὸν ἢ περιβλεπόμενον.
 Νέυμασιν ἀφθόγγοις κ. τ. λ.] Τοῖς νέυμασι ὠδρα-
 πλανῶν καὶ ὠδρακλέπων τὸν νῦν τ' κέρης. Χαιρεν ἐπ' ἀ-
 γλαΐῃσιν κ. τ. λ.] Ἐχαιρεν ἐν ταῖς λαμπρότησιν ἐπὶ
 τῷ κέρει. Ἐν ἡσυχίῃ.] Ἠσυχως. ἡμερόεσσαν ἐὼν κ. τ.
 λ.] Τὴν αὐτὴς ἐπιθυμητὴν ἀπέκρυψε θυμῶν. ἰάνη,
 Οὔτι πτόον ξυνέηκε κ. τ. λ.] Ἐνφρανθή, ὅτι τ' πτόον
 συνῆκε καὶ ἀπεισίστατο. Εἰδίξετο λάθρειον ὥρην.] Ἐζήτει
 κρυπτὴν ὥραν. Φέγγῃ ἀναστείλασα κ. τ. λ.] Τὸ ἢ Φέγγ-
 γῃ συνείλασα (leg. συνελήσασα) κατήρχετο εἰς τ' δύσιν
 ἡμέρας.

101. Δεξ. Δεξ. Ald. 1. & Ald. 1. & 2. J. I. & 2. So.
 2. J. 1. & 2. Rondell. error ex W. & Rond. ἰλιξ. V. ἰλι-
 similitudine litterarum ortus. ξ. Ven.
 ibid. ἰλιξ. ἰλιξ. A. C. 103. ξυνέηκε, συνῆκε. B.
 ἰάνη.

Oblique vero intuens dolosos torquebat oculos,

Nutibus mutis in errorem inducens mentem
puellae.

Ipse vero, ut sensit amorem dolosum Leandri,

Gavisus est suam ob pulcritudinem, tacite vero
& ipsa

Saepe gratam suam occultuit faciem, 105

Nutibus occultis signa amoris prae-nuntia dans
Leandro,

Et rursus ex adverso ipsi innuit. ille vero intus
animo gaudebat,

Quod amorem senserit, & non renuerit puella.

Dum igitur Leander quaerebat occultam horam,

Lucem contrahens descendit ad occasum sol, 110

E regione autem adparuit umbrosa Hesperus
stella.

Sed

inites. Ven.

105. Α' πικρυψεν. επικρυψεν.

V. S. & Rond. επικρυψεν. St.

& L. in marg.

106. Υ' παγγιλιωσα. Ε' παγγιλιωσα. V.

Β. Barth. Par. & Rondell.

παγγιλιωσα. S. επικυλιωσα.

St. & L. in marg.

107. Ε' ιδεθι. Ε' ιδεθι. V.

Codex Venetus pro Ε' ιδεθι

θυμω' mendose habet Ε' ιδεθι

θυμω'.

108. Ο' τ' κ. Ο' κ. H. *ibid.*

ἐνίκα. ενίκα. Lond.

109. Ε' κ' λω. Ε' κ' λω. So.

110. Η' α' ε. Η' α' ε. S.

111. Α' τίφαρι. ἀτάφαρι. B.

ἀτίφαρι. Ven. in secunda edi-

tione legitur ἀνίκα, dubita-

rem, an glossa non esset, ve-

rum in hac editione nulla

reperitur, adeoque hanc

lectionem non improbarem.

C 3

113.

Αὐτὰρ ὃ Θαρσαλίῃς μετεκίαθεν ἐγγυθὶ κούρης,
 Ὡς ἴδε κυανόπεπλον ἐπιθρώσκουσιν ὁμίχλῃν,
 Ἡρέμα μὲν θλίβων ῥοδευδέα δάκτυλα κούρης,
 115 Βυσσέθεν ἐξονάχιζεν ἀθέσφατον· ἥ ἢ σιωπῇ,
 Οἷάτε χρομένη, ῥοδὴν ἐξέσπασε χεῖρα.
 Ὡς δ' ἐρατῆς ἐνόησε χαλίφρονα πνεύματα κούρης,
 Θαρσαλίῃς παλάμη πολυδαίδαλον ἔλκε χιτῶ-
 να,

Ἐχάτα τιμῆντ' ἄγων ἐπὶ κβύθεα νῆσ.
 120 Οὐκισαίης ἢ πέδεσσιν ἐφέσπετο παρθένη· Ἡρῶ,
 Οἷάπερ ἔκ ἐθέλυσσα, τήνδ' ἀνεύικατο Φωίην,
 Θηλυτέροις ἐπέεσσιν ἀπειλείουσα Λεάνδρῳ·
 Ζεῖνε, τί μαργαίνεις; τί με, δύσμορε, παρ-
 θένον ἔλκεις;
 Ἄλλην δέῃρο κέλθουθον· ἐμὸν δ' ἀπόλειπε χιτῶ-
 να.

125 Μῆνιν ἐμῶν ἀπόειπε πολυκτεάνων γενετήρων.

Κύ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Κυανόπεπλον ὀπθρῶσκουσιν.] Μετανοχιτῶνα, ἐπιπη-
 δοίαν (leg. ὀππηδῶσαν.) Πολυδαίδαλον.] Πολυκέντητον.
 Ἐχάτα τιμῆντ' κ. τ. λ.] Εἰς τὰ ἔχρατα καὶ κεκρυμ-
 μένα τῇ τιμῇ καὶ ἄγων αὐτῶν ἀναγκαστικῶς καὶ μὴ
 θέλκον ἐπακολυθῆν. Θηλυτέροις ἐπέεσσιν κ. τ. λ.] Γυ-
 ναικείοις ἢ ἀπαλοῖς λόγοις ἀπειλῶν τῷ Λεάνδρῳ. Τί μαρ-
 γαίνεις;] Τί μαρμαίνεις. Ἐλκεις;] Τυτίσι κρατῆς. Πο-
 λυκτεάνων.] Πολυχερημάτων.

113. Ἐπιθρῶσκουσιν, ἐπιτρώσ-
 ουσιν. Bart. Par. & Rondell.

114. Μην. β. V. Ven. B.
 Cod. Reg. & S.

115;

Sed ipse audacter adibat prope puellam,
 Ut vidit atratas insurgentes tenebras,
 Tacite quidem stringens roseos digitos puellae,
 Ex imo suspirabat vehementer, illa vero silentio,
 Tamquam irascens, roseam retraxit manum.
 Ut vero amatae sensit remissos nutus puellae,
 Audacter manu artificiosam traxit vestem,
 Ultima venerandi ducens ad penetralia templi.
 Pigris autem pedibus sequebatur virgo Hero, 120
 Tamquam nolens, talemque emisit vocem,
 Femineis verbis minans Leandro:
 Hospes, quid insanis? quid me, infelix, virginem trahis
 Alia ito via, meamque dimitte vestem!
 Iram meorum evita (*time*) locupletum parentum! 125

Vene-

115. Ε'σπάζειν. ἐσπάζειν. Ven. ἐσπάζειν. B. Rondellus habet ἰσπάζειν.

116. χαρβύς. χαρβύς. J. 1. & 2. St. & L. *ibid.* ἰξίονα. ἰξίονα. H.

117. Χαλιδεὺς ἰδίμα. cum Gulielmo de Mara potius verti per *remissos nutus*, sensus hujus verius erit, *ut sensus nutus signa remissae mentis puellae.*

118. Θαρσάλιος. Θαρσάλιος. Ven.

120. Ο'πταλίς. ἰνταλίς. sic omnes praeter V. S. So. St. L. P. & Vo, in margine tamen St. & L. quoque repraesentant ἰνταλίς. Codex Venetus errore tantum calami habet ἰνταλίς.

121. Α'ντίμα. ἀντίμα. V. Ven. & S.

- Κύπερδ' ἔσσι ἴοικε θεῆς ἱέρειαν ἀφάσσειν.
 Παρθενικῆς ἐπὶ λέκτρον ἀμήχανόν ἐστιν ἰκέσθαι.
 Τεῖα μὲν ἠπέειπεν, εἰκότα παρθενικῇσιν.
 Θηλείης δ' Λέανδρ' ἐπεὶ κλύει οἶτρον ἀπειλῆς,
 130 Ἐγὼ πευθόμεναι σημήϊα παρθενικάων.
 Καὶ γὰρ ὅτ' ἠϊθέοισιν ἀπειλείωσι γυναιῖκες,
 Κυπριδίων ὅρων αὐτάγγελοί εἰσιν ἀπειλαί.
 Παρθενικῆς δ' εὐδομον εὐχροον αὐχέτα κύσας
 Τοῖον μῦθον ἔειπε, πόθ' οὐ βεβλημέν' οἶτρώ.
 135 Κύπρι φίλῃ μὲν Κύπριν, Ἀθηναίῃ μετ' Ἀθήνην,
 Οὐ γὰρ ἐπιχθονήστιν ἴσην καλέω σε γυναιξίν,
 Ἀλλά

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Κύπερδ' ἔσσι ἴοικε κ. τ. λ.] Οὐ πρέπει σοι τῆς Ἀφροδίτης ἢ ἱέρειαν ἀπεισθαι καὶ ψηλαφᾶν. Ἐπὶ λέκτρον.] Ἐπὶ κοίτῃσιν. Ἐπὶ κλύειν.] ὧς ἤκουεν. Ὁάραν.] Ὁμιλιῶν τ' ἀφ' τ' μίξεως. Τοῖον μῦθον κ. τ. λ.] Τοῖον τ' λόγον εἶπε τῷ πύθ' οὐ βεβλημέν' τ' ἠδονῆς.

128. Παρθενικῇσιν. Michaël Neander in libro, quem de Poëtica Graecorum conscripsit p. 732. citat θελυτρέφει, quod certe ἀμάρτυμα μεταμορφῶν viri docti fuit. nam forte in animo habuit versum 36.

Μῦθον ἀλλοτρίον ζελέμενα θελυτρέφειν.
 129. Ἐπὶ κλύειν. Σε κλύειν. Cod. Vatic. ὧς ἔκλυον. Ven. & B. secunda editio habet ὅτ' ἔκλυον, retinendum ἐπὶ κλύειν, quod etiam apud Homer. occurrit Iliad. O. v. 270. ἐπὶ δὴ ἔκλυον αἰδῶ. & alibi ἰδίῳ.

ἀπολλῆς. male Cod. V. Ven. & Reg. habent ἰωνικῆς.

131 Ἀπολλῆας ἀπολλῆας. B. & S. ἰχθαίρει. V. & Ven. saltem, ut ratio metrica constaret, scribere debuissent ἀπιχθαίρει, ut in Codice Regio.

132. Κυπριδίων ἰάρεν. Ὁάροι. confabulationes, colloquia, sic interdum recte vertitur hoc verbum, eo sensu ἰάρεν ἰαροῦζον dixit Homerida incertus in Hymno 21. verum apud Nostrium hoc loco, sicut etiam v. 230. cum interpretibus per *Veneras consuetum*.

Veneris non te decet deae sacerdotem solici-
tare;

Virginis ad lectum difficile est pervenire.

Talia minata est, convenientia virginibus.

Feminearum autem Leander ubi audivit furo-
rem minarum,

Sensit persuasarum signa virginum.

130

Etenim quum juvenibus minantur feminae,

Venerearum consuetudinum nuntiae sunt mi-
nae.

Virginis autem bene olentem bonique coloris
cervicem osculatus

Tale verbum ait, amoris ictus furore:

Venus cara post Venerem, Minerva post Mi. 135
nervam,

Non enim terrestribus aequalem voco te mu-
lieribus,

Sed

suctudines verti debet. Anna
Praestantissima ad Callima-
chi Fragment. 16. vf. 3 *in-
vains iagomus* Gallice expli-
cat *Discours de Mariages*;
quamvis Pareus vertat *prae-
cepta conjugalia* in Comment.
ad vf. 274.

133. *Εὐδομον. Ἰννεργον.* Ven.
ibid. κύνας. κύσας. B.

134. *Πῶς βίωλαμῶν εἰ-
ς.* quod verti *amoris ictus*
furore vel *incitatus*. aliud
enim est *κίετρον ἐρεῖ* quod
habet apud Nostrium, vf. 87.
166. & 196. Nonnum lib.

42. p. 1086. l. 22. aliud est
εἶς quod Scholiastes Op-
piani ad 1. Halieut. vf. 500.
explicat per *μανίον*, nec aliter
Hesychius *εἶς*, *μανίον*.
Adde Lucianum in *Asino* p.
250. edition. Aldin. An. 1522.
ἐρεῖ καὶ εἶς φέρεται, & hinc
εἶς, quod *ibid.* paulo ante
habetur. in Codice Vaticano
legitur *πῶς βίωλαμῶν εἶς*
& Veneto *πῶς βίωλαμῶν*
εἶς.

136. *Ἐπιχθονίῳ ἵππῳ — γυ-
ναϊκῇ. ἐπιχθονίῳ ἵππῳ — γυναι-
κῶν.* V. Ven. & Reg.

D

138.

Ἀλλά σε θυγατέρεσσι Διὸς Κρονίων[Ⓢ] εἶσκω.

Ὀλβι[Ⓢ], ὅς σ' ἐφύτῃσε, καὶ ὀλβίῃ, ἣ τέκε, μή-
τηρ,

Γαστρ^ς, ἣ σ' ἐλόχῃσε, μακαρτάτη. ἀλλὰ λι-
τάν

140 Ἡμετέρων ἐπέκνε, πόθεν δ' οἴκτειρον ἀνάγκη.

Κύπριδ[Ⓢ] ὡς ἱέρεια, μετέρχω Κύπριδ[Ⓢ] ἔρ-
γα.

Δεῦρ ἰθι, μυσιπόλθνε γαμήλια θεσμά θεαίνης.

Παρθένον οὐκ ἐπέοικεν ὑποδρῆσαι Ἀφροδίτη,

Παρθενικαῖς οὐ Κύπρις ἰαίνεται. Ἡ'ν δ' ἐβελήσῃς

145 Θεσμά θεῆς ἐρύετα, καὶ ὄργια πιτὰ δαΐται,

Εἴσι

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Εἶσκω.] Οἴμοι^ω, ἰσάζω. Ὀλβι[Ⓢ] ὅς σ' ἐφύτῃσε κ.
τ. λ.] Πλέσι[Ⓢ] καὶ ἥμι[Ⓢ], ὅσις σὲ ἐγέννησεν. ἰαίνεται.]
Εὐφραίνεται.

138. Ὀλβι[Ⓢ], ὅς σ' κ. τ. dare, licet de re universa verba
λ. Alexander Pope, Prin- jam fecerint. & esto παντελέ-
ceps Poëtarum Brianno- γον; non ideo erit vitiosum.
rum in versione Odyss. Ho- pulcherrimae apud Poëtas &
mericae L. 6. p. 70. compa- Oratores sunt παντολογίαι. non
rat Homeri locum Odyss magni momenti porro quod
155. cum Musaei vs. 138. similitudines soni offenda-
& castitatem Poëtae Antiqui tur ἰσχυραῖα ἔναι. nam quis
dilandat: sed cum hic παντελέ- Poëtarum talia non multa
putet, καὶ ὀλβίῃ ἢ τίσι μήτηρ, habeat. Quid ipso Homero
καὶ ὅς σ' ἐλόχῃσε μακαρτάτη non plane adfentior. solemne fiet Iliad. N vs 642.
enim optimis Scriptoribus per
partes aliquid vituperare, lau- Δ' ὅτις εἴ' αὐτὸς ἰσχυρῶς
μύθοισι ἐμείχθη.
Odyss. Δ. vs. 754.

Μηδ

Sed te filiabus Jovis Saturnii adsimilo.

Beatus, qui te genuit, & beata, quae peperit,
mater,

Venter, qui te enixus est, beatissimus. Sed pre-
ces

Nostras exaudi, amorisque miserere necessita-140
tis.

Veneris ut sacerdos, exerce Veneris ope-
ra.

Huc ades, initiare nuptialibus legibus Deae!

Virginem non decet ministrare Veneri,

Virginibus Venus non gaudet. Si vero volue-
ris

Instituta Deae amabilia, & Caerimonias fidas 145
(veras) scire,

Sunt

Μὲν γάρ τε καὶ κικαυμή-
ται. —

Quid Moscho Idyll. 2. v. 104.

οἶά τε γὰρ

Περὶ.

Sed millena talia in Graecis
& Latinis occurrunt. Popius
tamen ibi jure summo Home-
rum vindicat a J. C. Scali-
geri inani critici. DORVILLEUS.
ibid. Certe & illud habet à Ven.

141. Non hic cum Pareo
illud *μυίχης* in *μυίχης* mu-
tandum cenfeo. eadem fere
dixit Homerus *μυίχης* *ἑ-
ρα γάμοισι*. Quem locum ipse
quoque indicat & legitur
Iliad. E. v. 429. *ibid.* Κίπρι-

δος *ἑρα* sic *ἑρα* *ἑρατος* apud
Oppian. 4. Halieut. v. 161.
δοῦς ἑρα Halieut. 1. v. 533.
ἑρα *πολιμ* apud Orpheum
Prognost. v. 15. & *ἑρα* *μά-
χη* v. 38.

142. Hic versus in editio-
ne Hervagiana non habetur.

143. *Υπερβολὴν. ὑπερρίπτον.*
Cod. Anglic. Ald. 1. & 2.
J. 1. & 2. So. H. P. & Vo.
ibid. Α' φροδότη. Α' φροδότη. Ven.
B. & S.

145. *Περὶ. καὶ δὲ.* Ven. &
S. non male quidem, sed *Ve-
neris sacra* per excellentiam
πὶρὰ dici possunt hinc *foedera*
amantium.

D 2

146.

Ἔστι γάμοις ἡ λέκτρα. Σὺ δ', εἰ φιλέεις Κυ-
^{τέρειν,}

Θελξινῶν ἀγάπαζε μελίφρονα θεσμόν ἐρώτων,
 Σὺν δ' ἰκέτην με κόμιζε, ἡ, ἣν ἐδέλεις, παρα-
 κοίτην,

Τὸν σοὶ Ἔρως ἤγρευσε ἐὼς βελέεσι κιχήσας.

150 Ὡς θεασὺν Ἡρακλῆα θεὸς χρυσίρραπισ Ἑρμῆς
 Θητεύειν ἐκόμιζε Ἰαρδανίην ποτὶ ῥύμφην.

Σοὶ δέ με Κύπρις ἔπεμπε, ἡ οὐ σοφὸς ἤγαγεν Ἑρ-
^{μῆς.}

Παρθένῳ ὃ σὲ λέληθεν ἀπ' Ἀρκადίης Ἀταλάντη·
 Ἡ' ποτε Μελανίανος ἐρασασμένου φύγειν εὖνῃ,

155 Παρθενίης ἀλέγουσα· Χολωσάμενης δ' Ἀφροδίτης,
 Τὸν πάρος οὐκ ἐπόθησεν, ἐν κραδίῃ θέτο πάσῃ.

Πείθεο

Σ Χ Ο Λ Ϊ Α.

Παρακοίτην.] Νυμφίον νέον. Θητεύειν.] Τ' πηρετῶν.
 Ἡ' ποτε Μελανίανος κ. τ. λ.] Ἡ' τις ποτε ἐρωῶντος ἔ-
 Μελανίανος ἐξέφυγε τ' ὀνύ.

146. Κυθήριαν. Ἀφροδίτη. Macedonii, quod legitur in
 P. & Vo. Anthologia lib. 7. p. 598.

148. Γικήτων. οἰκίτων. S. *ibid.* Ed. Wech.

ἰδίαις cum omnibus scripti,
 in K. minus recte habetur
 ἰδίαις, idem mox habuimus
 paulo ante vs. 144. Ἡ' δ'
 ἰδιότης. *ibid.* ὁμοειδέτων.
 ὁμοειδέτων. Ven.

149. Τόν σοι Ἔρως ἤγρευσε. il-
 lud ἀγγίαν hic eleganter di-
 citur. sic in Epigrammate

Τὸ εἶμα τοῖς χαρίτεσι, προσ-
 ὅπως δ' αἰδοῖται βάλλει,
 Ὄμματι τῇ παφίῃ, τῷ
 χέει τῇ κιθάρῃ.
 Σκυλίου βλαφάρας φάος ἔμ-
 μασιν, ὡς αἰδοῖται·
 Πάτεραι ἀγρόσις ἐλθέμεναι
 ἰδίαις.

ibi

Sunt nuptiae & lecti. Tu autem, si amas Venerem,
 Mulcentium mentem ama suavem legem amorum,
 Tuumque servum (*tibi supplicem*) me accipe,
 &, si velis, conjugem,
 Quem tibi Cupido venatus est, suisque sagittis
 adsecutus;
 Sicut audacem Herculem celer auream gestans 150
 virgam Mercurius
 Servitum duxit Iardaniam ad puellam.
 Tibi vero me Venus misit, & non sapiens adduxit Mercurius.
 Virgo non te latet ab Arcadia Atalanta;
 Quae olim Milanionis amantis fugit lectum,
 Virginitatem curans; irata autem Venere, 155
 Quem prius non amavit, (*eum*) in corde posuit toto.

Per-

ibi autem versu primo potius cum Vinc. Obsoprho pro βάνης legere in θάλλης. quae lectio ex Musaei v.l. 65. defendi potest

Οφθαλμός γάλακτος ἐκ τῆς χειρὸς
 ἐκίσετο τὸ θάλασσαν.

Practerea quam facile littera θ corrupta fuerit in β! cuius rei exempla nobis suppetunt ex doctissimo G. Canteri libello de ratione emen-

dandi auctores Graecos cap. 1. *ibid.* τόν σοι. τόν με. Ven. 150. θός. θ' θ. Ven. θός legitur in Rondell. vitio procul dubio librarii.

151. ἐκίμεν. ἐκίμεν. V. in Codic. Ven. hic versus sic legitur θητάς ἐκίμεν ἰορδανίη πρὸς εὐμφοῖν in Vatic. & B. habetur ἰορδανίη.

152. ἐπεμπε. ἱπεμπε. S.

153. Α' πλάστη. Cod. V. & Ven. male scribunt Α' πλάστη.

156. πάση. πάση. B.

D 3

157.

- Πείθεο ἔ σὺ, Φίλη, μὴ Κύπριδι μῆνιν ἐγείρης.
 Ὡς εἰπὼν, παρέπεισεν ἀκαχομένης Φρένα κῆρης,
 Ουμὸν ἐρωτοτόκοισι ~~ὡδὲ~~ πλάγξας ἐνὶ μύθοις.
 160 Παρθενικὴ δ' ἄφθογγος ἐπὶ χθόνα πῆξεν ὀπωπὴν,
 Αἰδοῖ ἐρυθρῶσαι ὑποκλέπτουσα παρειὼν.
 Καὶ χθονὸς ἔξευ ἄκρον ὑπ' ἵχθεσιν, αἰδομένη δὲ
 Πολλάκις ἀμφ' ὤμοισιν ἐὼν ξυνέειγε χιτῶνα.
 Πειθούς γὰρ τάδε πάντα προαγγελα. Παρθενικῆς
 δὲ
 165 Πεθομένης ποτὶ λίκτρον ὑπόχεσις ἐστὶ σιωπῆ.
 Ἡδὴ ἔ γλυκύπικρον ἰδέξατο κέντρον ἐρώτων,
 Θέμετο δὲ κραδίην γλυκερῷ πυρὶ παρθένης. Ἡ-
 ρῶ,
 Κάλλει δ' ἱμερέεντ' ἀνεπτόητο Λαίδηρ.
 Ὄφρα μὲν οὔ ποτὶ γαῖαν ἔχεν νύουσαι ὀπωπὴν,
 Τό-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

[Παραπλάγξας.] Παραπλανήσας, ὁππλανήσας. Εἴπε
 χθόνα πῆξεν ὀπωπῶν.] Εἴξε πρὸς τὴν γῆν. Συνέειγε.]
 Συνέειγε. Πειθῆς γὰρ τάδε πάντα προαγγελα.] Τῇ
 παιδοῖ συνεγόρευε ταῦτα τὰ προαγγέλματα. Ὄφρα μὲν
 οὐ ποτὶ γαῖαν κ. τ. λ.] Ἔως μὲν οὐδὲ τὴν γῆν ἢ κῆρη
 τῶν ὄφιν εἶχεν.

157. Πάθοι. Διόδοι Ven. πῆξεν ὀπωπῶν. similis locu-
 158. Παρίστανει ἀνέπεισεν. B. tio occurrit apud Theocrit.
 & S. *ibid.* ἀκαχομένης. ἀκαχο- Idyll. 2. v. 112. Nonn. lib.
 ρήνῳ. Ven. & B 46. p. 1196 l. 6. Virgil.
 159. Ερωτοτόκοισι, ἐρωτοτόκοι- Æneid. 1. 6. v. 469. l.
 σι. B. 7. v. 250 l. 8. v. 520.
 160. Ἀφθογγος ἐπὶ χθόνα Ovid. Metam. l. 13. v. 125.
 ubi

Per-suadere & tu, cara, ne Veneri iram excites.
Sic fatus, per-suadendo flexit recusantis men-
tem puellae,

Animum (*ejus*) amorem parientibus errare fa-
ciens verbis.

Virgoque tacita in terram defixit oculos, 160

Pudore rubefactam abscondens genam;

Et terrae radebat summum subter vestigia, pu-
dibunda autem

Saepe circa humeros suam contraxit vestem,
Per-suasionis enim haec omnia praenuntia. Vir-
ginis enim (*certe*)

Per-suasae ad lectum promissio est silentium. 169

Jam & suavamarum susceperat stimulum amo-
rum,

Urebatur autem cor dulci igne virgo He-
ro,

Pulcritudineque suavis stupefcebat Leandri.

Quando igitur (*illa*) in terram habebat incli-
natos oculos,

Tum

ubi vid. notas. in Cod. Ven.
perperam legitur *παρδινικὴ δ'*
ἀφ' ὧν. in Vatic. quoque
habetur *ἀφ' ὧν*.

161. *ἔρυσιν*. in Cod. Ven.
ἔρυσιν. V. & Ven. *ἔρυσιν*.
S. *ἔρυσιν*. J. 2.

162. *ἔξιν*. Ven. *ibid.*
ἔξιν. sic A. S. Vo. Lond. &
K. omnes alii habent *ἔξιν*.

163. *πυρρὰ*, *πυρρὰ*. V.
πυρρὰ. Ven.

164. In Cod. V. & Ven.
pro *πυρρὰ* legitur *ἔξιν*.

168. *κάτω*. *κάτω*. Ron-
dell. *κάτω*. V. & Ven.

169. *ὅθ' ἔρ' ἔξιν*. illud
ἔξιν, omittunt Codices A. &
C. *ibid.* *ἔξιν*. *ἔξιν*. Ven. &
S. *ibid.* *ἔξιν* *ἔξιν*. Ven.
A. Ald. 1. & 2. J. 1. &
2. W. So. H. & Par. Con-
stantinus Lascaris recte pro
ἔξιν legit *ἔξιν*. uti in
Com-

- 170 Τόφρα ἧ καὶ Λεϊάνδρῳ ἔρωματέεσι προσώποις
 Οὐ κάμεν εἰσπρόαν ἀπαλόχρουν αὐχένα κούρης.
 Οὔτε ἧ Λεϊάνδρῳ γλυκερὴν ἀνεπίκατο Φαῖνη,
 Αἰδῶς ὑγρὸν ἔρευθῶ σπινθίζοντα προσώπου.
 Ζεῖτε, τοῖς ἐπέεσι τάχ' αἰ καὶ πέτραι δέ-
 ταις.
 175 Τίς σε πολυπλατέων ἑσέων ἐδίδαξε κελύθους;
 Οἷ μοι, τίς σ' ἐκόμισεν ἐμὴν εἰς πατρίδα
 γαῖαν;
 Ταῦτα δὲ πάντα μάτην ἐφθέγγετο. Πῶς γὰρ ἀλή-
 της
 Ζεῖνῳ ἔαν, καὶ ἄπυτῳ, ἐμῇ Φιλότῃτι μιγείης;
 Ἀμφαδὸν οὐ δυνάμεθα γάμοις ὁσίοισι πελάσσαι.
 Οὐ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Τόφρα.] Τηνικαὐτῃ. Ἐρωματέεσι.] Ἐρωτικῶς. Οὐ
 κάμεν.] Οὐκ ὑπέμεινεν. Αἰδῶς.] Ἐντροπῆς. Οἷ γαίης.]
 Διηγέοις ἐπὶ παιδίῳ.

Commentario J. Vattelli vi-
 dere est. Et Gulielmum de
 Mara quoque sensum hujus
 loci percepisse ex ejus inter-
 pretatione colligitur.

*Ergo donec humi radiantia
 lumina fixit.*

Quos tamen male reprehen-
 disse videtur J. Vattelus,
 quod illud ἐμὴν γλῶσσαν non re-
 tinuerint.

172. Ἀπύετο. ἀπύετο.
 V. ἀπύετο. Ven.

173. Ἀπύετο. ἀπύετο.
 Ven.

174. Πίτρον ἑλπίας. Πίτρον
 ἑλπίας. V. & Ven.

176 Ἐκόμισεν. ἐκόμισεν. Ven.

177. Ἐφθέγγετο. in So ha-
 betur ἐφθέγγετο & sic quoque
 edidit Rondellus, sed in notis
 ἐφθέγγετο legendum monet,
 quod in omnibus aliis jam
 habetur.

178. Pro ἄπυτῳ scriptū
 ἄπυτῳ cum secunda editio-
 ne

Tum & Leander amore furente vultu 170
Non defatigabatur spectando teneram cervi-
cem virginis.

Tandem autem Leandro suavem (*hanc*) emisit
vocem, (*Hero*)

Verecundiae madidum ruborem stillans a fa-
cie:

Hospes, tuis verbis forsan & caute mo-
veas.

Quis te fallentium verborum docuit vias? 175

Hec mihi! quis te duxit meam in patriam ter-
ram?

Haec tamen omnia frustra locutus es. quomo-
do enim, vagus

Hospes quum sis, & ignotus, meo amori mis-
cearis?

Palam non possumus nuptiis legitimis jungi;

Non

ne, quod etiam probat
Andreas Papins. Henr. Ste-
phanus & Lælius hanc lec-
tionem in margine repræsen-
tant, & sic quoque Guliel-
mum de Mara legisse ex ejus
interpretatione patet.

— nam qualiter erra-
bundus

Ignotusque, meo poteris sue-
cedere lecto?

& certe τὸ ἀνύμωτον optime hic
convenit. explicatur per ἀνύ-
μωτος ab Hesychio & Etymo-
logici Magni Auctore, nec
aliam explicationem dant

scholia minuscula ad Homerī
Odyss. A. v. 242. & alibi.
Hanc autem Lætionem quo-
que confirmat Clarissimi
DORVILLII nota, quae sic
se habet. Certe in genere
peregrini ἀνύμωτοι dicuntur, si-
des illis non facile habetur,
sed durius illud tamen hic.
Videtur legendum ἀνύμωτος. Æ-
neas erat ξένος ἀλλότριος, sed non
ἀνύμωτος: & ideo facile fides ei
habebatur, hic contra. Certe
augebitur sic, ita mihi saltem
videtur, perinde ἰσχυρῶς.

179. ἀνύμωτον. sic legitur in
E omni-

- 180 Οὐ γὰρ ἐμοῖς τοκέσσιν ἐπιύαδεν· ἢ δ' ἐβελή-
 σης
 Ως ξέν^{ος} πολύρην^{ος} ἐμὴν ἐς πατρίδα μί-
 μνεν,
 Οὐ δύνασαι σκοτίεσσαν ὑποκλέπτειν ἀφροδίτην.
 Γλῶσσα γὰρ ἀνθρώπων φιλοκέρτομ^{ος}· ἐν ᾗ σιω-
 πῇ
 Ἔργον, ὅπερ τελείη τις, ἐπὶ τελόδοισιν ἀκούει.
 185 Εἰπέ δέ, μὴ κρύψῃς, τίς οὐτομα, καὶ σέο πά-
 τρη.
 Οὐ γὰρ ἐμὸν σε λέληθεν· ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν
 Ἡρώ.
 Πύργ^{ος} δ' ἀμφιδόητ^{ος} ἐμὸς δόμ^{ος} οὐρανομήκης,
 ὧι ἐπὶ γαιετάουσα σὺν ἀμφιπέλω τιτὶ μούνη
 Σηφιάδος πρὸ πύλης ὑπὲρ βαθυκύμονας ὄχθας
 190 Γείτονα πόντον ἔχω, τυγεροῦς βουλήσι τοκήων.
 Οὐδέ μοι ἐγγὺς εἰσιν ὁμήλικες, οὐδὲ χορείαι
 Ἡθίων

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἀφροδίτῳ. ἢ Νύμφῳ ἄγαμον. Ναιετάουσα.] Καπι-
 κῶσα. Ἀμφιπέλω.] Θεσπιάνη, δέλη. Βαθυκύμονας.]
 Βαθὺ κυμαίνουσα.

omnibus, praeter Vatican. 182. Σκοτίεσσαν. τεκίεσσαν.
 A. B. H. & K. qui scribunt B. σκοτίεσι Rondell. forsan
 δυνάμειδα. τεκίεσσι, scribere voluerunt,
 180. ἢ δ' ἰδιότης. ἢ ᾗ quod non male hic le-
 181. πολύρηνος, πολίρηνος. gere possumus, illud qui-
 Cod. Ven. dem mox praecessit vs. 180.
 sed talia passim apud auctores
 recentioris aevi invenies. sic
 apud

Non enim meis parentibus (*id*) placuit. Si au- 180
tem voles

Ut hospes vagabundus mea in patria manere,
Non potes tenebrosam celare Venerem.

Lingua enim hominum amans conviciorum: &
in silentio (*clam*)

Opus, quod perficit aliquis, in triviis audit.

Dic vero, ne celes, tuum nomen, & tuam pa- 185
triam!

Non enim meum te latet: mihi nomen inclytum
Hero.

Turris autem circumsona mea domus praealta,

In qua habitans cum ancilla quadam sola

Seftiensē ante urbem super (*ad*) profundas
undas habentia littora

Vicinum pontum habeo, invisīs consiliis paren- 190
tum.

Neque me prope sunt coaetaneae, neque cho-
reae Juve-

apud Nostm infra vs. 103.

Αὐτὸ δ', ὡς ἑστίασε πατρὶς δῶ-

λόντος Ἀτάδρου,

Χαίρει τῷ ἀγλαίῳ· ὃς ἔου-

χῆν δ' ἔξ αὐτοῦ.

ubi illud αὐτὸ minus ele-
ganter bis repetitur. firma-
re hanc lectionem quoque
videtur illud Ovidii Epist.
Leandri vs. 13.

Non poteram celare meus,
velut ante, parentes:

184. Ἐν τῷ περιόδῳ αὐτοῦ, ad-
de illud Horatii lib. 2. Satyr.
6. vs. 50.

*Frigidus a rostris manat per
compita rumor.*

Martian. Capell. de Nup-

tiis Philolog. lib. 1. pag. 2.

Ed. H. Grotii. idque aditum

mundo loquax triviatim diffu-

laret humanitas. Ubi Doctiss.

Grotius hunc Musaei locum

citat. pro περιόδῳ Cod. Ven.

habet περιόδῳ.

186. Pro ἵπῳ in Cod. B.

legitur ἵπῳ.

188. Ναυτιλίαν, τὰς ἡμέρας. C.

191. Ἐστὶν. ἵαται. Ven.

W. Barth. & Rondell.

E 2

192.

Ἡΐδεν παρέασι· αἰ δ', ἀνὰ νύκτα ἔ' Ἡΐδ',
 Ἐξ ἁλὸς ἠμερόφανος ἐπιβρέμει ἥατιν ἤχη.

Ὡς Φαμένη ροδὴν ὑπὸ Φάρει κρύπτει παρθένη,

195 Ἐμπαλιν αἰδομένη, σφιτέροις δ' ἐπιμέμφετο μύθοις.

Λειάδρος δέ, πόθου βεβλημένος ὀξεί κέντρον,

Φραζέτο, πῶσκειν Ἐρώτος ἀβλεύσειεν ἀγῶνα.

Αἶδρα γ' αἰολόμητις Ἐρως βιλέεσι δαμάζει,

Καὶ πάλιν ἀνέρος ἔλκος ἀκίεσται· οἷσι δ' ἀνάσσει

200 Αὐτὸς ὁ παιδαμάτωρ, βουληφόρος ἐστὶ, βροτοῖσιν.

Λυτὸς ἔ' ποθέοντι τότε χραίσμησε Λειάδρῳ.

Ὅψι δ' ἀλαστήσας πολυμήχανοι ἔνεπε μῦθοι·

Παρθένε, σὸν δὲ ἔρωτα ἔ' ἄγχοι οἶδμα περήσῃ,

Εἰ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ὡς Φαμένη κ. τ. λ.] Καπιμέμφετο πῶς ταυτῆς λέγουσι, οἷς ἡχύνων φθόγγον κατεπαῖν. Φραζέτο, πῶσκειν κ. τ. λ.] Ἐβλάβετο, διανοῶτο πῶς τιῶ παλιν τῷ ἔρωτι ἐκινῆσαι. Αἶδρα γ' κ. τ. λ.] Ὁς κολία (leg. Ὁ σκολία) βυλοδύμῳ Ἐρως αἶδρα δαμάζει τοῖς βιλέεσι. Καὶ πάλιν ἀνέρο· ἔλκο· ἀκίεσται·] Καὶ πάλιν ἰσται π' ἀνέρο· Οἷσι δ' ἀνάσσει κ. τ. λ.] Ἐν οἷς βασιλεύει τὰ πάντα (forte τὰς πάντας) ἔχ' ἀπλῶς, ἀπ' ἑφ' ἔς ὑπὲρ τοῦ ἡϊδίνε. Ὅψι δ' ἀλαστήσας.] Βραδὺ κακοπαθήσας.

191. Παρέασι. παρίεσσι. Ven. W. Barth. & Roudell.

193. Ἡμερόφανος retinui cum V. S. St. L. & K. omnes alii habent ἠμερίφης. hoc in margine scribunt St. & L.

194. Κρύπτει. κρύπτει, P. & Vo. sed priorem lectionem retinui. Kromayerus quoque ediderat κρύπτει sed in addendis & corrig. recte illud κρύπτει retinendum monuit. supra quidem vl. 161. habuimus

Αἶδρα

Juvenum adfunt; sed ſemper, noctu & interdium,

Ex mari ventoso inſonat auribus ſonitus.

Sic fata, roſeam ſub veſte celabat genam,

Rurſus pudefacta, ſuaque increpabat dicta. 195

Leander autem, amoris percuffus acuto ſtimulo,

Cogitabat, quomodo Amoris certaret certamen.

Virum enim variis conſiliis Amor ſagittis domat.

Etiā rurſus viri vulnere medetur; quibuſque dominatur

Ipſe omnium domitor, iis etiam conſulit, hominibus.

Ipſe etiam amanti tunc auxiliatus eſt Leandro.

Tandemque ingemens ſolers dixit verbum.

Virgo, tuum propter amorem etiam aſperam undam tranſibo,

Etfi

Αἰδοῖτο ῥοδίαντες ὑπεκλίπεται
πικρῶς

& ὑπεκλίπεται Δ' ῥοδίαν, vſ.
182. Sed hic invitis libris nihil inmutarem. *ibid.* πικρῶς.
πικρῶς. V. & Ven.

195. Εἰπερίμετρο. Εἰπερίμετρο. Barth. & Par.

196. Βιβλημένους. βιβλημένους. Ven. B. & Rondell.

197. Φερίζετε recte explicat Scholiaſtes per ἰσχυρότερον, δυνατότερον, de hac voce vide ad Orphei Prognost. de terrae motib, vſ. 1. in collect. carm.

Gr. Doctiff. Maittaireii.

198. Αἰολόμεντοι. αἰολόμεντοι. Ven. S. St. & L. qui tamen in margine αἰολόμεντοι veram procul dubio lectionem exhibent. ſic Amor dicitur αἰολόμεντοι ab Orpheo Argouaut. vſ. 422.

Προβύθοντι τοι εἰς ἀντοταλῆς πικρῶς ἔρωτι.

ibid. Δαμάζω. Δαμάσας. St. L. & Kromaj. in Cod. Vatic. legitur δαμάσω & Ven. δάμασας. S. exhibet δαμάσας. Omnino tamen τὸ δαμάζω genuina

- Εἰ πυρὶ παρλάζοιτο, ἢ ἄπλοον ἔσεται ὕδαρ.
 205 Οὐ τρέμω βαρὺ χεῦμα τὴν μετανέμενος εὐνὴν,
 Οὐ βρίμων ἠχέοντα βαρυγδούποιο θαλάσσης.
 Ἀλλ' αἰεὶ κατὰ νύκτα Φορεύμενος ὑγρὸς ἀκοίτης
 Νήξομαι Ἑλλήσποιντον ἀγάρρουν· οὐχ ἕκαθεν γὰρ
 Ἀντία σείς πόλης ἔχω πολιάθρον Ἀΐδου.
 210 Μοῦτον ἐμοὶ εἶα λύχτοι ἀπ' ἡλιβάτου σέο πύργου
 Ἐκ περσέτης ἀνάφαινε χεῖ κνέφας· ὄφρα νόησας
 Ἔσομαι ὀλκὰς Ἐρωτος, ἔχων σέθεν ἀστέρα λύχ-
 νον.
 Καί μιν ὀπιπύθων οὐκ ὄφομαι δύντα Βωώτην,
 Οὐ θρασὺν Ωρίωνα, ἢ ἄβροχον ὀλκὸν Ἀμάξης·
 215 Πατρίδος ἀντιπόροιο ποτὶ γλυκὺν ὄρμον ἰκί-
 μην.

Ἀλλὰ,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Μετανέμεν. Θ.] Ἐν φ. Φραινόμεν. Θ. Φορεύμενος.] Φε-
 ρόμενος. Α' π' ἡλιβάτ.] Α' φ' ὑψηλῶ. Βωώτῳ.] Τὸν
 Ταῦρον. (leg. τὸν Γκαρον.)

ruina certe lectio cum omni-
 bus aliis retinenda est & hanc
 quoque in margine agnos-
 cunt St. & L.

204. Εἰ πυρὶ παρλάζοιτο.
 Sic κύματα παρλάζοιτο apud
 Homer. Iliad. N. v. 798.

206. Βαρυγδούποιο, φορεύμε-
 νος V. Ven. Cod. Reg. S.
 St. & L. in marg. an illud
 non retinendum sit, valde du-
 bito. vide Homer. Iliad. A. v. 6.

371.

Τί πύσσους; ἢ δὲ ἐπιπύσσει
 πολέμοιο γιγνόμενος;

Quint. Calab. lib. 11. v. 6.

445.

Οἱ δὲ φορεύμενος ἀνέμενος
 ἀνέμος ἀλκός.

in Cod. A. legitur φορεύ-
 σοιμα.

208. Ἀγάρρουν. ἀγερῶν. V.
 ἀγέρρει. Ven.

209. Σῆς. εἶς. B. & C.
 Ald.

Etſi igni ferveat, & innavigabilis fuerit aqua.
 Non timeo gravem undam, tuum adiens cu-205
 bile,
 Non fremitum ſonantem graviſoni maris;
 Sed ſemper per noctem vectus (*per aquas*) ma-
 didus maritus
 Natabo (*per*) Hellespontum valde fluentem;
 non longe enim
 Contra tuam urbem habeo oppidum Abydi.
 Tantum mihi quemdam lychnum ab excelsa tua 210
 turri
 E regione oſtende per tenebras; ut (*illum*)
 intuens
 Sim navis Amoris, habens tuam ſtellam (*ſtel-
 lae loco*) lychnum;
 Et ipſum adſpiciens non ſpectem occidentem
 Booten,
 Non aſperum Orionem, & ſiccum tractum
 Plauſtri,
 Patriae (*tuae*) oppoſitae ad dulcem portum 215
 veniam.

Sed,

- Ald. 1. & 2. J. 1. & 2. *πλῆρωται, ibid. in ἑξῆς.* in
 W. H. Barth. Par. & Ron-
 dell.
 210. *Μῦθος, ὅμως, S.*
 211. *Εἰς πειρίτου. ὡς πειρί-*
τα. Ven. Ald. 1. & 2. J. 1.
 & 2.
 213. *Ὁ πειρίτου, ἡμεῖς.*
 B. quod ſaepe confundi ſo-
 let, in P. & Vo. legitur *ἡμε-*
πλῆρωται, ibid. in ἑξῆς. in
 Cod. Reg. legitur *ἡ πειρίτου.*
 Quod certe gloſſa eſt ab im-
 peritis in contextum recepta,
 & nihil hic invitis libris in-
 mutare auſus fui, tamen illud
ἡ πειρίτου, uti Doctiſſ. Can-
 terus emendavit, omnino am-
 plector. ſic evitemus ne diph-
 thongi *π* & *η* ſequente con-
 ſonante

- Ἀλλὰ, Φίλη, πεφύλαξο βαρυπνίοντας ἅπτας,
 Μὴ μιν ἀποσβέσωσι, ἢ αὐτίκα θυμὸν ὀλέσω.
 Λύχρον, ἐμοῦ βιώτοιο Φαισφόρον ἡγεμονῆα,
 Εἰ ἐτεδὸν δ' ἐθέλεις ἐμὸν ὄνομα ἢ σὺ δαῖναι,
 220 Οὐνομά μοι Λεΐαιδρ' ἔστω, εὐτεφάνη πόσις Ἡρῆς.
 Ὡς οἱ μὲν κρυφίοισι γάμοις συνέθετο μιγῆναι,
 Καὶ νυχίην Φιλότητα, ἢ ἀγγελίην ὑμεναίων,
 Λύχνης μαρτυρίῃσιν, ἐπιγνώσαντο Φυλάξιν.
 Ἡ' μὲν φῶς ταύειν, ὃ δὲ κύματα μακρὰ περι-
 σαι.
 225 Πανυχίδας δ' ἀπύσαντες ἀκοιμήτων ὑμεναίων,
 Ἀλλήλων αἰκνότες ἐνοσφίδησαι ἀνάγκη,
 Ἡ' μὲν εἶν ποτὶ πύργον, ὃ δ' ὀρφανίην ἀνὰ
 νύκτα,
 Μήτι φθραπλάζοιτο, βαλὼν σημήϊα πύργου,
 Πλῶε

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Α'ύσαντες.] Τελείσαντες.

sonante corripiantur, & nullus dubito, quin sit Musaei inanus.

116. Φίλη πεφύλαξο in edition. J. 1. & 2. legitur φίλητε φύλαξο.

219. Εἰ ἐτεδὸν ἢ ἐθελος continui cum S. St. L. Whit. K. & Lond. reliqui habent εἰ ἐτεδὸν δὲ θελος. Omnino legendum videtur εἰ δ' ἐτεδὸν ἐθελος DORVILLIUS. Sic quoque apud Homerum inven-

nies εἰ δ' ἐτεδὸν. Iliad. M. v. 233. & S. v. 305.

221. Συνέθετο. ἰδίωτο. B.

223. Μαρτυρίῃσιν. Μαρτυροῦσιν. B. *ibid.* Φυλάξιν. Sic S. St. L. K. & Lond. in V. Ven. & A. legitur φυλάξιν. omnes alii exhibent φολάσας.

224. Ἡ' μὲν. οἱ μὲν. Ald. 1. *ibid.* φῶς. sic Pat. & K. alii omnes scribunt φάος. *ibid.* περιεσθ. περιεσθ. Ven.

225.

Sed, cara, cave graviter flantes ventos,
 Ne ipsum extinguant, & statim animam per-
 dam;
 Lychnum, meae vitae luciferum ducem.
 Si verum autem vis meum nomen & tu sci-
 re,
 Nomen mihi Leander, formosae (*eleganti re. 220*
dimitae corona) conjux Herus.
 Sic hi quidem clandestinis nuptiis consti-
 tuebant misceri,
 Et nocturnum amorem, & nuntium nuptia-
 rum,
 Lychni testimoniis, pacti sunt servare;
 Illa quidem, lychnum extendere, hic autem,
 undas latas transire.
 Pernoctationes autem exsecuti vigilum nuptia. 225
 rum,
 A se inviti separati sunt necessitate,
 Ea quidem suam ad turrin, hic autem, obscu-
 ram per noctem,
 Ne quid erraret, *jaciens* signa turris,

Navi-

225. πανυχίδας. πανυχίδας.
 A. B. & Rondell.

226. Αἰκιστός. Barthius ha-
 bet αἰκιστός. quod etiam apud
 Quintum Calabrum confou-
 ditur lib. 6 v. 585. ubi pro αἰ-
 κιστός restituit αἰκιστός L. Rho-
 domannus, vide ejus Emen-
 dat. in hunc Auctorem,

228. Μέν. Μέδ. B. *ibid.*
 Βαλάν. λαλόν. V. Ven. & Reg.
 quod prope accedit ad Cl.
 Bergleri emendationem, qui
 legit λαλόν, & hoc omnino am-
 plector. *ibid.* Πύργ. πύργ. S.
 St. & L. qui tamen in margine
 scribunt πύργ. & sic omnes
 alii habent.

- Ἀλλὰ, Φίλη, πεφύλαξο βαρυπνέοντας ἄπας,
 Μὴ μιν ἀποσβέσσωσι, ἃ ἀντίκα θυμὸν ὀλέσσω·
 Λύχτον, ἐμοῦ βρώτοιο Φαισφόρον ἡγεμονῆα,
 Εἰ ἐτέον δ' ἐθέλεις ἐμὸν ὄνομα ἃ σὺ δαῖναι,
 220 Ὅνομά μοι Λείαιδρ' ἔστω, εὐτεφάνη πόσις Ἡρῆς.
 Ὡς οἱ μὲν κρυφίοισι γάμοις συνέθεντο μιγῆναι,
 Καὶ τυχήν Φιλότητα, ἃ ἀγγελίην ὑμεναίων,
 Λύχην μαρτυρήσιν, ἐπιστάσαντο φυλάξειν·
 Ἡ μὲν Φῶς τανύειν, ὃ δὲ κύματα μακρὰ περι-
 σαι.
 225 Παπυχίδας δ' ἀνύσαντες ἀκοιμήτων ὑμεναίων,
 Ἀλλήλων ἀέκοντες ἐνοσφίδησαν ἀνάγκη,
 Ἡ μὲν εἶναι ποτὶ πύργον, ὃ δ' ὀρφθαῖν ἀνὰ
 νύκτα,
 Μῆτι ~~ὀρφθαῖν~~ πλάζοιτο, βαλὼν σημήνια πύργῳ,
 Πλῶε

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἀνύσαντες.] Τελέσαντες.

sonante corripiantur, & nullus dubito, quin sit Musaei inanus.

216. Φίλη πεφύλαξο in edition. J. 1. & 2. legitur φίλητε φύλαξο.

219. Εἰ ἐτέον δ' ἐθέλεις retinui cum S. St. L. Whit. K. & Lond. reliqui habent εἰ ἐτέον δὲ θέλεις. Omnino legendum videtur εἰ δ' ἐτέον ἐθέλεις DORVILLIUS. Sic quoque apud Homerum inven-

nies εἰ δ' ἐτέον. Iliad. M. vs. 233. & Σ. vs. 305.

221. Συνέθεντο, ἐτίλειτο. B. 223. Μαρτυρήσιν, Μαρτυροῦσιν. B. *ibid.* φυλάξεν. Sic S. St. L. K. & Lond. in V. Ven. & A. legitur φυλάξεν. omnes alii exhibent φυλάσσω.

224. Ἡ δὲ πρὸς. Oī δὲ. Ald. 1. *ibid.* φῶς. sic Par. & K. alii omnes scribunt φάος. *ibid.* περιεσθ. περιεσθ. Ven.

225.

Sed, cara, cave graviter flantes ventos,
Ne ipsum exstinguant, & statim animam per-
dam;

Lychnum, meae vitae luciferum ducem.

Si verum autem vis meum nomen & tu sci-
re,

Nomen mihi Leander, formosae (*eleganti re. 220*
dimitae corona) conjux Herus.

Sic hi quidem clandestinis nuptiis consti-
bant misceri,

Et nocturnum amorem, & nuntium nuptia-
rum,

Lychni testimoniis, pacti sunt servare;

Illa quidem, lychnum extendere, hic autem,
undas latas transire.

Pernoctationes autem exsecuti vigilum nuptia. 225
rum,

A se inviti separati sunt necessitate,

Ea quidem suam ad turrim, hic autem, obscu-
ram per noctem,

Ne quid erraret, *jaciens* signa turris,

Navi-

225. πανυχίδας. πανυχίδας.
A. B. & Rondell.

226. Αἰκοντες. Barthius ha-
bet αἰκοντες. quod etiam apud
Quintum Calabrum confun-
ditur lib. 6. v. 585. ubi pro αἰ-
κοντες restituit αἰκοντες L. Rho-
domannus, vide ejus Emen-
dat. in hunc Auctorem,

228. Μῆν. Μῆνι. B. *ibid.*
βαλὼν. λαλὼν. V. Ven. & Reg.
quod prope accedit ad Cl.
Bergleri emendationem, qui
legit λαλῶν, & hoc omnino am-
plector. *ibid.* Πύργου. Πύργου. S.
St. & L. qui tamen in margine
scribunt Πύργου & sic omnes
alii habent.

- Πλῶε βαθυκρήτιδι· ἔω' εὐρέα δῆμον Ἀΐδου.
 230 Παννυχίαν δ' ὅαρον κρυφίης ποθέοντες αἰθέλης
 Πολλάκις ἠρήσαντο μολεῖν θαλαμηπόλον ὄρφην.
 Ἡ δὲ κυανόπτερον ἀνίδραμε νυκτὸς ὁμίχλη,
 Ἀνδράσιν ὕπνιον ἄγουσα, καὶ οὐ ποθέοντι Λαίτδρου·
 Ἀλλὰ πολυφλοίσβοιο παρ' ἠϊόνεσι θαλάσσης
 235 Ἀγγελίην ἀνέμιμνε φαινομένων ὑμεταίων,
 Μαρτυρίην λύχνοιο πολυκλαύτοιο δοκεύων,
 Εὖνῃς τε κρυφίης τηλεσκοπῶν ἀγγελιάτην.
 Ὡς δ' ἴδε κυανέης λιπορεγγεῖα νυκτὸς ὁμίχλην
 Ἡρώ, λύχτον ἔφαινε· ἀναπνομέτοιο δὲ λύχτου
 240 Θυμὸν ἔφλεξε· ἐπειγομένοιο Λαίτδρου·
 Λύχτω καιομένῳ συνεκαίετο. πᾶρ δὲ θαλάσῃ
 Μαγνομένων ῥοδίων πολὺν χεῖα βόμβον ἀκῆων
 Ἐτρεμε μὲν τοπρῶτον, ἔπειτα δὲ, θάρο· αἰέρας,
 Τοίοισι

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Πολυφλοίσβοιο παρ' ἠϊόνεσι θαλάσσης.] Παρὶ πὴν αἰγυιῶν τῆς ἀκαταπόνητης (leg. ἀκαταπαύστης) θαλάσσης. Θάρο· αἰέρας.] Ἀνδρίζων, μὴ φοβηθεῖς.

229. ΕΨ. ic. V. & Ven. & Vo.

230. Παννυχίαν, Sic A. S. St. L. Whit. Lond. & K. In V. Ven. B. C. & reliquis editis habetur παννυχίαν & sic quoque St. & L. in marg.

231. Ἡ' ῥέπειν, ἡ' ῥέπειν. S.

232. Ἡ' ῥέ. Ἡ' ῥέ. B.

235. Ἀνέμιμνε. ἐνέμιμνε, P.

236. Πολυκλαύτοιο. πολυκλαύτοιο. A. & C. & in omnibus editis praeter S. St. L. Whit. Lond. & K. *ibid.* illud δεκῶν hic eleganter ponitur proprie dicitur de venatione, nam venatores feras oculis notare solent, sic Homerus loquitur de cane

ve-

Navigabat (*natabat*) profundi fundamenti ad
magnum populum Abydi.

Nocturnarumque consuetudinum clandestina 230
desiderantes certamina

Saepe optarunt, ut venirent cubiculum ornan-
tes tenebrae.

Jam atrata cucurrit noctis caligo,
Viris fomnum adferens, sed non amanti Leandro;
Sed (*is*) multifremi apud littora maris
Nuntium opperiebatur lucentium nuptiarum, 235
Testimonium (*signum*) lychni lugubris obiter-
vans,

Lectique clandestini procul speculantem nun-
tium.

Ut vero vidit nigrae obscuram noctis caliginem
Hero, lychnum ostendit: accenso vero lychno
Animum Amor ussit festinantis Leandri: 240
Lychno ardente ipse etiam ardebat. ad mare
autem

Infanarum undarum multum sonantem fremitum
audiens

Tremebat quidem primo, postea vero auda-
ciam attollens,

Tali-

venatico, cum quo Heclo-
rem comparat Iliad. Θ. vñ.
340.

Α' πη) κατίπιδε, ποίετ τα-
χίως πικρῶς,
Ἰχία πη γλυκύς τε ἰλισιόμην
τε δοκῶν.

237. 11. 3. B. & Barth.

24. Ven.

240. Ε' πικρῶς, ἀπαγα-
μῶς. A.

241. Θαλάσση. retinui cum
S. St. L. Whit. Lond. &
K. omnes alii habent θα-
λάσσης. sic quoque in marg.
St. & L.

F 2

244.

Τοίοισι προσέλεκτο παρηγορέων Φρένα μύθοις·

245 Δεινὸς Ἔρως, καὶ πότις αἰμίλιχ· ἀλλὰ
θαλάσσης

Ἔστιν ὕδαρ, τὸ δ' Ἔρωτ' ἐμὲ φλέγει ἐνδόμου
πῦρ.

Λάξ' εὖ πῦρ, κραδίη, μὴ δειδίῃ νήχυτον ὕδαρ.

Δευρὸ μοι εἰς φιλότητα· τί δ' ἠροῖων ἀλεγί-
ζεις;

Ἀγνώσκεις, ὅτι Κύπρις ἀπόσπορός ἐστι θαλάσ-
σης,

250 Καὶ κρατεῖ πότιοις, καὶ ἡμετέρων ὁδυνάων;

Ὡς εἰπὼν μελέων ἔρατ' ἀπεδύτατο πέπλον

Ἀμφοτέρης παλάμῃσιν, ἧν δ' ἔσφιγγε καρή-
νῳ,

Ἡϊόν δ' ἐξῆρτο, δέμας δ' ἔρριψε θαλάσῃ.

Λαμ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἀλεγίζεις.] Φροτίζεις. Ἐρατῶν.] Ἐρατῶν, κα-
λῶν. Πέπλον.] Ποτήριον.

244. Προσίλεκτο, προσήλικτο.
Vatic. & Ven.

245. Ἀλλὰ θαλάσσης ἐστὶν ὕδαρ.

Rondellus legit ἀλλὰ θαλάσ-

σης ἐκπὶς ὕδαρ, ut sit oppositio

(aut) inculenta inter mare quod

extra Leandrum est, & ignem,

qui intra Leandrum.

Quae emendatio rejicienda

videtur, si spectes illam Berg-

leri pro θαλάσσης legentis

θαλάσσης, cum quo omnino

facerem: sensus enim tunc
optime procedit.

246. Ἐν τῇ hanc voculam ma-
le omittit Voetius.

248. Διὸς μοι εἰς φιλότητα
similem locutionem habui-

mus infra vs. 29. Ἡρῆς εἰς πό-
τιον ἔλθι.

250. Καὶ κρατεῖ πότιοις.

Venus navigantium etiam

curam gerit, uti notavit Vir

Doctus ad Anytae Poëtriae

Epi-

Talibus adloquebatur consolans mentem verbis:

Gravis Amor, & mare inplacabile: sed ma-
ris

Est aqua, verum Amoris me urit intestinus ig-
nis.

Adsume ignem, cor, ne time effusam aquam.

Ades mihi ad amorem; cur fluctus curas?

Ignoras, quod Venus nata sit e mari,

Et dominatur ponto, & nostris doloribus? 250

Sic fatus membra amabilia exuit vestem

Ambabus manibus, suoque adstrinxit capiti;

Littoreque exsiluit, corpusque dejecit in ma-
re,

Splen-

Epigramma 2. in Venerem,
quod extat in collectione
octo Poetiarum Editā a Cl.
Woltio.

Κίπερδ' αὐτ' ὁ χῶρε,
ἱπὸ φίλων ἱπλινε τάς,
Κὺν ἀπ' ἐπείρου λαμπρὸν
ὄρεον πάλαν.

Ὁ φερὸ φίλων ταύτης τελεῇ
πλοῖον, ἀμφὶ δ' πόντον
Δαιμόνιαν, λαμπρὸν ὄρεον
ῥῆδ' ἔειπεν.

Adde quoque Nostrum in-
fra vs. 320.

Πεθαίνει μὲρ λιπιδόσι θαλασ-
σάδην Ἀφροδίτῃ.

Praeterea hoc clare patet ex
Ovidio Heroid. Epist. 15. vs.
213.

Solve ratem, Venus orta
mari, mare praestas a-

manti.

*Aura dabit cursum; tu
modo solve ratem.*

*Ipse gubernabis residens in
puppe Cupido:*

*Ipse dabit tenera vela, le-
getque manu.*

adde Epist. 16 vs. 25.

*Perfret: ἔσ', ut pelagi, sic pe-
loris adjuves aëstum:*

*Deferas in portus & mea
vota suos.*

& Epist. 19. vs. 159. *ibid.*
pro ἰδούων in Cod. Vatican.

& Venet. legitur ὑπὸ φάου.

251. Ἀπιδύνατο πάλαν, ἀπε-
δύνατο πάλαν Ven.

152. Ἀμφοτέρως retinui cum
S. Steph. L. Whit. Lond.
& K. reliqui omnes habent
ἀμφοτέρως.

F 3

254.

- Λαμπομένη δ' ἔσπευδεν αἰ κατεναντία λύχην,
 255 Αὐτὸς ἐὼν ἐρέτης, αὐτότολ', αὐτόματ' ἦν.
 Ἡρὰ δ' ἠλιδάτοιο Φαισφόρ' ὑψίθι πύργῳ,
 Λαυγαλῆς αὐρῇσι ὅθεν πρυύσειεν αἴτης,
 Φάρεϊ πολλάκι λύχρον ἐπέτκεπε, εἰσόκε Σηστῷ
 Πολλὰ καμὼν Λαιανδρ' ἔδῃ ποτὶ καύλοχον ἀχ-
 τήν.
 260 Καί μιν ἐὼν ποτὶ πύργῳ ἀνήγαγεν· ἐκ δὲ θυ-
 ράων
 Νυμφίον ἀδμαίνοντα περιπύξασα σιωπῇ,
 Ἀφροκόμους ῥαδάμιγγας ἔτι τάζοιτα θαλάσσης,
 Ἡγάγε νυμφόκομοιο μυχὺς ἐπὶ παρθενείῳς,
 Καὶ χρῶα πάντα κάθυρε, δέμας δ' ἔχειεν ἐλαίῳ
 265 Εὐσέδμῳ, ῥιδήῳ, καὶ ἀλίπτοις ἔσθειεν ὀδμήν.
 Εἰσέτι δ' ἀδμαίνοντα βαθυτρώτοις ἐνὶ λέκτροις
 Νυμφίον ἀμφιχυθῆσα Φιλήτορας ἴαχε μύθους·

Νυμ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Αἰδμαίνοντα.] Ψυχαγογῆντα.

254. Κατεναντία, in secunda
 editione scribitur κατ' ἰσηπία.

255. Ἀυτότολος, αὐτοτόλος.
 Barth. & Rondell.

257. Λαυγαλῆς, λαυγαλῆς.
 V. & Ven. *ibid.* αὐρησι. αὐ-
 ρησι, sic omnes praeter V.
 Ven. B. S. St. L. Whit.
 Lond. & K. Codex Regius
 habet λαυγαλῆς & pro αὐρησι,
 mendose etiam δ' αὐρησι, *ibid.*
 ἰδου. ἔδῃ. V. & Ven.

258. Εἰπίκειται, ἀπίκειται.
 H.

261. Περιπύξασα, περιπύ-
 ξασα. H. περιπύξασα. S.

263. Νυμφόκομοιο, νυμφικό-
 μοιο. V. & B. *ibid.* παρθενεί-
 οιο. sic S. St. L. Whit.
 Lond. & Krom, in Codice
 Veneto legitur παρθενείας ετ-
 τωρε calami pro παρθενείας.
 reliqui scribunt παρθενείας.

264. Δίμας δ' ἔχειεν ἐλαίῳ.
 Εὐσέδμῳ,

Splendentemque festinabat semper adversus lych-
num,

Ipse remex, ipse classis, ipse sibi navis. 255

Hero autem alta lucifera in turri,

Perniciosis auris undecumque spiraret ven-
tus,

Veste saepe lucernam tegebat, donec Sesti

Multum fatigatus Leander venit ad portuosum
littus;

Et ipsum suam ad turrin deduxit, ad fores ve- 260
ro

Sponsum anhelantem complexa silentio,

Spumeas ex capillis guttas adhuc stillantem ma-
ris,

Duxit sponsam ornantis ad penetralia virginalis
cubiculi.

Et cutem totam absterfit, corpusque unxit oleo

Bene olenti, roseo, & mare spirantem exstinxit 265
odorem:

Adhuc autem anhelantem alte stratis in lectis

Sponsum circumfusa blanda (*haec*) emisit ver-
ba:

Spon-

Εὐδμή, ἰαδίη. De unguento-
rum Generibus & eorum usu
plurima docuit Illustr. Span-
hemius ad Callinachi Hymn.
in Lavac. Pallad. vi. 13.

265. Ἀλπίπρον. ἀλπίπρον.
Rondellus. ἀλπίπρον. B. W.
& Barth.

267. Ἰαχ. Sic Ven. B. S.

St. L. Whit. Lond. & K. re-
liqui exhibent ἰαχ. sic etiam
in marg. St. & L. in Va-
ticano Cod. legitur ἰαχ. ex
quo facile ἰαχ. exsculpes.
Andreas Papius quoque,
quarnvis ἰαχ. ediderit, ra-
men in notis τὸ ἰαχ. non
male praefert.

268.

Νυμφίε, πολλὰ μόγησας, ἂ μὴ πάθε νυμφίῳ
ἄλλῳ.

Νυμφίε, πολλὰ μόγησας, ἄλκις νύτοι ἄλμυρὸν
ὔδαρ,

270 Οὐδμὴ τ' ἰχθυόεσσα βαρυγδάρπιο θαλάσσης.

Δεῦρο, τῆς ἰδρύστας ἐμοῖς ἐνικάτθεις κόλποις.

Ὡς ἡ μὲν ταῦτ' εἶπεν· ὁ δ' αὐτίκα λύσατο
μίτρην,

Καὶ θισμῶν ἐπέσθην ἀεισιγούου Κυθέρειης.

Ἦν γὰμ, ἀλλ' ἀχόρβυτ'· ἦν λέχῃ, ἀλλ'
ἄτερ ὕμνων.

275 Οὐ ζυγίην ἤρην τις ἐπυφήμεται αἰοιδῆς.

Οὐ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Μίτρην.] Τίω ζώνην.

268. Πολλὰ μόγησας ἂ. in Codice Veneto legitur ποτ' ἰππθις πῶ, quae lectio forsitan quoque a manu glossatoris provenit. idem tamen dixit Homerus Odyss. ③ v. 155.

Ὅς πρὶν μὲρ μάλα πῶτ' ἰππθις, καὶ πῶτ' ἐμόγησας in Vaticano habetur ποτ' ἰππθ' 3. *ibid.* πῶθι. in Secunda editione & Soter. male legitur πῶθι.

269. Πολλὰ μόγησας, ποτ' ἐμόγησας. Ven. Eodem modo locutus est Homerus loco mox laudato.

270. Pro τ'. in Codice

Ven. & secunda editione legitur δ'.

271. Ἐνικάτθεις. Ald. τ. & 2. scribunt ἐνικάτθις. B. & S. exhibent ἐνικάτθις. & hoc quoque apud St. & L. in marg. invenies. in Codice Vaticano & Veneto legitur ἐνικάτθις.

272. Ταῦτ'. πῶ δὲ V. & Ven. *ibid.* λύσατ. λύσατ. Ven. *ibid.* μίτρην. μίτρην. B. & Par. De zona virginittis signo egregia notavit summus Spanhemius ad Callimachi Hymnum in Jov. v. 6. 21. & Dian. 14. adde quoque

Sponse, multa tulisti, quae non passus est sponsus alius;

Sponse, multa tulisti, fatis tibi est falsae aquae;
 Odorisque piscosi graviter frementis maris: 270

Huc ades, tuos sudores meis depone in complexibus.

Sic illa haec locuta est; ille vero statim solvit zonam,

Et leges inierunt benevolae Veneris.

Erant nuptiae, sed sine choreis; erat lectus, sed sine hymnis;

Non Zygiam (*jugalem*) Junonem quisquam 275
 invocavit Poëta;

Sed

que J. Hoelzlinum ad Apollonium Rhodium. lib. 1. Argonaut. v. 288.

274. Ηἱ γαῖες, ἀλλ' ἀχιγέδραι. huc facit locus Theocriti Idyll. 27. v. 25.

Ὅν ἐδίδου, σὺν ἄλλοις ἔχῃς γαῖες, ἀλλ' ἀχιγέδραι.

Homer. Odys. 4. v. 144. & seqq.

275. Ηἱ γέλω. omnes nostri Codices Mss. & editi habent ἱγέλω. praeter P. Vo. & K. cum quibus omnino Leopardi emendationem amplexus sum pro ἱγέλω reponentis Ηἱ γέλω, quod etiam e Codice Neapolitano legendum monet G. Falkenburgius in Lectionibus & Conject. ad Nonni Dionys. lib. 4. pag.

130. l. 19. vide quoque Rittershusium ad Oppian. Halient. lib. 4. v. 156. adde Nonnum lib. 31. p. 794. l. 18.

Ματίον περικλίνει Ζυγίαν θάλασσαν Ἡἱ γέλω.

Sic vetus Marmor inscribitur JUNONI JUGALI, quod notat Rondellus. immo *tibia* quam in nuptiis Veteres adhibere solebant etiam dicitur *Zygia* apud Apulejum Metamorph. lib. 4. p. 152. edition. B. Vulcanii. *ibid* ἀνδρὶς, ἀνδρὶς V. Ven. B. Reg. S. St. & L. in marg. utraque lectio recte potest admitti; Rondellus habet ἀνδρὶς.

G

276;

- Οὐ δαΐδων ἤτ'ραπὶ σέλας θαλαμηπόλον εὐνήν·
 Οἷδ' πολυσκάρημ' τις ἐπεσκίρτησε χορείη,
 Οὐχ ὑμένασι αἶψε πατὴρ, ἢ πότνια μήτηρ·
 Ἀλλὰ λέχῳ τ'ορέασα τελεσιγάμοισιν ἐν ᾠαῖς
 280 Σιγὴ παθὼν ἔπηξεν, ἐνυμφοκόμησε δ' ὁμίχλη·
 Καὶ γάμῳ ἦν ἀπάνθυεν ἀειδομένων ὑμεναίων.
 Νῦν μὲν ἔην κείνοισι γαμοτόλῳ, οὐδὲ ποτ' ἦ' ὥς
 Νυμφίον εἶδε Λέαδρον ἀειγνώτοις ἐνὶ λέκτροις.
 Νάχτιτο δ' ἀντιπύροιο πάλιν ποτὶ δῆμον Ἀδύδου
 285 Ἐνυχίων ἀκόρητ' ἔτι πνείων ὑμεναίων·
 Ἡρὼ δ' ἐλκυσίπεπλῳ, εὖς ληθοῦσα τοκῆας,
 Περ-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἡ' ὥς.] Ἡ' μέγα. Ἀ' εἰγνώτοις ἐνὶ λέκτροις.] Τοῦ λίαν ἐγνωσμένοις.

276. Δαΐδων. δαΐδων sic legitur in omnibus praeter V. S. St. L. Whit. Lond. & K. in So. legitur δαΐδων. *ibid.* ἤτ'ραπ' ἤτ'ραπ' V. Vatic. & Ven. quod forte retinendum.

277. Ἐπ' ἐσκήρτησε. ἐπ' ἐσκήρτησε. B. ἐπ' ἐσκήρτησε. S. hanc lectionem etiam repraesentant Stephanus & Lectius in margine. in Vatic. & Ven. habetur ἐπ' ἐσκήρτησε.

278. Ἀ' ἤτοι. αἶδε. V. Ven. Reg. & B.

280. Illud Σιγὴ παθὼν ἐπηξεν. ut & versum praecedentem melius paraphrastice ver-

tit Andreas Papius.

Et stratum taciturna torum genialibus boris Ipsa quies statuit.

281. Michael Neander de re Poëtica p. 730. quem librum supra laudavi, hunc locum sic citat Ἡ' γάμος ἢ ἀπάνθυεν π. τ. λ. sed eum hic quoque memoria lapsum fuisse credo, versu etiam 280. pro ἤτ'ραπ' citat ἐπ' ἐσκήρτησε.

282. Hic versus & tres sequentes in Cod. Vatican. & Ven. desiderantur.

283. Ἀ' εἰγνώτοις. ἀειγνώτοις. B.

285.

Non taedarum inluminabat splendor nuptialem
lectum;

Neque peragili quisquam saltavit chorea,
Non hymenacum cantavit pater, & veneranda
mater;

Sed lectum sternens perficientibus nuptias in ho-
ris

Silentium thalamum fixit, novam nuptam vero 280
ornavit caligo;

Et nuptiae erant longe a canendis hyme-
nais.

Nox quidem erat illis nuptiarum ornatrix, ne-
que umquam Aurora

Sponsum vidit Leandrum valde (*ipſi*) notis in
lectis.

Natabat autem e regione positi rursus ad popu-
lum Abydi

Nocturnos infatiabilis adhuc spirans hyme. 285
nacos:

Ast Hero, longa induta veste, suos latens pa-
rentes, (*clam parentibus*)

Vir-

285. Ἐν πτόισι ὁμοιότης
eamdem locutionem repe-
ries apud Nonnum Dionys.
lib. 25. p. 648. l. 10.

Ὅτε ἄρα μοι Περσέη μίση κτείν-
ουσι γυναικῶν,

Εἴκοσι τομφυδίσιαν ἴδ' πτόισι
καὶ ἱράται.

rerior locutio occurrit apud
Eumdem lib. 45. p. 1162.

lin. 32.

— Ἡ' μετίλειπε ἔτι πτόισι
τεκνύσας,

πτόισι idem ac ἔξω· interdum
significat uti rectissime do-
cet Doctiss. Berglerus. sic a-
pud Oppianum lib. 1. Cy-
neget. vs. 339.

Στεφάνου, πτόισι πύλας
αἰετο μύρου.

G 2

287.

Περθεν^Θ ἡματιή, νυχίη γυνή. ἀμφότεροι ἧ
Πολλάκις ἤρσαντο κατελθέειν ἐς δύσιν Ἡῶ.

Ὡς οἱ μὲν φιλότῃ^Θ ὑποκλέπτοντες ἀνάγ-
κην

290 Κρυπταδίῃ τέρποντο μετ' ἀλλήλων κυτρίῃ.

Ἀλλ' ὀλίγον ζῆσθον ἐπὶ χρόνον· οὐδ' ἐπὶ δηρὸν

Ἀλλήλων ἀπύσαντο πολυπλάγκτων ὑμεναίων·

Ἀλλ' ὅτε παχύνοντο^Θ ἐπήλυθε χίματι^Θ ὥρη,

Φρικαλέας δονέουσα πολυρροφίλιγγας ἀέλλας,

295 Βένθεα δ' ἀσκήρικτα ἧ ὕγρ' ἰμέθρα θαλάσσης

Χαιμέροι πείοντες αἰεὶ συφέλιζον ἀήται,

Λαίλαπι μαρίζοντες ὅλην ἄλα· τυπτομένης ἧ

Ἡδῇ

Σ Χ Ο Λ · Ι Α.

Ποθακίς ἤρσαντο κ. τ. λ.] Ποθακίς ἔρξαντο κατελθεῖν
τῷ ἡμέραν εἰς δύσιν. Ἀπύσαντο.] Ἀπῆλυσαν. Ἀέλλ-
λας] Συσροδᾶς αἰέμων. Βένθεα — συφέλιζον.] Εἵ-
σαν τὰ βῆθη.

287. Integer hic versus
deest in Cod. A.

288. Ἡρσαντο. ἔρσαντο.
S. ibid. κατελθόντες. μεθιλάκων.
V. & Ven.

291. Οὐδ' ἐπὶ δηρὸν. sic le-
gitur in B. S. St. L. Whit.
Lond. & K. in Ald. 1. &
2. & J. I. habetur οὐδ' ἐπὶ δη-
ρῶν. reliqui scribunt οὐδ' ἐπὶ δη-
ρῶν. sed ioi potius legendum
est οὐδ' ἐπὶ δηρὸν. Praetuli tamen
οὐδ' ἐπὶ δηρῶν cum optinis, hoc
quoque dixit Homerus Iliad.

I. v. 415.

Ὡς γὰρ μοι κλέ^Θ ἰθὺς, ἐπὶ
δερὶ δὲ μοι αἰεὶ

ἔσται,

tamen apud eundem etiam
invenies illud ἐπὶ δερὶ Odyss.
Θ. v. 150.

Σοὶ δ' ὅτι σὺν τῷ δερὶ ἀπύ-
σαντι, ἀλλὰ τοι ἦδη

καὺς τοὺς κατελθόντας,

292. Male in V. Ven. B.
S. St. & L. pro ἀμείλων le-
gitur ἀγρόπων. Amor quidem
& Amantes vigilare dicuntur:
sic

Virgo diurna (erat,) nocturna mulier. utrique
autem

Saepe optarunt descendere ad occasum auroram.
(*solem*)

Sic hi quidem amoris abscondentes necessita-
tem

Occulta delectabantur inter se Venere. 290

Sed exiguu vixerunt tempore; nec diu

In vicem fruebantur multivagis nuptiis;

Sed quando pruinosa venit hiemis hora,

Horrendas commovens multarum vortiginum
procellas,

Profunditatesque infirmas & madida fundamen- 295
ta maris

Hiemales spirantes semper verberabant ven-
ti,

Turbine percutientes totum mare; vapulante
autem (*eo*)

Jam

sic apud Ovidium lib. 1. A-
mor. El. 9. vs. 7. & ὑπὸ θραύσει
ἀκρίματι apud Nostrum in-
fra vs. 12. & 225. verum
prior lectio e toto sensu pro-
babilius videtur.

293. χίματ' ὥρη. Vide
quae notavit Casaubonus ad
Athenaeum lib. 3. c. 6.

294. Φελαγίαι. Φρεναγίαι.
B. *ibid.* δοίυσσ. δοίύσσ. V.
& Ven.

295. Θίμαθλα. Θίμαθλα.

ita scribunt Cod. Angl. Ald.
1. & 2. J. 1. & 2. So. W H.
Barth. Par. & Rondell. & sic
quoque J. Vartellus in com-
ment. hunc locum producit.
ibid. pro ἀὶ τυφίλιζον. legitur
ἰπερυφίλιζον in omnibus prae-
ter Ven. B. S. St. L. Whit.
Lond. & K.

296. Χαμίραι πνίοντες. mal-
lem χαμίραι πνίοντες. DOR-
VILLIUS.

- Ἦδη νῆα μέλαινα ἀπέκλασε διχθάδι χέρσῳ
 Χειμερίῃ καὶ ἄπισον ἀλυσκάζων ἄλα ναυτῆς.
 300 Ἀλλ' εὐ χειμερίης σε Φόβῳ κατέρυκε θαλάσσης,
 Καρτερέθυμε Λέαδρε· Ἀφροδίτη δέ σε πύργου,
 Ἠθάδα σημαίνουσα Φαιοφρίην ὑμεναίων,
 Μαινομένης ὠτρύνει ἀφειδήσαντα θαλάσσης,
 Νηλεΐδης καὶ ἄπιστος. ὄφελλε ἧ δῦτμος Ἡρῶ
 305 Χείματος ἱσταμένοιο μένειν ἀπάνθυθε Λεάνδρου,
 Μηκέτ' ἀναπτομένη μινυώριον ἀστέρα λείπτρων.
 Ἀλλὰ πόθος καὶ μοῖρα βίησατο· θελγομένη ἧ
 Μοιρῶν ἀνέφαιε, καὶ οὐκέτι θαλὸν ἐρώτων.
 Νῦξ ἦν, εὔτε μάλιστα βαρυπνέοντες αἴτῃ,
 310 Χειμερίης πνοιῇσιν ἀχοντίζοντες αἴτῃ,
 Ἀθρόον ἐμπέπτουσιν ἐπὶ ρηγμῖνι θαλάσσης.

Δη

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἦδη νῆα μέλαινα κ. τ. λ.] Τότε τὴν βαθεῖαν ναῦν
 εἰς δύο διέλυσε εἰς τὴν ἡγῆν (leg. διελὼν εἰς τὴν γῆν
 ἡγάγεν.) Ἀφειδήσαντα.] Μὴ φροντίσκοντα. Βίησατο.] Ἐ-
 βιάσαντο. Θαλόν.] Καίμενον ξύλον.

297. Locus certe obscu-
 rus. Quid si tamen legamus
 — — — Τυπτομένην ἧ

Ἦδη νῆα μέλαινα ἀπέκλασε
 διχθάδι χέρσῳ.

ἀπέκλασε & ἀείκλουσι non mul-
 tum distant. ἀείκλουσι & ἀειλ-
 πῶσι subducere navem, videa-
 tur Thucyd. c. viii. 12. &
 Harpocration in voce Νη-
 αία. DORVILLIUS. pro ἀπί-

κλασε. legitur ἀπέκλουσι. in
 V. S. St. & L. in marg.
 In Ven. B. & Reg. legitur
 ἀπέκλουσι. ibid. διχθάδι. διχθάδι.
 V. & Ven.

300. Χειμερίης. Χειμερίη. B.
 χειμερίῃ. Ven.

301. πόθος. λόγος. V. Ven.
 S. St. L. & K. certe reti-
 nendum videtur πόθος quod
 omnes alii repraesentant, &
 male

Jam navem nigram fregerat bifida (in) terra
 Hiemale & infidum vitans mare nauta,
 Sed non hiberni te timor coërcerat maris, 300
 Magnanime Leander; nuntius sed te turris,
 Consuetam significans lucem nuptiarum,
 Furentis inpulit securum maris,
 Crudelis & perfidus: debebat autem infelix He-
 ro
 Hieme instante manere sine Leandro, 305
 Non amplius accendens brevis temporis stel-
 lam lectorum.
 Sed amor & fatum cogebat (*eam.*) alleccta (*cu-
 pida*) autem
 Parcarum ostendebat, non amplius facem amo-
 rum.

Nox erat, quum maxime spirantes venti,
 Hiemalibus flatibus jaculantes venti, 310
 Collecti irruunt in littus maris:

Tunc

male in margine hanc lectio-
 nem rejecerunt St. & L.
 auctoritatem secundae edi-
 tionis, nimis ubique secu-
 ti.

302. Η' θάλα. Ε' θάλα. V.
 & Ven. Η' θάλα. A. & C.

303. In Ald. 1. & 2. J.
 1. & 2. So. W. H. Par. &
 Rondell. legitur *Μαυρομήνης*
 ε' in Barth. *Μαυρομήνης* ε'.

304. Ο' φάλας. ε' φάλας. Whit.
 & Lond.

306. Δ' α' π' ο' φάλας. α' α' π' ο' φάλας.

φάλας. J. 2.

309. Η' ν' τε. Ο' ν' τε. Ven. Ο' ν' τε.
 V. *ibid.* βαρυνταίοντες αὐτάς.
 sic omnino retinendum cum
 V. Ven. B. Reg. S. St. L.
 Whit. Lond. & Kromaj. in
 omnibus aliis legitur *βαρυν-
 ταιοντες αὐτάς*, sed recte hanc
 lectionem in margine posue-
 runt St. & L.

310. Α' κ' ο' φάλας αὐτάς. α-
 κ' ο' φάλας αὐτάς. B. & Reg.
 in Codice Veneto pro αὐτάς
 legitur α' α' φάλας.

312.

Δὴ τότε Λεῖανδρός περ, ἐθήμενος ἐλπίδι νύμφης,

Δυσκελᾶδων πεφόρητο θαλασσίων ἐπὶ νῶτον.

Ἦ' δὴ κύματι κύμα κυλίνδετο, σύνθετο δ' ὕδαρ·

315 Αἰτέρι μίσγετο πόντος· ἀνέγρετο πάντοθεν ἤχη
Μαρναμένων ἀνέμων· Ζεφύρω δ' ἀντέπνευεν Εὖς,
Καὶ Νότος ἐς Βορέην μεγάλας ἀφείκεν ἀπει-
λάς·

Καὶ κτύπος ἦν ἀλίας ἐισμαράγιο θαλάσσης.

Αἰοπαθὴς ἢ Λεάνδρος ἀκηλήτοις ἐνὶ δίναις

320 Πολλάκι μὲν λιταίνουσι θαλασσάην Ἀφροδίτην.

Πολλάκι δ' αὐτὸν ἄτακτα Ποσειδάωνα θαλάσσης·

Ἀτθίδος οὐ Βορέην ἀμνήμονα κάλλιπε νύμφης·

Ἀλλὰ οἱ οὔτις ἄρηγεν, Ἔξας δ' οὐκ ἤρκεσε μοί-
ρας. Πάι-

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Δυσκελᾶδων.] Δυσήχων. Κυλίνδετο.] Διεγείρετο. Ἀ-
λίας.] Ἀφροδίτη. Αἰοπαθὴς.] Διὰ πεπονθῶς.
Ἀκηλήτοις.] Ἀνησυχούς.

312. Δὴ τότε. in Codice Veneto male habetur δὴ τότε καὶ. *ibid.* ἐθήμενος. ἐθήμενος. Ald. 1. & 2. & Par.

313. Ἦ' πὶ νῶτον sic V. Ven. B. S. St. L. Whit. Lond. & K. reliqui male habent ὑπὸ νῶτον. sic infra vs. 324.

Πάντοθεν δ' ἀνέμωροις δυσαν-
τῇ κύματι ἐμῇ
Τυπτόμενος πεφόρητο.

314. Κύματι. κύματι. Ven. *ibid.* πτό σύντο, quod in V. Ven. S. St. L. Whit. Lond. & K. habetur, scripsi σύντο cum omnibus aliis, quod ποικιλιώτερον, & multo elegantius dictum est. sic fluctus pendere dicuntur apud Statium lib. 5. Thebaid vs. 368.

— nigris redit humi-
da tellus

Vorti-

Tunc Leander, consuetae spe sponsae,
 Valde sonanti ferebatur maris in dorso.
 Jam ab unda unda volvebatur, adcumulabatur
 vero aqua;
 Aetheri miscebatur pontus; concitabatur undi- 315
 que fremitus
 Pugnantium ventorum: Zephyro autem contra
 spirabat Euris,
 Et Notus in Boream magnas inmisit minas;
 Atque fragor fuit vehemens valde frementis ma-
 ris.
 Gravia autem passus Leander inplacabilibus in
 gurgitibus
 Saepe quidem precabatur aequoream Venerem, 320
 Saepe autem ipsum Regem Neptunum maris:
 Arthidis non Boream inmemorem reliquit nym-
 phae;
 Sed ipsi nullus auxiliatus est; Amor autem non
 coërcuit fata. Undi-

*Vorticibus, totumque Notis
 portantibus aequor
 Pendet.*

ubi ad versum 366. vide Bar-
 thium, qui hunc Musaei lo-
 cum ibi sic quoque laudat. &
 male haec lectio ab H. Ste-
 phano & Lestio in margi-
 nem rejecta est.

315. Πάνταθιν, πάντοθι. W.
ibid. ἐχθὲς ἡ γῆ. V. A. C. Ald.
 1. & 2. J. 1. & 2. W. H. P.
 Barth. Par. Vo. & Rondell.
 317. Α'φίκεται V. S. St. L.
 P. Vo. Whit. Lond. & K.

alii habent ἰσθίους.

318. Κτύπεθ', κλίμας. V.
 & Ven. *ibid.* ἱερμαράγιο. ἱ-
 ρισμαράγιο A. & C. Ald. 1.
 & 2. J. 1. So. & H. in J. 2.
 legitur ἱερμαράγιο.

319. Α'κηλῆταις. ἀκαλίταις.
 B. *ibid.* διναις. δειναις. B.

320. Μῆς μῆς. B. *ibid.* λυ-
 πῶδες. λυπῶτοι. V. Ven. S.
 & Whit.

323. Α'καδ' οἱ ὕψ. ἀκ' ὕψ.
 Vatic. & B. ἀκ' ὕψ. γ. Ven.
ibid. μείγες. μείγες. Ven.

H

324.

- Πάντοθι δ' ἀγρομένοιο δυσαντεί κύματος ὄρμη
 325 Τυπτόμενος πεφόρητο. ποδῶν δέ οἱ ὤκλασεν ὄρμη,
 Καὶ δέος ἦν ἀδόνητον ἀκοιμήτων παλαμάων.
 Πολλὴ δ' αὐτόματος χύσις ὕδατος ἔρρει λαίμῳ,
 Καὶ ποτὸν ἀχρῖτον ἀμαιμακίτῃ πίνει ἄλμης.
 Καὶ δὴ λύχων ἀπίστον ἀπέσβεσε πικρὸς αἵτης,
 330 Καὶ ψυχὴν ἤ ἔρωτα πολυτλήτοιο Λεάνδρου.
 Ἡ δ', ἔτι δηρύοντο, ἐκ' ἀγρύπνοισιν ὀπωπᾶϊς

15ατο

324. πάτοθι. πάντοθι. S. P. Vo. St. & L. in marg. In Veneto legitur πάντοθι. Quod non male retinere possumus, nam repetitio δ' ingrata hic est. *ibid.* ὄρμη. ὄρμη. Ven.

325. τυπτόμενος. sic B. S. St. L. Whit. Lond. & K. quod certe retinendum est, reliqui exhibent θυπτόμενος sic etiam in marg. St. & L. verum error inde natus est, quod illud mox repetitur v. 337. *ibid.* ποδῶν δέ οἱ ὤκλασεν ὄρμη. legerim ποδῶν οἱ ὤκλασεν ὄρμη. praecessit enim ὄρμη. nam quod versu 309. & 310. repetatur αἵτης elegantiam potius habet. videatur Hesychius in ὄρμη. Rhodomann. ad Quintum Calabrum xi. 361. vide quoque Foessii Oecon. Hippocratis & Epist. ad Hebr. 4. 12. ὄρμη, ubi alii ab ὄρμη deducunt, ut vox videatur satis boni commatis. DORVILLIUS.

Conjeceram ἀλά, sed cum Cl. DORVILLIO omnino faciendum. Certe videtur haec genuina lectio, nam α in ο, facile corruerunt librarii, sic pro ἀχρῖ scribitur ἀρχῖ apud Athenaeum, quod docebit G. Canterus de ration. einend. Auf. Gr. cap. I. hic versus autem non reperitur in Cod. Vatican. nec Venet.

326. Σθῖος sic omnes praeter S. St. L. & K. qui scribunt σῖος. *ibid.* ἀδόνητον. ἀνόνητον. V. & Ven. *ibid.* ἀκοιμήτων. ἀκοιμήτων. Ven. & A.

328. Καὶ ποτὸν ἀχρῖτον. male inutilem. ait Rondellus, verterem, extremum ut dicimus ἀχρῖς. ὅλας; extrema perniciēs. Ἀχρῖς. recte videtur reddi inutilis: imprimis si ita accipiamus, quomodo apud Ovidium II. pont. viii. 59. ubi videatur Cl. Burmannus & in add. DORVILLIUS. *ibid.* ἀμμημα-

εἶτε

Undique autem adcumulati male obvio fluctus
 inpetu
 Impulsus ferebatur; pedum autem ei defecit vi. 325
 gor,
 Et vis fuit immobilis inquietarum manuum.
 Multa autem spontanea effusio aquae fluebat in
 guttur,
 Et potum inutilem inpetuosi potavit falsuginis
 maris;
 Et jam lychnum infidum exstinxerat amarus ven-
 tus,
 Et animam & amorem multum passi Leandri. 330
 Illa autem, morante adhuc, (*Leandro*) vigi-
 libus oculis

Sta-

πίπτοντες ἄλμους. in Codice Ve-
 neto legitur ἀμειψόμενοι πίν
 ἄλμους.

329. Καὶ δὲ λύχνοι ἄπτεται.
 Lychnum infra vs. 301. di-
 citur Διακρύβειν τοὺς καὶ ἄπτε-
 ται. eleganter etiam ἀπτόμενος
 vocatur in Epigrammate An-
 tipatri in Anthol. lib. 3. c. 7.
 In Codice Veneto pro ἄπτεται
 legitur ἄπτεται, quod certe
 glossema est. sed corrup-
 tum, pro ἄπτεται ibi sal-
 tem legerem ἀπτεται, quod
 Hesychius explicat per ἀπ-
 τείν. & sic τὸ ἄπτεται. optime a
 glossatore potuit explicari.

330. Πολυτάλαια. hoc re-
 praesentant Cod. Vatican.
 Ven. B. S. St. L. Whit. &

Lond. probat & hanc lectio-
 nem J. Rondellus, cum his
 omnino quoque feci. Alii
 omnes habent πολυκλαύταια,
 verum illud mox repetitur.
 Scio recentioris aevi Poëtam
 non tam axie talia curasse,
 verum nimis absurdum est,
 unum idemque epitheton
 nunc Λιανόδω & mox τῷ με-
 τίσταται adungere. Post hunc
 versum in Codicibus Vati-
 cano & Veneto hi duo inter-
 feruntur, sed spurii procul du-
 bio.

Νοίσεις δ' ἀγχαίθηρας ἐπετα-
 λήσαι αὐτός

Ἡ δὲ γὰρ φθιμύτιο μόρον Σίον
 πῶσι λιανόδω.

331. Η' δ', ἴκ' δεξιόπλοα.
 Η' δ' ἴκ' δεξιόπλοα.

H 2

5C

Ἰτάτο κυμάνησα πολυκλαύτοισι μερίταις.
 Ἡλυθε δ' ἡριγένεια, καὶ οὐκ ἴδε νυμφίον Ἡρώ,
 Πάντοθι δ' ὄμμα τίταινε ἐπ' εὐρέα γῶτα θαλάσ-

σης,

335 Εἴπωσι ἰσαθρήσειν ἀλώμετον ὃν παρκοίτην
 Λύχτου σβεννυμένοιο. ὦδ' κρηπίδα ἢ πύργου
 Θρυπτόμενοι σπιλάδεσσιν ὅτ' ἔδρακε νεκρὸν ἀλοί-
 την,
 Δαιδαλέον ῥήζασα ὦδ' ἑθήεσι χιτᾶν,
 Ροῖζηδὸν προκάρησεν ἅπ' ἡλίκου πέσε πύρ-
 γου.

340 Καδὲ Ἡρώ τέθηκεν ἐπ' ὀλλυμένῳ ὦδ' ἀκοίτη,
 Ἀλ-

sic S. St. L. Whit. Lond. & K. & hanc lectionem omnino veram vehementer probat And. Papius, omnes alii exhibent *οἷσι δ' ἰθύοις*, illud autem *οἷσι δ' ἰθύοις* latet quoque in Codicibus Vaticano & Veneto, alter exhibet *εἰσι δ' ἰθύοις* alter *εἰσι δ' ἰθύοις*, Cod. Angl. cum reliquis editis nullo sensu habent *εἰσι δ' ἰθύοις*, *ibid.* *ἐπ' ἀγύρῃσι*, *ἐπ' ἀγρυπνίῃσι*, A & S. huc pertinet locus Virgilii lib. 4. Aeneid. v. 529. & seqq.

332. Πολυκλαύτοις, πολυκλαύτοις Vatic. Ven. B. S. St. L. Whit. & Lond.

333. Pro Ἡλίδι δ' in Cod. Veneto habetur *ἡλίδι*.

334. Πάντοθι, πάντοθι, S. St. & L. in marg. *ibid.* ὄμμα πταίνει in Cod. B. legitur ὄμμα πταίνει.

335. ὦδ' κρηπίδα, voculam *δ'* omittunt, V. & B. etiam non habetur in secunda editione, verum ibi pro ἀλώμενοι exhibetur ἀλώμενον, in Cod. Veneto legitur ἀλφίμοις.

336. Παρ', Papius & Voetius scribunt *πταίν'*.

337. Θρυπτόμενοι, sic omnes libri praeter Codicem Venetum, cum quo potius legerem *Δρυπτόμενοι* ex Homeri Odysf. E. v. 434.

ὦδ' ἑ ὥς πταίνει θρυπτόμενοι
 λὸν χερσίν

Ποη

Stabat fluctuans luctuosis curis.

Venit autem aurora, & non vidit sponsum He-
ro,

Circumquaque oculos dirigebat in lata dor-
maris,

Sicubi videret errantem suum maritum 335

Lychno extincto. apud fundamentum vero
turris

Dilaniatum scopulis ut vidit mortuum mari-
tum,

Variam disrumpens circa pectora vestem,

Cum strepitu praeceps ab alta cecidit turri.

Atque Hero mortua est super mortuo mari- 340
to,

Suique

ῥ' αὖτ' ἀπὸ θυοῦ θνήσκει, τ' δὲ μέγα
κῆρυμα κἀλευψεν.

338. *Δαυδάλιος*, in Cod. A.
& C. scribitur *Δαυδάλαμος*, *ibid.*
αὐτὸς. V. & Ven. *ibid.*
Χιτῶνα. *Χιτῶνας*. Ald. 2. &
J. 2.

339 *ῥ' αὖτ' ἔστιν* *ῥ' αὖτ' ἔστιν*. Ron-
dell. *ibid.* *ἀπ' ἑλπιάντων πύργων*.
πύργων. in Ald. 2. legitur *ἀπ' ἑλπιάντων πύργων*.

340. *Καὶ δ'*. in St. L. & K.
habetur *καὶ δ'*, sed cum aliis
omnibus scripsi *καὶ δ'*, quod
etiam apud Homerum *Iliad.*

B. *vs.* 549. in Cod. B. legi-
tur *καὶ δ'*. *ibid.* *τίθνηται* *ἰω'*. *τίθ-
νηται* *εὐν*. Ven. B. Reg. L.
Whit. Lond. K. St. & L. in
marg. sed cum Cod. Angl.
& reliquis editis priorem lec-
tionem praetuli, an illa non
melius hic conveniet? an non
magis Poëtice dictum est? ut
eodem quasi tamulo compo-
nantur. sic in Epigrammate
Antipatri, quod mox lau-
davi.

Καὶ δὲ δ' ἀμφοτέρους ἔδ' ἔχον
πίφθ', —

H 3

241.

Ἀλλήλων δ' ὁπίσταντο ἢ ἐν πυμάτω περ ὠλέ-
θρα.

Τ Ε Λ Ο Σ,

341. Ἐν πυμάτω. ὡς πυμάτι.
Vatican.

*Ad finem opusculi, ait And.
Papius, accesserat versiculus*

*hic in exemplari, quod Guliel-
mus Canterus cum suo con-
tulerat. Sed adscititius sine
dubio.*

Suique invicem potiti sunt etiam in ultima per-
nicie.

F I N I S.

Τὸν δ' ὑμῶντος ἀέθλ'
ἀνέκοντ' ἀέθλῳ.
id est,
Talis vefanos juvenum ma-

net exitus igneis.
Et certe in hoc versiculo ni-
hil cum Musis commune
est.

M U.

M U S A E I
HERO ET LEANDER.

I N T E R P R E T E

ANDREA PAPIO GANDENSI.

Musa mihi testem taciti cane lychnon amoris :
Nocturnoque virum pelago ad connubia nan-
tem :

- Obscurumque torum, dea quem non viderit Eos :
Et Seston latebras Herus, & moenia Abydi.
5 Jam mihi Leandrum videor spectare natantem :
Et lychnon, Veneris qui iussa referre solebat,
Noctinubaeque Hero flammæ præstare ministras ;
Furtorum indicio dulci : quem Juppiter astris
Debuerat socium post munera jungere noctis,
10 Ut coelo fulgeret amorum pronubus ignis.
Quod miseras pariter curas obiisset amantum,
Connubii extollens vigilis prænuncia signa,
Ante malus tristi rueret quam turbine ventus.
Ergo age, & exitio, dea, commemoremus eodem
15 Extinctamque facem simul, extinctumque Leandrum.
Stabant oppositæ, ponti discrimine parvo,
Sestos Abydenæque domus : tensisque Cupido
Cornibus unum ambas jaculum contorsit in urbis :
Accendens juvenem pariter, pariterque puellam,
20 Leandrum teneramque Hero : sic nomine dicunt.

Hæc

Haec Sestum : at juvenis sedeis habitabat Abydi.
 Urbibus ambabus pulcherrima scilicet ambo
 Sidera : consimiles ambo. quae si aequora navi
 Forte leges, turrim observa, qua Sestias Hero
 Lumina monstrabat nanti spectanda Leandro : 25
 Quare & fluctisonans antiquae littus Abydi,
 Nunc quoque Leandri lethum quod plangit & igneis.
 Unde autem patria degens Leander Abydo
 Herus arsit amores, & amore innexuit ipsam?
 Forte decens Hero, clara de stirpe, sacerdos 30
 Servibat Veneri : seorsimque parentibus, experts
 Conjugii, turrim vicinum habitabat ad aequor.
 Divae instar Veneris. casti sed plena pudoris,
 Nec se foemineis adjunxit caetibus unquam,
 Nec gratas duxit choreas cum aequalibus una : 35
 Invidiam atque assueta suis convitia vitans,
 Quaequae sibi formae dum postulat aemula laudem.
 At semper dominam supplex venerata Cytheren,
 Sacpe etiam donis puerum placabat Amorem,
 Ardentem metuens dia cum matre pharetram. 40
 Non tamen effugit spiranteis igne sagittas.
 Instabant Veneris populo solemnia festa;
 Quae Sesti peraguntur Adonidique & Cythereae.
 At sacram propere ad lucem venire frequentes
 Incinctas pelago terras quicunque tenebant : 45
 Pars longe Aemoniam linquens, pars littora Cypri:
 Feminaque haerebat sacris non ulla Cytheris,
 Non Libani choreas beneolenti in vertice ducens.
 Quin vicinorum festo nec defuit ullus:
 Incola non Phrygiae, non finitimae urbis Abydi: 50

I

Nec

- Nec juvenum quisquam formae studiosus: ut illi,
Si quo forte vocat festi nova fama, sequentes,
Non tantum aeternis properant dare munera divis,
Quantum collectas festo spectare puellas.
- 55 At divae gradiens templo pulcherrima virgo,
Fulgorem grato spargebat plurima vultu:
Exoricens veluti terris argentea Luna.
Quippe genas niveas summo rubor orbe tenebat,
Folliculis bicolor qualis rosa prodit: ut Herus
- 60 Membra tuens, credas roscum te cernere pratum.
Miscebat nam cuncta rubor: seseque ferebat
Tralucens roseis per candida tegmina plantis.
Et Charites membris quacunq; à parte fluebant.
Treis prisce finxere quidem: sed virginis unus
- 65 Centum una Charites ridens spirabat ocellus.
Certe equidem Veneri digna est oblata sacerdos.
Sic illa ante alias forma praeclara puellas,
Antistes Veneris, tanquam Venus altera visa est:
Et juvenum subiit per mollia corda: torique
- 70 Nullus erat sociam qui non sibi posceret Hero.
Quacunq; illa vagò templum pede perlustrabat,
Hac comites oculosque virum mentesque trahebat.
Tum juvenum admirans aliquis sic ore locutus:
Spartam adii, claram vidi Lacedaemonis urbem,
- 75 Formosae qua dura manu certamina tractant:
At talem aspexi nusquam, teneramque probamque,
Atque unam Charitum e numero fortasse minorum.
Iamque adeo fessum nequeo me explere tuendo.
Protinus exspirem, thalamis modo perfruar Herus.
- 80 Nec magis optarim fieri deus aethere in alto,
Quam

Quam mihi cara domi conjux contingat ut Hero.
 At famulam si forte tuam mi nulla facultas
 Tangere, me simili saltem dea conjuge dona.
 Haec simul hinc aliquis: alium simul inde latenti
 Vulnere dementem faciebat forma puellae. 85

At non tu, miser aspecta Leandre puella
 Occultis voluisti animum consumere curis:
 Sed subito victus flammam spirante sagitta,
 Formosa haud poteras Hero sine ducere vitam.
 Illius ad nictus ardor surgebat amorum, 90
 Et cor indomitae flagrabat ab impete flammæ.
 Inculcata etenim præstantis forina puellae
 Corda virum penetrat teli velocior ictu.
 Estque oculus via prima: oculo tum deinde profectum,
 Labitur ima sub usque viri praeccordia vulnus.
 Hic illum tremor, & pudor, & stupor, inque pu- 95
 dentia

Oppressere. trementem animo: captumque pudore:
 Et forma stupidum: sed amor remove pudorem.
 Ergo audax ab amore, pudorisque immemor omnis,
 Accessit sensim, & contra stetit ora puellae:
 Tendeatque dolos oculis obliqua tuendo, 100
 Virginis abducens per mutos pectora nutus.
 Illa autem, cupidi percepta fraude Leandri,
 Conscia gaudebat formæ: taciturnaque & ipsa
 Interdum vultus terra attollebat amoenos,
 Leandrum per signa monens occulta vicissim: 105
 Figeatque iterum. ille animo gaudebat ovanti,
 Perceptum virgo quod non sprevisset amorem.

Secreti interea quærit dum temporis horam

I 2

Leand.

Leander, cedente die lux linquere terras

110 Incipit, & fero confurgere vesper ab axe.

Ergo ut caeruleam sensit crebrescere noctem;

Tum vero intrepidum propius se offerre puellae:

Et furtim pressae digitos compressit, ab imo

Ingentem penitus gemitum dans pectore: at illa,

115 Indignata velut, roscam subducere dextram.

Sed blandos simul ac nutus agnovit amatae

Virginis, arreptam tunicis fulgentibus, audax,

Intima pertraxit secum in penetralia templi.

Ast aegre subiens, pedibus pugnantibus, Hero,

120 Invitae similis, taleis dedit ore loquelas,

Foeminea cum voce minax aggressa Leandrum.

Quid furis? aut quo me castam miser abripis hospes?

Hinc alio concede, meamque hanc desere vestem,

Neu diteis ignare meos offende parenteis.

125 Haud Veneris tibi casta deae tentanda sacerdos.

Virginei sperare nefas te gaudia lecti.

Talibus illa minis, sibi convenientibus, usa est.

Foemineas ergo Leander ubi audiit iras,

Protinus agnovit persuasae signa puellae.

130 Ardenti juveni cum foemina nanque minatur,

Nempe minis etiam verum testatur amorem.

Dans igitur niveo fragrantique oscula collo,

Talibus orabat, misero correptus amore.

Post Venerem Venus alma mihi, post Pallada Pallas:

135 Non te ullis etenim statuo mortalibus aequam,

Fas mihi quam magni Jovis est componere natis:

Felices ambo qui te genuere parentes:

Quique tulit felix uterus nimis. accipe tantum

Quae

Quae precor, indigni magnum miserata furorem.
 Cypridis antistes Cypriae quoque munera cura, 140
 Lacta colens ortus, & sacra jugalia divae.
 Nam castam Veneris non convenit esse ministram.
 Virginibus nequenim capitur. quin orgia vero
 Magna deae, & placidae leges, si nosse laboras,
 Sunt tectae & thalami. tu, si tibi Cypria cordi, 145
 Dulcia jura libens blandi complectere amoris:
 Meque tibi famulum vel si placet adde maritum:
 Quem telis tibi fixit Amor, statuitque prehensum,
 Herculem ut indomitum virga Cyllenius aurea
 Duxit Jardaniae quondam servire puellae. 150
 Me Venus ipsa tibi, non callidus attulit Hermes.
 Non te fama, reor, fugit Arcadicae Atalantae:
 Quae cum Milaniona diu fugisset amantem,
 Virginitate ferox, tandem, incita Cypridis ira,
 Quem prius aspernata, sub alto pectore fixit. 155
 Nec tu cara, deae ne te petat ira, repugnes.
 His dictis accensum animum commovit: &, ante
 Multa recusanti, blandum persuasit amorem.
 At virgo in terras oculos defixa tacebat:
 Condebatque genas roseo perfusa pudore: 160
 Et summam stringebat humum vestigia subter:
 Circum humerosque frequens nivum adducebat a-
 mictum:
 Cedentis manifesta animi dans signa: tacendo
 Quippe ineunt victae thalami promissa puellae.
 Jamque & amariciem blandi gustarat amoris: 165
 Dulcibus atque animum fervebat ab ignibus Hero:
 Haerebatque amens forma stupefacta Leandri.

- Ergo dum terris oculos defixa moratur,
 Dum neque Leander flagrante Cupidine vultu
 170 Destitit in tenera fixus cervice puellae.
 Cum tandem blanda compellat voce Leandrum,
 Purpurea madidum stillans a fronte pudorem.
 Permoveas hospes vel saxa rigentia dictis.
 Ecquis fallendi varias tibi tradidit arteis?
- 175 Eheu, quis patrias mihi te perduxit in oras?
 Haec frustra tibi dicta tamen. nam quo mihi pacto,
 Ignotusque vagusque hospes, jungaris amore?
 Cum neque permittat mihi mens averſa parentum
 Connubium celebrare palam: nec, ſi tibi forſan
 180 Inducas animum patria conſidere noſtra,
 Furta queant Veneris recte celata teneri.
 Quippe hominum pravique tenax, & garrula lingua:
 In triviisſque aliquis, tacite quae geſſerit, audit.
 Sed ne mi nomenque tuum, patriamque taceto.
- 185 Quippe meum calles, Hero quae nomine dicor.
 At coelo domus aequa mihi, circumſona turris:
 Quam, pelagi ad ripas, patriae prae moenibus urbis,
 Infelix habitans, cuſtos atque unica mecum,
 Proxima ſum ponto, durorum ob juſſa parentum.
- 190 At procul aequales abſunt, juvenumque canoros
 Ad numeros choreae: tantum, nocteiſque dieſque,
 Ventosi triftis pelagi fremit auribus horror.
 Sic eſſata, genas roſcas contextit amiſtu,
 Viſta pudore iterum: atque ſuo ſe prodidit ore.
- 195 Ille autem, ſtimulis acrique cupidine victus,
 Volvebat quo bella modo certaret amoris.
 Corda viri nam cautus amor domat iſta ſagittis:

Rurfus

Rursus & ipse viri vulnus medicatur: & idem
 Consiliiq; autor pariter dominusq; suorum est.
 Ergo nec cupido tunc defuit ille Leandro. 200
 Qui tandem haec meditata gemens verba edidit ore.
 Te propter truculenta vehar trans aequora virgo,
 Fervida stent flammis licet, atque impervia nautis.
 Non freta vasta tuo vereor fruiturus amore,
 Murmurane & fremitus resonantis triste profundi: 205
 Quin semper tibi nocte madens advectus amator
 Helles tranabo rapidum mare. non procul urbe
 Nanque tua tenet oppositae me littus Abydi.
 Tantum nocte aliquod turri mihi lumen ab alta
 Adversum exhibeas: quo tutior improba labar 210
 Aequora, navis amoris, habens pro sidere lumen.
 Atque hoc aspiciens, non feri signa Bootae,
 Non saevum Oriona, intactumque aequore Currum,
 Oppositae possim patriae contingere portus.
 Sed bene ventorum furias defende sonantum: 215
 Lucifero ne forte meae ductore salutis
 Exincto, pariter vitam cum lumine perdam.
 At nomen tibi siqua meum novisse voluptas:
 Leander vocitor, tuus Hero candida conjunx.
 Sic tacitae Veneris leges iniere, modumq;: 220
 Nocturnosque toros, & connubialia signa
 Luminis instituere, fidem servare parati:
 Haec praeferre facem, hic longum superare profun-
 dum.
 Gaudia dein noctis pacti vigileisq; hymenaeos,
 Inviti a sese demum absceslere coacti. 225
 Illa suam turrim repetens: at providus ille

Signa

- Signa notans turris, ne se nox falleret atra;
 Ingentem ad populum celsæ trajecit Abydi.
 At, socia optantes longæ certamina noctis,
 230 Saepe decus thalami tenebras properare petebant.
 Jam nox ingruerat rebus caligine caeca:
 Suadebatque viris, cupido sed non tibi, somnum,
 Leander: qui, fluctifoni per littera ponti,
 Dum data lucerent hymeneia signa, manebas:
 235 Luminis indicium exspectans, miserabile quondam,
 Pignoraque occulti procul affulgentia lecti.
 At simul obscuram nox caerulea fuderat umbram,
 Extulit illa facem, quæ postquam accensa reluxit,
 Protinus ussit amor properantis corda Leandri:
 240 Ardenti simul exarsit face. sed maris alti
 Insanum accipiens fremitum fluctusque sonanteis,
 Extimuit primum: posito mox deinde pudore,
 Talibus ipse animos addit sibi vocibus ultro.
 Saevus amor: pontusque immitis. at æquoris alti
 245 Est aqua: me vero penitus amor ignibus urit.
 Arripe cor igneis, nec aquas horresce patenteis:
 Mique ades ardenti. quid enim maria horrida curas?
 An nescis Venerem, spumanti ex æquore natam,
 Et pontum imperio & nostros cohibere dolores?
 250 Sic fatus, pulchros artus nudavit amictu
 Ambabus manibus: capiti simul implicat aptans.
 Littoreque exiliit, corpusque iniecit in undas.
 Adversum properans fulgentia lumina semper,
 Ipse sibi pariter remex, pariter quoque navis.
 255 Ast Hero, summa lumen quæ turre tenebat,
 Officeret tristi nequando flamine ventus,

Saepe

Saepe facem opposito defendit tegmine: dum se
 Leander Sesta fessum statione locasset.
 Accepit quem turre sua. sed limine in ipso
 Conjugem anhelanten tacitis complexa lacertis, 260
 Stillantem madidos etiam maris imbre capillos,
 Virginei statuit thalami in penetralibus imis.
 Et totum abstergens corpus, perduxit olivo
 Spiranti, roseo: pontique extinxit odorem.
 Dein, cum sublimis jam composuisset anhelum 265
 Circumfusa toro, verbis ita fatur amicis.
 Sponse afflicte malis, sponsus quae non tulit al-
 ter:
 Sponse afflicte malis: fileant nunc unda, salum-
 que,
 Piscæus & fetor resonantis triste profundi.
 Hoc gremio jam sponse tuos compone laboreis. 270
 Sic illa: at propere Zonam simul ille resolvit:
 Et placidae Veneris coierunt legibus ambo.
 Nuptiae erant: sed quae choreis cantuque care-
 rent.
 Non vates Juno te pronuba voce citavit.
 Non tædæ accensæ thalamo luxere jugali. 275
 Non agili quisquam chorea circumtulit artus.
 Non pater & veneranda parens cecinere hymenaeum.
 Sed stratum taciturna torum genialibus horis
 Ipsa quies statuit: sponsam compere tenebrae.
 Ergo nuptiae erant nullis celebres hymenæis, 280
 Noctis adornarant quas tempora: matutino
 Deprendit sponsum nequēnim ulla aurora cubili:
 Rursus ad oppositæ populos sed nabat Abydi,
 K Noctur-

- Nocturnos spirans nondum exsaturatus amoris.
285 Ast Hero in longa fallebat veste parentes,
Luce palam virgo, mulier nocturna : frequentes
Optabantque ambo tardum cito cedere solem.
Sic illi, tacito dum clam potiuntur amore,
Inter se Veneris jungebant gaudia furtim.
290 Sed breve vixerunt tempus : lactique hymenaeis
Multivagis simul haud longum potuere potiri.
Quippe aderant concreta gelu mox tempora brumae,
Horribileis excire mari consucta procellas :
Cum fundo tenus instabilis vada concita ponti
295 Hibernae cruerent imis è sedibus auræ,
Turbine verrentes rapido mare : jamque carinas
Condiderat passim tranquillo navita portu,
Infido metuens sese committere ponto.
At non hiberni tenuit fortissime terror
300 Te Leandre maris : turri sed rursus ab alta
Indicio solitis lumen fulgens hymenaeis,
Suadebat rabiem saevi contemnere ponti.
Heu lumen crudele. hiemis nam tempore saltem
Debueras Hero infelix caruisse Leandro,
305 Nec stellam indicio deinceps accendere lecti.
Vicit Amor, fatumque tamen : parensque furo-
ri,
Parcarum exhibuit, nequenim jam lumen amo-
rum.
Nox erat, infesto validi cum turbine venti,
Flatibus hibernis immania bella moventes,
310 Certatim maris incumbunt ad littora densi.

Tunc

Tunc quoque Leander solitae spe brachia nuptae
Jactabat: tali pelago ad connubia tendens.

Jamque undam premere unda, & aquae concrefcere
moles:

Aethere confundi pontus: tremere excita tellus

Ventorum pugnis: zephyro nanque obstitit Eu-315
rus,

Terrebatque minis Boream crudelibus Auster:

Et gravis ingenti gemitu procul unda sonabat.

At vero miser implacidis, Leander, in undis

Saepe quidem Venerem prece postulat acquore na-
tam,

Neptunumque patrem pelagi cui credita regna: 320

Atthidis & Boream nymphae meminisse jubebat.

Sed dare nullus opem: nec amor mala fata morari.

Undique ut ingruerat tandem maris impete victus,

Jactabatur aquis: pedibus vigor ille recessit:

Affiduaeque manus defecit mobile robur: 325

Quin & sponte frequens irrupit gutture pontus,

Insuavem cumulans potum non utilis undae.

Atque infida nocens extinxit lumina ventus:

Leandrique animam, & miserandum extinxit amo-
rem.

Illa moranti oculis semper vigilantibus instans, 330
Sollicitas animo volvebat faucibus curas.

Jamque Aurora aderat: sponsum nec viderat Hero.

Ergo oculos per terga maris circumtulit ampla,

Errantem siqua spectaret forte maritum,

Extincta face: quem turri conspexit ut ima 335

Collidi exanimem, jactatum fluctibus atris,

Continuo pictam rumpens a pectore vestem,
Præcipitem sese turris de vertice jecit.

340 Sic Hero exanimi super est extincta marito:
Seque illi summa quoque sunt in morte potiti.

MUSAEI POEMATIIUM.

DE AMORE ET MORTE

LEANDRI ET HERÛS.

a

Q. *Septimio* FLORENTE CHRISTIANO
versibus e Graeco expressum.

Insequē, Diva, facem, furtivos testis amores
Quae vidit, simul undivagi nocturnum Hymē-
naci

Inque natatorem, & connubia furva perenni
Invisa Aurorae, Sestonque & Abydon, ubi Herûs
Festinatus Hymen noctu est; audire Leandrum 5
Jam videor, Venerisque, ipsam, quae nuntia, te-
dam,

Herûs noctivagae quae praevia pronuba, Amoris
Grande decus tedam, quam post certamina noctis
Inserere astrorum numero cata debuit alti
Cura Jovis, mox dicere & indigitare jugale 10
Sidus amorum: adjuvit enim sine more labores
Clara Cupidineos, atque insomnes Hymenaeos:
Nuntia servavit vigilans, infesta priusquam
Vis venti ingrueret: sed nunc mihi concine mortem
Leandri, exitiumque extinctae triste lucernae. 15

Adversa opposita duo sunt, pontoque propinqua
Oppida Sestus, Abydus: Amor cum tenderet arcum,
Tunc forte una virgē percussit utramque sagitta,
Virginis & juvenis quo pectora torruit ictu:

K 3

No.

- 20 Nomen erat juvenis Leander, virginis Hero;
 Haec urbem Sestum, contra ille tenebat Abydum;
 Ambo utriusque urbis pulcherrima sidera quondam,
 Consimilestque sibi: Qua, si unquam sit tibi cursus,
 Parte, super turri rogites qua Sestias Hero
- 25 Lychnum stabat habens, & dux erat alta Leandro:
 Tum freta pontifona antiquae sciteris Abydi
 Suspirantis adhuc & amorem, & fata Leandri:
 Verum quî potuit civis Leander Abydi,
 Et capi amore Herûs, & amore ligare cupitam?
- 30 Pulchra Hero claro genere orta, Jovisque propa-
 ges,
 Sacra fuit Veneri Cythercae antistita virgo,
 Indocilisque tori, Cypris digna ipsa videri.
 Nunquam foemineis (pudor is fuit) ausa catervis
 Misceri, aut choreas aquaeve pubis adire,
- 35 Aemula foeminei fugiens contagia sexûs,
 Qui semper formae praelato invidit honori:
 Verum perpetua Veneris prece numen amicans,
 Saepe sacris sub muneribus placabat Amorem,
 Coelesti cum matre, timens flammata pharetræ
- 40 Vulnera: sed nec sic potuit fugere ignea tela.
 Jamque dies aderat, qui Sesto festus in urbe,
 Publicus, huc Venerique, & Adonidi solvere vota
 Omnis conferto plebs agmine concurrebant;
 Huc vicina suos omnis tulit insula cives:
- 45 Aemoniae hinc, hinc aequeorae ruit incola Cypri:
 Nulla Cythercas tenuit tunc foemina sedes,
 Nullus odorati Libani saltabat in antris,
 Nullus tam celebri tunc defuit açcola luce;

Huc

Huc Phrygiae, huc venit vicinae habitator Abydi,
 Quique puellari juvenes ardore tenentur. 50

Namque illis solitum celebrare frequentibus urbes,
 Ducere quas fama est festae sollemnia lucis,
 Non tam sacrorum, quam formae propter amorem
 Virgineae. Tunc ergo Deae delubra petebat

Virgo Hero, faciem splendore corusca venusto, 55

Menstrua nascenti qualis Luna albicat ore;
 Cui summos nivearum orbis rubicunda genarum
 Almities notat; ut bicolor rosa primitus exit
 E calathio: credas pratum fulgere rosarum

Pulchra per ora Herûs; etenim rubor undique ma- 60
 las

Vestibat, subterque pedes, dum incedit, amictu
 Candidulo fulsere rosae; quin gratia membris 2

Multa inerat: Charitas tantum tres esse Vetustas
 Falso ait, unus ocellus enim si riserat Herûs,

Crescebant centum Charites: haec Cypride digna 65
 Flaminica, exsuperansque omnes forma illice Nym-

phas

Esse Venus meruit, Veneri sacrata Camilla:
 Haec facile juvenum subiit praecordia, nec vir

Ullus erat qui conjugium non posceret Herûs;
 Quae quoties, & qua templum sublime pererrans 70

Incedit, trahit in se animos oculosque virorum,
 Hanc aliquis juvenum miratus talibus infit,

Et Spartam ascendi, & vidi Lacedaemonis arces;
 Magnum ubi certamen formarum audimus haberi;

At non sic tenero & molli veneranda decore 75
 Visa mihi: ac forsan Charitum Venus hic habet unam:

Lu-

Lumina lassâ mihi, sed non satiata videndo;
 Lecti Herûs initum haud dubitem vel morte pacisci:
 Nec deus esse velim, nec coeli gaudia curem,
 80 Aedibus in nostris potiar si conjuge tali.
 Sin mihi fas non est sacram adfectasse Camillam,
 Da similem uxorem thalamis, Cytherea, fovere.
 Sic aliquis juvenum in vota haec clamabat, idem-
 que

Vulnus alunt alii venis, furtim illa furentes
 85 Forma facit: graviora quibus tu, passè Leander;
 Non tua furtivis pungebas pectora curis;
 Verum improvîso telorum faucibus igne
 Nolebas sine forma Herûs producere vitam:
 Ex oculorum acie fax augescebat amorum,
 90 Pectus & invictæ bullibat ab impete flammæ:
 Namque inculpatae præstans bona forma puellæ;
 Corda virûm penetrans volucris cadit ocyus arcu:
 Pandit ocellus iter, cujus de verberare acuto
 Labitur, atque viri subit in præcordia vulnus;
 95 Hunc pudor & stupor atque effrons fiducia coepit,
 Atque tremor; nam cor trepidat, vincique pudebat:
 Et stupet in forma, sed amoris flamma, pudore
 Deposito, audacem faciens, insurgere jussit
 Compositis sensim pedibus, tum virgine coram
 100 Astitit, obliquansque dolo motabat ocellos,
 Nutibus impellens tacitis errare puellæ
 Mentem oculosque Herûs: quæ postquam sensit amo-
 rem
 Leandrique dolos, gavisa est conscia formæ;
 Sæpe etiam tacitum vultum demissa fefellit;

Nuti-

Nutibus occultis dans nuntia signa Leandro, 105
 Atque iterum avertens: juvenis tum gaudia pectus
 Pertentant, quod se virgo intellexit amari,
 Nec renuit: Dumque occultam sibi postulat horam
 Leander, Sol contracta jam luce latebat
 Occasus, vesperque aderat cum grandibus umbris: 110
 Ille pede audenti confestim accedit ad illam,
 Ut vidit pulla conceptas veste tenebras,
 Utque manum roscam compressit leniter Herûs,
 Insanum quantum ingemuit: voci illa pepercit
 Iratam simulans, pulchramque averſa retraxit 115
 Inde manum; sed ubi nutus, animique remissi
 Indicia accepit Leander, veste petitam
 Purpurea audacter deduxit in ultima templi.
 Pone sequebatur pedibus cunctantibus Hæro,
 Nolenti similis, vocesque has ore refudit, 120
 Fœmineum minitans in morem & verba Leandro,
 Quis furor ô hospes? quid me rapis, ô scelcrate
 Virginem? abi actutum, & mœa vestimenta relin-
 que;
 Neve mœorum iram locupletum accerſe parentum:
 Non tibi fas Veneris sacram adſectare miniſtram, 125
 Nulla via eſt qua tu poſſis contingere lectum
 Virginis: Hæc ſic virginibus conſucta minata eſt;
 Ille minas ſimul ac, muliebresque audiit iras,
 Agnovit victæ ſigna haud obſcura puellæ:
 Fœmina nam cupidis quoties ſuccenſet ephœbis, 130
 Promittunt iræ Veneris commercia tales.
 Ergo ubi odorato Nymphæ tulit oſcula collo,
 Sic ſatur magno mentem percuffus amore,

L

Altera

Altera post Vencrem Venus, & post Pallada Pal-
las,

- 135 O quam te memorem! neque enim muliebribus istis
Te similem formis fas diccre! sed Jove natis.
O fortunatos tam pulchra prole parentes!
O felicem uterum qui te tulit! En age nostris
Te facilem præbens precibus miserere furentis
- 140 Igne tuo, Vencrisque sacerdos Cypridis acta
Exsequere, & divæ cole connubialia jura.
Non decet innuptas Veneri servire puellas:
Sed nec virginibus signatis Cypria gaudet.
Quæris quæ leges, quæ sint mysteria Divæ?
- 145 Conjugium & thalami: Quod si tibi Cypris amatur,
Flexanimorum age ama mellifum foedus amorum;
Supplicis hoc, si vis, vel conjugis accipe votum,
Quem tibi caepit Amor telis venatus acutis,
Ut fortem Alcidem, virgam qui commovet auream
- 150 Mercurius pernix, nymphae servire coëgit
Jardaniae: at tibi me misit Cytherea, nec Hermes.
Virginis Arcadiae puto te meminisse Atalantæ,
Virginitatis amans quæ Milanionis amantis
Effugit studia, irata post Cypride mutans,
- 155 Spretum ante, ardebat tota deperdita mente:
Da te ergo facilem, ne accendas Cypridis iram.
Sic ait; ac mens est renucntis flexa puellæ,
Corque decerravit blando sermone loquentis.
At virgo ipsa oculos figens tellure filebat,
- 160 Clam suffusa genas instante pudore rubentes:
Ac summam pedibus terram radebat, & ora
Saepe verecunda atque humeros velabat amictu:

Hæc

Haec persuasi animi sunt argumenta, silensque
 Usuram thalami solet omnis virgo pacisci.
 Dulcis amaritiem jam corde bibebat amoris 165
 Virgo Hero, flamma penitas arente medullas,
 Sensibus ereptis ad amabilis ora Leandri.
 Ergo hic, donec operta esset caligine tellus,
 Insano errantes oculos Leander amore
 Non habuit fessos spectando virginis ora; 170
 Quae tandem dulci sermone affata Leandrum est,
 Einittens molli pudibundum ex ore ruborem,
 Tu dictis, hospes, posses vel saxa movere;
 Ecquis te docuit fallentia verba rotare?
 Heu quis te nostras externum duxit in oras? 175
 Attamen incassum fudisti haec vinnula verba:
 Nam qui mecum incas foedus peregrinus, & erro
 Intutus? sancte atque palam connubia nobis
 Concelebrare nefas; nostri hoc vetuere parentes.
 Quin si forte meam patriam cupis, hospes, habere, 180
 Semper furtivi reteguntur gaudia lecti:
 Namque hominum vulgo lingua est mala, quodque
 latenter
 Feceris, in triviis communis fabula fiet.
 Sed nec te pigeat patriam cum nomine vestram
 Dicere; nam nostrum notum tibi; nominor Hero: 185
 Celsa mihi domus est, quae personat undique, turris;
 Hic habitans una tantum famulante ministra,
 Ante urbem Sestum super altae margine ripae,
 Propter sum pelagus; sic me statuere parentes:
 Nec prope sunt puerae aequales, juvenumque cho- 190
 rae

Longe absunt: verum semper noctuque, diuque
Ventosi pelagi sonus auribus infremit asper.

Sic fata, occulit roscam sub tegmine malam:
Erubuitque iterum, & puduit sic esse locutam:

- 195 Cuspide sed punctus Leander Amoris amara,
Certamen quo pacto ineat meditatur amantum.
Namque virum telis domitans Amor improbus, ul-
cus

Saepe viri medicat; tum quis semel imperat, ipse
Cuncta regens, consultor erit mortalibus aegris:

- 200 Ille Leandro etiam voluit succurrere amanti,
Hinc animo aeger amans sic callida dicta reponit,
Te propter saevas, ô virgo, enare per undas
Non dubitem, vel si plenum ignibus aestuet aequor,
Nec freta pervia sint; tua si mihi certa voluntas,

- 205 Haud hiemem horrissoni metuam maris, ire paratus
In thalamum, formosa, tuum, semperque silente
Nocte ferar, pontique Helles freta lata natator
Trajiciam sponsus; procul haud mea distat Abydus
Urbe tua: excelsa tantum de turre lucernam

- 210 Ulteriore mihi ex ripa, in caligine pande:
Sic mihi sidus erit tua fax, ego navis Amoris;
Intuitusque illam, non mersum sera Bootem,
Non siccum Plaustrum tractum, nec Oriona saevum,
Dulce quem adversum patriae contingere litus.

- 215 Tu grave spirantes ventos, mea cura, caveto,
Ne faculam exstinguant, animamque in luce relin-
quam

Illicet exstincta: Nam lux dux nostra, salusque est.
Quod si tantus amor nostrum cognoscere nomen,

For-

Formosae sponsus *Leander* nominor *Herus*.

Conjugium clandestino sic foedere pactum est; 220

Ambo inter sese sic convenere, fidesque

Utro accepta data est, ut testis sola lucerna

Nuntia sit thalami, & noctis firmentur amores.

Hacc lumen praeferre, hic se committere ponto

Promisit: mox perfectis insomnibus horis 225

Pervigilis sacri, tum invitus uterque facessit;

Hacc turrim repetens, ille atra in nocte recedens,

Et misso turris signo, ne forsan aberret,

In bene fundatae populos enavit *Abydi*.

Tota nocte ambo furtivae murmura rixae 230

Optabant, creperasque addit quas *Hesperus* umbras,

Dilectus thalamis. Jam nigra in veste reversae

Surgebant tenebrae, mortalia pectora somno

Damnantes, non *Leandrum*, qui littore ponti

Exstructi thalami exspectat prodentia signa, 235

Facturamque facem lacrymas vestigat ocellis,

Furtivi quae nuntia erat longinqua cubilis.

Ut vidit tectum prima caligine caelum,

Lychnum *Hero* ostendit, mox postquam accensa lu-

cerna est,

Mentem accendit Amor properantis multa *Leandri*: 240

Cumque ardente ardet juvenis face, cumque sonantes

Infani audiret fluctus maris, intremis ipse

Primo aditu; sed post animis fiducia venit:

Talibus alloquiis se tandem hortatur, & inquit,

Saevus amor certe est, pelagusque immite, sed 245
undas

Aequora habent tantum, urit me intus ignis Amoris,

L 3

Acci-

Accipe cor flammæ, neque sit metus ullus aquarum :
Huc mihi ades præfens in amore; quid æquor &
undas

Horrefcis? nescis Venerem maris esse propagem?
250 Et domina est ponti, & nostros regit æqua labores.

Haec ubi dixit, utraque manu sustollit amictum,
Exiit & membris, nuda in cervice renodat,
Littoreque exsiluit, corpusque emisit in altum,
Semper in adversam properans transire lucernam,
255 Ipse suus remex, vector suus, & sua cymba.

At turri ex alta sublimis lucifer Hero,
Qua spirans tristes ventus diffuderat auras,
Saepe mori vetuit prætenta veste lucernam,
Donec multa mari passus Leander, in actam
260 Sestriada evasit, turrimque inductus ab illa est;
Quae virum anhelantem complexa in limine primo
Spumicomas pelagi stillantem è corpore guttas
Virginci cupidum thalami in penetralia duxit,
Deterfitque cutem, roseoque perunxit olivo

265 Corpus odorifero, pontique abolevit odorem.
Quin & adhuc respirantem amplexata maritum
Mollibus in stratis hæc mollia verba locuta est,
Sponse, graves quos nemo alius tulit ante, labo-
res

Anclasti: mi sponse, sali spumantis abunde est
270 Jam tibi, cetosique, dedit quem pontus, odoris:
Huc age sis, & sudorem deponc laboris
In nostros, optate, sinus. Zonam ille subinde
Solvit, & in venerem veniunt communiter ambo.
Non habuit choreas iste Hymen, nec torus hymnos,
Con-

Conjugium cantor neque sacrum voce probavit; 275
 Nec fulsere faces ad connubiale cubile,
 Nec choreas agilis quisquam salisubsulcus egit;
 Sed nec Hymen Hymenaeae boni cecinere parentes:
 At fixo thalamo stravere silentia lectum,
 Perfica cum expeterent tunc tempora, seraque mun- 280
 dum

Hora dedit, nullo sonuere Hymeneia cantu
 Gaudia; sola illis nox pronuba: nulla Leandrum
 In lectis Aurora virum conspexit apertis.
 Nando etenim adversam contra repetebat Abydon,
 Noctis adhuc spirans; sed non satiatus amore: 285
 At vero ipsa suis clam pulchra parentibus Hero
 Noctu nupta, die virgo apparebat: uterque
 Saepe vovebat uti occasum lux alma videret.

Sic suffurantes fatalis tempus amoris
 Mutua carpebant celati gaudia lecti. 290
 Verum ambo exiguo vixerunt tempore lacti,
 Nec potuere diu instabili gaudere hymenaeo:
 Nam simul ac hiemis pelago vis atra rigentis
 Incubuit, dein horrentes sonuere procellae,
 Et stabilita alte mollis fundamina ponti, 295
 Hiberno flantes quassarunt fidere venti,
 Turbine verrentes latum mare, navita saevum;
 Nec tutum fugiens pelagus, tellure repulsam
 E. gemina piceam jam fregerat aequore navim.
 At non ô patiens animi, generose Leandre, 300
 Te metus hiberni maris arcuit: illa lucerna
 De turri, & solitae monitrix praenuntia flammae
 Suasit ut insanos velles contemnere fluctus,

Cru-

- 'Crudelis, neque fida: ô si miseranda puella,
 305 Dum faciebat hiems, sine conjuge sola Leandro,
 Mansisset, thalami metuens accendere fidus!
 Sed superans Amor, & fati vis dura coëgit:
 Victa facem mortis, neque jam monstrabat amoris.
 Nox erat (& gravius spirant hoc tempore venti,
 310 Flatibus hibernis ferientes littora venti
 Confertim incumbunt pelago) cum sponte Leander
 Spe solitae sponsae, se triste frementibus undis
 Commisit; jamque unda super devolvitur undam,
 Turbatur pelago, miscetur & aethere pontus,
 315 Undique fit sonitus, dum venti praelia miscent,
 Eurus flat contra Zephyrum, Boreaeque minatur
 Multa Notus, magno pelagi ruit unda fragore.
 Interea infelix juvenis crudelibus actus
 Vorticibus, supplex Cytheream saepe vocabat,
 320 Saepe & Neptunum, imperio freta lata tenentem;
 Nec Boream Nymphae immemorem finit Atthidos:
 atqui
 Nullum illi auxilium, neque fata amor acer abegit.
 Undique surgentis tandem infausto impete fluctus
 Illisus fertur, genuum vis fracta labascit,
 325 Mobilium manuum virtus immota jacensque est;
 Intrat & in fauces sponte ingens fluxus aquarum.
 Sic tristes bibit ille sali insuperabilis undas:
 Quin fax infida exstincta est stridore procellae
 Illa salus & amor, lacrymandi & vita Leandri:
 330 Dumque teneret adhuc iter hic, vigilantibus usque
 Fluctuat illa oculis, plangentibus incita curis.
 Jamque erat orta dies, neque sponsum respicit Hero,
 Lumi-

Luminaque intendens in lati tergora ponti,
 Quærit an errantem poterit spectare maritum,
 Forte face extincta : sed ubi in fundamine turris 335
 A scopulis lacerum consortis corpus amici
 Aspexit, pictam scindens a pectore vestem,
 Præcipiti sonitu de turri proruit alta.

Sic Hero super interiit consorte peremto ;
 Sequæ ipsi ambo supremo in fine fruuntur.

M

M U.

HERONE ET LEANDRO.

Carmen.

Interprete DAVIDE WHITFORDO.

DIva facem memora tacitos quae vidit amores,
Et nantem in tenebris, vectosque per alta ju-
gales,

Foederaque aeternam Aurorae fugientia lucem,
Nocturnisq; thoris sociatam Seston Abydo.

5 Fax & Leandri nantis sonus impulit aures,
Fax quae furtivae Veneris praenuncia lucet,
Obscurasque Herûs exornat praevia taedas.
Quam pater aetherius (quoniam praelusit amantum
Ignibus) emeritam superaddere debuit astris,

10 Sponsarumque decus dixisse & fidus amorum.

Quae socio ardentem solata est lumine curas,
Et thalami infomnis fidissima nuncia fuit,
Cum nondum flasset hostili turbine venti.

Sed tristes utriusque mihi (Dea) praecipe casus;

15 Extinctamque facem & crudelia fata Leandri.

Respicit oppositam contraria Sestos Abydon
Confinis pelago; stetit hic arcumque tetendit
Aliger, & volucrem direxit utrinque sagittam;
Quâ juvenis virgoque calent. Si nomina quacras;

20 Formosus Leander erant, & nobilis Hero.

Haec Seston colit, oppositam tenet alter Abydon.

Ambo

Ambo fiderei, propriae decus urbis uterque,
 Pene pari formâ, quae si loca forte peragres,
 Aëriam turrîm explora, quâ Sestias Hero
 Stans face nocturnis Leandrum rexit in undis. 25
 Undisonum antiqui contra pete littus Abydi,
 Plorat adhuc juvenem & tristes reminiscitur ignes.
 Unde tamen patriâ juvenis delatus Abydo
 Arsit, & externos excivit virginis ignes?
 Pulcra Hero clavis majoribus orta, Sacerdos 30
 Idaliae Veneris taedaeque incognita, turrîm,
 Fluctibus aequoreis vicina colebat avitam.
 Altera visa Venus, castoque retenta pudore
 Nunquam virgineae se consociare catervae,
 Non inferre pedem juvenili sueta choreae, 35
 Aemula foeminei vitat consortia coetus.
 (Nam celebres urunt muliebria pectora formae)
 Te solam, Cytherea, colit, te munere, Diva,
 Et natum multo libamine placat Amorem,
 Cœlestis pharetræ flagrantia tela tremiscens. 40
 Non tamen effugit quos sic vitaverat arcus.
 Et jam festa dies populis celeberrima fulsit,
 (Quam Veneri Sestos colit, & tibi pulcher Adoni)
 Undique conveniunt sacrae ad spectacula lucis
 Insula quos gremio Oceani circumflua misit, 45
 Aemonii proceres aderant, atque incola Cypri,
 Vosque puellares liquere Cythera catervae,
 Quique agili quatiunt Lybani juga summa choreâ.
 Nec decrat quisquam vicinis accola sacris.
 Huc Phryx, oppositaeque ruebat civis Abydi. 50
 Contactique novis juvenes ardoribus, illi

- Nam semper festi studio famâque trahuntur.
 Nec peragenda vocant tantum solennia Divûm,
 Agmen virginè quantum spectabile formâ.
- 55 Ante alias Hero gressum per templa ferebat
 Præclustri jubar evibrans pulcherrima vultu,
 Pallida seu primæ resplendent cornua Lunæ.
 Illa genas modico tamen interfusa rubore
 Ut bicolor thecis exit rosa, pandere ab omni
- 60 Hero parte rosas gemmantia prata videtur.
 Nam color enituit roseus per membra, rosasque,
 In gressu tunicæ sinuata volumina pandunt.
 Multa comes membris it gratia, prisca sorores
 Tres ætas dedit, hæc oculo si riserit uno.
- 65 Gratia sidereo centena exultat ocello.
 O quam digna tibi servit, Cytherea, Sacerdos!
 Sic inter reliquas formosa Antistita fulget,
 Aemula virgo suæ possit contendere Divæ.
 Corda incauta virûm penetrârat, tota juvenus
- 70 Virgo tuæ coepit flagrare Cupidine tædæ:
 Nam gressus quacunque Hero per templa ferebat
 Attonitis inhiant animis oculisque sequuntur.
 Atque aliquis formam miratus talia fatur.
 Accessi Sparten, pulcrâ Lacedæmona vidi,
- 75 Roboris & primæ florent ubi præmia formæ.
 Abstulit una decens generosa modestaque palmam,
 Gratia forte tibi, Dea, de tribus unica servit,
 Quam fesso nondum satiato lumine vidi.
 Cujus complexu abnucrem nec morte revelli.
- 80 Aetherias semper servant sibi numina sedes,
 In nostros formosa thoros si venerit Hero.

O Dea, nam nobis tangenda Antistita non est,
 Nostra tamen simili laudetur sponsa iuventâ.
 Talia jactabat juvenis, diversa furentes
 Virgo viros graviter tacito torquebat amore. 85
 Torruit at visâe postquam te flamma Leander,
 Stat nolle occultis animum consumere telis.
 Corque inopinus amor postquam inflammaverat, Hero
 Certum est velle frui aut invisâ abrumperé vitam
 Combibit assiduos oculis spectantibus ignes, 90
 Inque triumphali tabescunt viscera flammâ.
 Sic illibatae penetrat plus virginis ardor
 Corda viri, quam quae nervo salit acta sagitta:
 Inyadens oculos primum, tum luminis icâti
 Descendit dolor, & meat ad prae cordia vulnus. 95
 In diversa trahunt virtusque, timorque, pudorque.
 Cor tremit, implicito sed enim pudor obstat amanti.
 At capitur formâ, tum pellit flamma pudorem.
 Ergo virum tandem victrix audacia ducit
 Passibus ambiguis, & coram virgine sistit. 100
 Tum tremulos obliqua tuens detorquet ocellos,
 Pectore in incauto tentans accendere flammam.
 Leandri insidias agnovit virgo, suaeque
 Conscia gaudebat formae, at perfusa rubore
 Saepe levi textit roscum velamine vultum: 105
 Signa pari referens & respondentia nutu.
 Ora iterum attollit, laetantur corda Leandri
 Quod non sprevisset virgo quos senserat ignes.
 Interea juvenis dum commoda quaerit amori
 Tempora, contracto descendit lumine Phoebus, 110
 Et trahit exoricens obscuras Hesperus umbras.

- Vadit, & optatam intrepidus stetit ante puellam;
 Anbiguae fidens nocti fretusque tenebris.
 Tum strinxit roseos digitos sine murmure, & imo
 115 Corde dedit gemitum, filet illa immota, manumque
 Virgineam subito (velut indignata) recepit.
 Talibus agnoscens juvenis mutabile signis
 Ingenium, audaci traxit velamina dextrâ,
 Splendida ad augusti ducens penetralia templi.
 120 Haec velut invito sequitur vestigia gressu,
 Cedentem se passâ trahi, tum talibus infit,
 Foemineis conata minis terrere Leandrum.
 Quis furor hic, hospes? cohibesne a virgine dextram?
 Dum licet I procul, & velamina sacra relinque.
 125 Nostra potens opibus domus est, poenamque minatur.
 Idaliae non est sic attrcctanda Sacerdos.
 Nec thalami sperare tibi fas gaudia nostri.
 Talia virginibus bene convenientia dixit.
 Ille minas postquam audivit simulantis inanes,
 130 Certa dari victae sensit sibi signa puellae.
 Foemina nam blando quaecunque minatur amanti,
 Exprimit ipsa minis conceptos pectoris ignes.
 Oscula tum roseae cervici dulcia figens,
 Talia dicta dedit vivo perculsus amore.
 135 Post Venerem mea sola Venus, post Pallada Pallas,
 Nam tibi terra parem non educat ulla puellam:
 Solaque supremi soboles est aequa Tonantis.
 Et Pater, & felix tibi quae dedit ubera Mater,
 Ter felix venter qui protulit, at prece nostrâ,
 140 (Chara) velis flecti, nec veras temnere flammâs.
 Cur Venerem fugis ah! Veneris non aequa Sacerdos?
 Huc

Huc ades, & cole rite Deam sociata cubili.
 Casta puella sacris Cythereae ingrata ministrat.
 Virginitas Paphiae infensa est. Si noscere Divae
 Sacra tuae cupis, & sinceras discere leges, 145
 Sunt taedae, & thalami; tua si Venus est tibi curae,
 Dilige jucundi sociabile foedus amoris.
 Me famulum aut taciti consortem suscipe lecti;
 Quem domitum telis dedit hic in vincla Cupido.
 Sic magnum Alciden quondam Cyllenius ales 150
 Victor Jardanes captivum ad moenia duxit.
 Me tua Diva tibi, nullus Caducifer offert.
 Nec te Virgo latet, quo pacto fugerit olim
 Melanionaeos crudelis Abantias ignes,
 Virginitatis amans, quae Divae numine victa 155
 Exosum prius ingenti dilexit amore.
 Tuque puella, tui formida numinis iram.
 Sic fatus dubios animos in pectore flexit,
 Inspirans rapidos verbis fallacibus ignes.
 Illa solo fixos oculos taciturna tenebat, 160
 Dejectum roseo vultum perfusa pudore,
 Attrivitque solum moto pede, saepe rubentes
 Hero pulchra genas niveo velamine texit.
 Cuncta haec jam victae praenuncia, namque tacendo
 Ad primos illecta thoros se virgo resignat. 165
 Mollia crudeles stimuli praecordia tentant,
 Jam stupet, & valido fervescit amore Leandri
 Virgo, novasque fovet tenero sub pectore flammās.
 Interea pudibunda solo dum dejicit ora,
 Nulla furens animi Leander taedia sensit, 170
 Turbida virgineo defigens lumina collo,

Illa

Illa diu tandem servata silentia rumpit,
 Et roseum humectat prorupto flumine vultum.
 Vocibus his (hospes!) fortasse adamanta moveres.

175 Quis te verborum variâ sic imbuit arte?

Hei mihi! quis talem nostris te sistit in oris?
 Ista tamen frustra; quid enim malefidus, & hospes
 His novus in terris, ad conjugalia pectus
 Vincula sollicitas, quae fors invisa recusat?

180 Obstat uterque parens votis; si crebrior istam
 Visere posse putes (hospes quia cognitus) aedem,
 Tentabis frustra latebras praetendere amor.
 Ora virum probris sic asluevere, tenebris
 Ut quae tecta putes, spargat per compita rumor.

185 Verum age! ne patriam me nec tua nomina celes,
 Nec te nostra latent, praecleari nominis Hero,
 Aëraeque colens expôsta cubilia turris.

Heic habito, famulâ tantum consorte, sonantes
 Ad fluctus pelagi, prope clarae moenia Sesti

190 Neptuno immiti jussu vicina parentum.

Acquevae longe comites, dulcisque choreae
 Virgineae plausus, tantum noctesque diesque
 Insonat assiduo spumofus murmure Nereus.
 Haec effata genam roscam velamine texit,

195 Erubuitque iterum, seque his super increpat ipsa.

Sed juvenis volucris transfixus pectora flammâ
 Jam parat ad dubium sese certamen amoris.

Namque domans telis mortalia corda Cupido
 Ipse manus adhibet medicas, ubi praesidet ille

200 Consiliis juvat, & solus moderatur habenas.

Ardenti qui promptus opem tulit ipse Leandro.

In:

Ingemit & vafro tandem sermone profatur.
 Te propter, 'virgo, nabo maria aspera quamvis
 Claudat iter flammis, infanaque ferveat unda. 205
 In thalamos Hecrûs mare non terrebit euntem,
 Si fremat excitum ventis & verberet astra.
 Sed semper pelagi me femita nota, maritum
 Hellepontiacis madidum tibi sistet ab undis.
 Nam colo non longe distantis maenia Abydi. 210
 Tu tantum adversam sublimi a vertice turris
 Per tenebras ostende facem (formosa) tuoque
 Sidere deducar nocturni navis amoris.
 Hoc ego, non gelidum cupiam spectare Booten,
 Oriôna gravem, pelagoque incognita plaustra.
 Hoc vehar oppositas terrae securus ad oras. 215
 (Chara) sed instantes pernox custodia ventos
 Arceat, extinguant mihi ne cum lumine vitam.
 Lumine lucifero ductore animaeque viaeque.
 Et si te tantum nostrum juvat accipe nomen.
 Sum conjux (formosa) tuus, dicorque Leander. 220
 Sic illi tacito jungebant foedera nexu,
 Nocturni secreta thori, at praenuncia lecti
 Taeda ministerium occulti servaret amoris.
 Tenderet illa facem, hic jactaret brachia ponto:
 Furtivum interea cupidi certamen amoris 225
 Perficere, abscedunt (invitus uterque) revisit
 Illa suas sedes, juvenis ne noctis in umbra
 Signa subobscurae fallant incognita turris
 Multa cavens, patriam serò defertur ad urbem.
 Dulciaque optantes venturae gaudia noctis, 230
 Obscuras nimium cupiunt properare tenebras.

N

Jam-

(Aequora perfusis rorantem salsa capillis)
 Dulcia virginiei vocat ad penetralia lecti.
 Siccavitque cutem, & dulci perfudit olivo,
 Praepingui, roseo, pelagique extinxit odorem, 265
 Composuitque thoris, & adhuc ex aequore fessum
 Circumfusa virum, verbis sic mulcet amicis.
 Sponse laborasti seu nullus sustinet alter.
 Sponse laborasti, tibi falsus sufficit humor
 Aequoris ingrati, piscosaeque Tethyos unda. 270
 Huc ades! hoc gremio duros deponere labores.
 Dixerat, hic primos cito virginittatis honores
 Carpit, & optatae Veneris nova foedera jungunt.
 Taeda, sed absque choro; thalamus fuit, at sine cantu.
 Conjugium nullus celebravit carmine vates. 275
 Nec fax ulla thori genialis praevia luxit.
 Non agili juvenes circumsiluere choraea.
 Nec pater & mater natis cecinere Hymenaeum.
 Sed thalamum ornarunt taciturna silentia noctis,
 Atque maritales sponsum obduxere tenebrae. 280
 Et non cantatis se conjunxere Hymenacis.
 Sola fuit lecti nox conscia, sponsus in illo
 Nunquam Luciferi surgentia lumina vidit,
 Adversum repetens patriae sed littus Abydi,
 Spirat inexplerum nocturnos semper amores. 285
 Fallit & incautos Hero malefida parentes,
 Noctu nupta, die virgo, cupiebat uterque
 Saepius occiduos pelago se mergere soles.
 Sic illi tacitam Venerem velare coacti,
 Mutua carpebant occulti gaudia lecti. 290
 Sed breve tempus utrique fuit: nec longior actas

Atthidos ereptae Borea tibi gaudia nymphae.
 Non tulit ullus opem, fatum non cessit amori.
 Undique contritum juvenem maris obvius urget
 Impetus, & pedibus saeva abstulit unda vigorem, 325
 Brachiaque assiduo ceciderunt fessa labore,
 Nec revomit falsas quas hauserat aquoris undas,
 Sed bibit affusum defectis faucibus acquor.
 Ecce facem extinguit crudeli turbine ventus,
 Leandrumque simul miserosque obtexit amores. 330
 Prospiciens vigili sed apertum lumine pontum
 Stabat adhuc dubiis Hero tristissima curis,
 At jubare exorto sponsum non aspicit usquam.
 Ergo oculos celeres circumfert aquore toto,
 Fluctibus oppressum tumidis si forte videret 335
 Infidâ face deceptum, ad fundamina turris
 Ut lacerum scopulis vidit miseranda maritum,
 Diripuit variam moritura a pectore vestem.
 Nec mora praecipitem turri se misit ab alta,
 Exanimem super expirans illapsa maritum, 340
 Ultima nec miseros necis hora diremit amantes.

F I N I S.

N 3

I N.

I N D E X

OMNIUM VERBORUM.

Α.

Α°. 268

Α'βροχον. 214

Α'βυδάδι. 28

Α'βυδον. 4

Α'βυδ@. 16

Α'βύδα. 21. 26. 50. 209.

284

Α'γαλμα. 8

Α'γάπαζε. 147

Α'γαπαζων. 99

Α'γάρρον. 208

Αγγελίν. 12. 222. 235

Αγγελιάττω. 7. 237

Α'γε. 14

Α'γεν. 9

Α'γερομένοι. 54

Α'γέμω. 53

Α'γλαϊάων. 75

Α'γλαΐη. 37

Α'γλαΐησιν. 104

Α'γνώσας. 249

Α'γασκ. 233

Α'γασιν. 43

Α'γελον. 203

Α'γρομένοι. 34

Α'γρομένοι. 324

Α'γρύπνοι. 331

Α'γυν. 119

Α'γύντα. 197

Α'δίδακτ@. 31

Α'δύκητον. 88

Α'δύνητον. 326

Α'δάνιδι. 43

Α'εθλδύσκειν. 197

Α'εθλον. 9. 75

Α'εθλιν. 230

Α'η. 254. 192. 296

Α'ηδαμίνων. 281

Α'ήεας. 243

Α'ησι. 278

Α'ήοντες. 226

Α'ήλακ. 294

Α'ήετο. 90

Α'ήμωμι. 13

Α'ήτα. 296. 309. 310

Α'ήτας. 216

Α'ήττω. 13

Α'ήτης. 257. 329

Α'θανάτων. 53

Α'θίσφατον. 115

Α'θηναίη. 135

Α'θηνίω. 135

Α'θρόον. 311

Α'θμαίνοντα. 261. 266

Α'ιδού. 33. 161

Α'ιδομένη. 162. 195

Α'ιδύς.

INDEX VERBORUM,

103

- Ἀΐδης. 173
 Ἀΐδω. 98
 Ἀΐδω. 96. 97
 Ἀΐν. 38. 207
 Ἀΐν. 52
 Ἀΐθελ. 315
 Ἀΐμα. 30
 Ἀΐμονής. 46
 Ἀϊνοπαθής. 86
 Ἀϊνοπαθής. 319
 Ἀΐολόμητης. 198
 Ἀΐεσται. 199
 Ἀΐκλήτοις. 319
 Ἀΐκοιμήτων. 12. 225.
 326.
 Ἀΐκίτων. 337
 Ἀΐκίτης. 207
 Ἀκοντίζοντες. 310
 Ἀκρόητος. 285
 Ἀκρο. 58
 Ἀκρον. 162
 Ἀκύν. 184
 Ἀκύνω. 75
 Ἀκύν. 5
 Ἀκύν. 242
 Ἀκύνω. 259
 Ἀκύνω. 90
 Ἀκ. 297. 299
 Ἀκ. 202
 Ἀκ. 71
 Ἀκ. 14. 38. 41. 207.
 274. 291. 293. 300
 Ἀκ. 28. 88. 137. 139.
 216. 234. 245. 279.
 307. 323
 Ἀκ. 33
 Ἀκ. 226. 290. 292.
 341
 Ἀκ. 124
 Ἀκ. 84
 Ἀκ. 84. 268
 Ἀκ. 23
 Ἀκ. 248
 Ἀκ. 155
 Ἀκ. 41
 Ἀκ. 36
 Ἀκ. 177
 Ἀκ. 318
 Ἀκ. 26
 Ἀκ. 265
 Ἀκ. 269
 Ἀκ. 45
 Ἀκ. 328
 Ἀκ. 269
 Ἀκ. 193
 Ἀκ. 299
 Ἀκ. 335
 Ἀκ. 97
 Ἀκ. 328
 Ἀκ. 214
 Ἀκ. 245
 Ἀκ. 127
 Ἀκ. 89
 Ἀκ. 322
 Ἀκ. 92
 Ἀκ. 163
 Ἀκ. 179
 Ἀκ. 187
 Ἀκ.

INDEX

- Ἀμφιπέλω. 188
 Ἀμφιχυθείσα. 267
 Ἀμφοτέρως. 18. 252
 Ἀμφοτέροι. 287
 Ἀμφοτέρων. 22
 Ἀμφω. 22
 Ἀν. 80. 174
 Ἀν. 17. 43. 55. 192.
 227
 Ἀνάγκη. 226
 Ἀνάγκη. 140. 289
 Ἀναιδείη. 96
 Ἀναιδείω. 99
 Ἀναινομής. 158
 Ἀνακτα. 321
 Ἀναπλερέω. 306
 Ἀναπλομήσιο. 239
 Ἀναστα. 33
 Ἀνάστη. 199
 Ἀναστρέφω. 110
 Ἀνάφανε. 211
 Ἀνδρα. 198
 Ἀνδραστίν. 233
 Ἀνδρὸς. 95
 Ἀνδρῶν. 69. 72
 Ἀνδρεα. 315
 Ἀνδραστίν. 232
 Ἀνέμων. 316
 Ἀνέμινε. 235
 Ἀνεοίκατο. 121. 172
 Ἀνεπλοήτω. 168
 Ἀνέρε. 199
 Ἀνέφανε. 308
 Ἀνήγαγεν. 262
 Ἀνθρώπων. 183
 Ἀνικήτη. 91
 Ἀντίκλινεν. 107
 Ἀντίπνεεν. 316
 Ἀντία. 209
 Ἀντίον. 100
 Ἀντιπρόσω. 215. 284
 Ἀνύσαντες. 225
 Ἀοιδός. 275
 Ἀπ. 94. 153. 210. 339
 Ἀπαγγέλλοντα. 6
 Ἀπαλάς. 69
 Ἀπαλήν. 76
 Ἀπαλόχρουν. 171
 Ἀπένευθε. 305
 Ἀπένευθεν. 281
 Ἀπαρτέω. 56
 Ἀπεδύσατο. 251
 Ἀπειλῶ. 132
 Ἀπειλάς. 317
 Ἀπειλείω. 122
 Ἀπειλείωσι. 131
 Ἀπειλῆς. 129
 Ἀπέκλασε. 298
 Ἀπέκρυψεν. 105
 Ἀπένοςφισιν. 98
 Ἀπέσβεσε. 329
 Ἀπεσείσατο. 108
 Ἀπλοον. 204
 Ἀπτεν. 299. 329
 Ἀπτε. 304
 Ἀπ. 32
 Ἀπέπει. 125
 Ἀπέπει. 124

Ἀπ. 32

VERBORUM.

Α'π'οναν. 292. 341

Α'ποστ'είασι. 217

Α'πόπορ. 249

Α'ποστ'είασι. 173

Α'πυ. 178

Α'ρα. 71

Α'ρηγεν. 323

Α'ρήτηρα. 68

Α'ειγνώπεις. 283

Α'ελσ'όσασα. 67

Α'ελσιν. 98

Α'ελσ'όσας. 273

Α'εκαδής. 153

Α'εχ'αίης. 26

Α'ε'ε'α. 212. 306

Α'ε'ε'εις. 22

Α'ε'η. 111

Α'ε'η'ε'α. 295

Α'ε'ος. 50

Α'ε'ρον. 10

Α'ε'ρων. 9

Α'ε'ν. 74

Α'ε'κ'α'ν'τη. 153

Α'ε'ρ. 274

Α'ε'θ'ί'δ'. 322

Α'ε'ρε'κ'ί'ως. 66

Α'ε'ρησιν. 257

Α'ε'τ'άγγε'λοι. 132

Α'ε'τ'α'ρ. 112

Α'ε'τ'η. 103. 104

Α'ε'τ'ιν. 29

Α'ε'τ'ικά. 79. 217. 272

Α'ε'τ'μα'τ'. 255. 327

Α'ε'π'ν. 321

Α'ε'τ'ος. 200. 201. 255

Α'ε'τ'ων. 19

Α'ε'χ'έ'α. 133. 171

Α'φ'. 46

Α'φ'ά'σ'ε'ν. 82. 126

Α'φ'έ'η'κε'ν. 317

Α'φ'ε'δ'ή'σ'α'ν'τ'α. 303

Α'φ'θ'ι'τ'. 3

Α'φ'θ'ο'γ'γ'. 160

Α'φ'θ'ο'γ'γ'ο'ισι. 102

Α'φ'ρ'ο'δ'ί'τ'η. 143

Α'φ'ρ'ο'δ'ί'τ'ω. 38. 182. 310

Α'φ'ρ'ο'δ'ί'τ'ης. 155

Α'φ'ρ'ο'κ'ή'μ'ε'ς. 262

Α'χ'λ'υ'δ'ε'ν'τ'α. 3

Α'χ'ό'ρ'ω'τ'. 274

Α'χ'ε'ή'ισ'ιν. 328

B.

Βα'θ'υ'κ'ί'μ'ον'ας. 189

Βα'θ'υ'σ'κ'ι'. 111

Βα'θ'υ'σ'τ'ρ'ώ'τοις. 266

Βα'λ'ων. 228

Βα'ρ'υ. 205

Βα'ρ'υ'γ'δ'ά'π'ο'ιο. 206. 270

Βα'ρ'υ'π'ν'εί'ον'τ'ες. 216

Βα'ρ'υ'π'ν'εί'ον'τ'ες. 309

Βε'β'ο'λ'η'μ'ή'. 134. 196

Βε'λ'έ'ας'ι. 149. 198

Βέ'ν'θ'ε'α. 295

Βί'ν'σ'κ'ι'. 307

Βί'ο'τ'ο'ιο. 218

Q

316

INDEX

Βλεφάρων. 90
 Βολάων. 94
 Βόμβον. 242
 Βορέϊω. 317. 322
 Βυλῆσι. 190
 Βυληφόρος. 200
 Βωτίλω. 213
 Βρέμον. 206
 Βροπίσιν. 200
 Βυσσόθεν. 115

Γ.

Γαῖαν. 169. 176
 Γαμήλια. 142
 Γάμοις. 179. 221
 Γάμον. 3
 Γάμος. 4. 146. 274. 281
 Γαμοςόλον. 7
 Γαμοςόλος. 282
 Γάμων. 31
 Γάρ. 37. 42. 51. 61. 92.
 131. 136. 164. 177.
 180. 183. 186. 198.
 208
 Γαστήρ. 139
 Γάπτα. 190
 Γείπνις. 17
 Γείπνι. 32
 Γήτον. 50
 Γελών. 65
 Γλυκερίω. 172
 Γλυκερός. 167
 Γλυκύν. 215
 Γλυκύπικρον. 166

Γλώσσα. 183
 Γενετήρων. 125
 Γυναῖκες. 37. 131
 Γυναικὸς. 92
 Γυναικῶν. 67
 Γυναιξίν. 34. 136
 Γυνή. 47. 287

Δ.

Δ'. 17. 23. 26. 29. 31.
 44. 46. 63. 69. 71.
 76. 78. 86. 90. 94. 98.
 99. 101. 103. 107.
 111. 117. 121. 124.
 133. 140. 144. 146.
 148. 155. 160. 168.
 180. 186. 187. 192.
 195. 199. 202. 219.
 225. 227. 230. 238.
 246. 252. 253. 254.
 256. 264. 266. 272.
 280. 284. 286. 295.
 314. 316. 321. 323.
 324. 327. 333. 334.
 341
 Δαιδαλίον. 338
 Δαΐδων. 276
 Δαῖνη. 145. 219
 Δάκτυλω. 114
 Δαλόν. 308
 Δαμάζει. 198
 Δαμάς. 88
 Δι. 21. 33. 55. 58. 61.
 63. 64. 82. 96. 97.
 104.

104.	115.	120.	129.	Δυσαντίϊ. 324
152.	162.	164.	167.	Δύσπ. 69
170.	172.	177.	183.	Δύσιν. 110. 288
185.	196.	224.	239.	Δυσκελάδων. 313
241.	243.	260.	287.	Δύσμορε. 123
297.	304.	307.	319.	Δύσμορος. 304
325.	336			Δώμασιν. 81
Δείδιθι. 247				Δώματα. 28
Δεινός. 245				
Δέμας. 264				Ε.
Δεῦρ'. 142				
Δεῦρο. 124. 248. 271				Ε'ασιν. 191
Δη. 42. 248. 312. 329				Ε'βαινε. 100
Δηθύνοντ'. 331				Ε'βη. 259
Δῆμον. 284				Ε'γγύθι. 16. 112
Δηρόν. 291				Ε'γγύς. 191
Δι'. 203				Ε'γείρης. 157
Δια. 54				Ε'γνι. 130
Διακτορή. 301				Ε'γώ. 80
Διακτορίων. 6				Ε'δίξατο. 166
Διδυμόχρεον. 59				Ε'δίδαξε. 175
Διεφάνετο. 68				Ε'δίξετο. 109
Δίξιο. 24. 26				Ε'δρακε. 337
Δίναις. 319				Ε'δρακον. 74
Διός. 137				Ε'ηπε. 134
Διοτρεφίς. 30				Ε'ίλω. 16. 20. 274. 282
Διχθάδι. 298				Ε'ίω. 105
Δοκδύων. 236				Ε'θαύμασε. 73
Δολεράς. 101				Ε'θελει. 87. 89
Δολόεντα. 103				Ε'θίλει. 219
Δόμος. 187				Ε'θίλης. 148
Δονέσκ. 294				Ε'θελήσας. 144. 180
Δυνάμεθα. 179				Ε'θίλευσ. 121
Δύνασαι. 182				Ε'θήμεντ'. 312
Δύντω. 213				Ει. 82. 146. 204. 219
				Ο 2
				Είδε.

INDEX

- Εἶδε. 283
 Εἶδ' 98
 Εἰκελοι. 23
 Εἶλε. 96
 Εἶσα. 80
 Εἰσαλῆς. 46
 Εἶπε. 185
 Εἶπεν. 272
 Εἶποσι. 23
 Εἶπεν. 335
 Εἶπων. 158. 251
 Εἶς. 64
 Εἶς. 248
 Εἰσῆ. 27. 266
 Εἰσῆ. 17. 37
 Εἰσῆ. 132
 Εἰσῆ. 137
 Εἰσῆ. 258
 Εἰσῆ. 171
 Εἶχε. 72
 Εἶχεν. 97
 Εἶ. 59. 63. III. 211.
 260
 Εἶκαθεν. 208
 Εἶκατὸν. 65
 Εἶκατοι. 51
 Εἶκομιζεν. 151
 Εἶκομισεν. 176
 Εἶλαίω. 264
 Εἶλῆπετο. 49
 Εἶλελιξεν. 101
 Εἶλε. 118
 Εἶλκεις. 123
 Εἶλκισίπεπλι. 286
 Εἶλκ. 85. 95. 199
 Εἶλκισπορτον. 208
 Εἶλκισ. 139
 Εἶλκιδι. 312
 Εἶλε. 246
 Εἶλε. 178
 Εἶλε. 176
 Εἶμινεν. 47
 Εἶμογῆσα. 78
 Εἶμοι. 186. 210
 Εἶμοις. 180. 271
 Εἶμόν. 124. 186. 219
 Εἶμῶ. 218
 Εἶμπαλιν. 195
 Εἶμπίπτουσιν. 311
 Εἶμος. 187
 Εἶμῶν. 125
 Εἶ. 60. 73. 104. 183.
 279. 341
 Εἶνα. 18. 210
 Εἶναεν. 21
 Εἶνατῶν. 16
 Εἶδαθι. 107
 Εἶδομυχον. 246
 Εἶδεθσε. 29
 Εἶνεπε. 202
 Εἶ. 47. 48. 81. 156.
 159. 184. 188. 266.
 283. 319
 Εἶκατθεο. 271
 Εἶνυχιον. 9
 Εἶνυχιον. 285
 Εἶνυχ. 4
 Εἶνῆσι. 117
 Εἶνσφίθησαν. 216
 Εἶνυμφοκόμησα. 280

Εἶξ.

VERBORUM.

ΕΞ. 193
 Εξεν. 162
 Εξίσπασε. 116
 Εξώτε. 253
 Εσκε. 126
 Εοικότα. 128
 Εοός. 149
 Εόν. 163. 227. 260
 Εοστή. 42
 Εοστής. 49. 52
 Επ. 285
 Ες. 286
 Εΐσα. 31
 Επ. 37. 104. 229. 331.
 334. 340
 Επακν. 140.
 Επαπτήσασα. 57
 Επαΐον. 66
 Επίβλω. 74
 Επίβησαν. 273
 Επίεσι. 174
 Επίεσιν. 122
 Επν. 129
 Επνγομύσιο. 240
 Επντα. 243
 Επνμνφεπ. 195
 Επνμντα. 85
 Επνπε. 152
 Επνσκε. 82
 Επνσκεν. 143
 Επνσκεπν. 158
 Επνσκετσε. 277
 Επνσδεν. 180
 Επνφνμνσεν. 175
 Επνν. 175

Επνλνθε. 293
 Επνξεν. 280
 Επλ. 95. 119. 127. 160.
 263. 291. 311. 313
 Επνλνμνθ. 79
 Επνλνμν. 193
 Επνλνμνσασ. 113
 Επνλνσασ. 10
 Επνμνσασ. 1
 Επνμνσαστο. 223
 Επνμνσασιν. 136
 Επνμνσεν. 156
 Επνμντο. 55
 Επνμνμν. 154
 Επνμν. 117
 Επνμν. 251
 Επνμ. 141
 Επνμ. 184
 Επνμ. 255
 Επνμ. 173
 Επνμμνμνμν. 318
 Επνμν. 150. 152
 Επνμν. 145
 Επνμ. 327
 Επνμν. 253
 Επνμνμνμν. 61
 Επνμνμνμν. 161
 Επνμνμνμν. 170
 Επνμνμνμν. 11
 Επνμν. 17. 98. 149. 198.
 240. 245. 323
 Επνμν. 27. 39. 203. 330
 Επνμν. 8. 99. 197. 212.
 246
 Επνμνμνμνμν. 159
 Ο 3 Επνμνμν.

I N D E X

Ερώτων. 1. 90. 147. 166.	Εφίμαίρω. 80
308	Εφλεξεν. 240
Ες. 9. 29. 44. 110. 176.	Εφύλαξεν. 12
181. 288. 317	Εφύττωσι. 138
Εσθεθήσειεν. 335	Εφώνεον. 84
Εσθεσεν. 265	Εχαι. 77
Εσπερος. 111	Εχαιν. 70
Εσπώδεν. 254	Εχεν. 169
Εσπώδον. 44	Εχασα. 25
Εσπώμηνον. 72	Εχθρόν. 13
Εσσεται. 204	Εχρειν. 264
Εστομαι. 212	Εχω. 190. 209
Εσι. 146. 165. 200	Εχων. 81. 212
Εσιν. 52. 94. 127. 246	Εω. 252
Εσονταιχίζεν. 115	Εών. 178. 255
Εσφυγξει. 252	
Εχατω. 119	Ζ.
Επόν. 219	
Επ. 262. 331	Ζεύς. 8
Ετρεμα. 97. 243	Ζεφύρω. 316
Ευκλεία. 86	Ζηλημονα. 36
Ευνω. 154. 205. 276	Ζηλημονες. 37
Ευνης. 237	Ζησιαι. 24
Ευοδμεν. 133	Ζησόν. 21
Ευόδμω. 265	Ζυγίλω. 275
Ευρέα. 334	Ζώειν. 89
Ευρατο. 66	Ζώεσκον. 291
Ευρον. 78	
Ευρος. 316	Η.
Ευτε. 309	
Ευτεφάνκ. 220	Η'. 21. 55. 67. 71.
Εύχρον. 133	115. 224. 227. 272.
Εφαινεν. 239	331
Εφέσπεται. 120	Η'. 138. 139. 154
Εφθίγξας. 177	Η'. 51. 59

Μ' 6ης.

Η'ερε. 35
 Η'γαγε. 263
 Η'γαγεν. 152
 Η'γεμόνευε. 25
 Η'γεμονῆα. 218
 Η'γρῶσεν. 149
 Η'δη. 166. 232. 298.
 314
 Η'εν. 70
 Η'εῶδα. 302
 Η'εῖσιπιν. 73. 131
 Η'εῖτον. 19
 Η'εῖτων. 51. 69. 84. 192
 Η'εῖτασι. 234
 Η'εῖνθ. 253
 Η'λθε. 29
 Η'λθεν. 42
 Η'λυθε. 333
 Η'λιβάτοιο. 256
 Η'λιβάτω. 210. 339
 Η'λικθ. 35
 Η'μαρ. 44
 Η'μαπῆ. 287
 Η'μετέρω. 81
 Η'μετέρων. 140. 250
 Η'ν. 31. 274. 281. 309.
 318. 326
 Η'ν. 144. 148. 180
 Η'νιμάφωιθ. 193
 Η'πείλησιν. 128
 Η'εακλήα. 150
 Η'εῖμα. 100. 114
 Η'ελω. 275
 Η'εῖσαντ. 231. 288
 Η'εῖγίνα. 333

Η'ερεσι. 323
 Η'εῖε. 4. 7. 29. 60. 79.
 89. 220
 Η'εω. 20. 24. 30. 70. 81.
 120. 167. 186. 239.
 256. 286. 304. 333.
 340
 Η'εραπῆ. 276
 Η'εσχίη. 104
 Η'χῆ. 193. 315
 Η'χέντω. 206
 Η'χι. 75
 Η'ω. 192. 288
 Η'ωε. 3. 110. 282

Θ.

Θ. 76
 Θαλαμηπόλον. 231. 276
 Θαλασσίω. 320
 Θαλασσίων. 313
 Θαλάσση. 32. 241. 253
 Θαλάσσης. 206. 234. 245.
 249. 262. 270. 295.
 303. 311. 318. 321.
 334
 Θαλασσοπόρων. 2
 Θάμβει. 98
 Θάμβθ. 96
 Θερσαλίως. 99. 112. 118
 Θέρσθ. 243
 Θεά. 1
 Θεαίνης. 142
 Θελογομήνη. 307
 Θελογόνων. 147

Θεῖς.

INDEX

Θεῆς. 55. 126. 145
 Θέμιθα. 295
 Θεός. 80
 Θεσμά. 142. 145
 Θέσμετα. 167
 Θέτω. 156
 Θεσμόν. 147
 Θεσμῶν. 273
 Θηλείης. 129
 Θηλυπεράων. 36
 Θηλυπέροις. 122
 Θητόειν. 151
 Θλίβων. 114
 Θοός. 150
 Θρασύν. 150. 214
 Θρυπέμυλον. 337
 Θυγατέραςι. 137
 Θυηλαῖς. 39
 Θυηλαῖς. 53
 Θυμόν. 107. 159. 217. 240
 Θυέοντ. 48
 Θυράων. 260

1.

Γαίνεται. 144
 Γάνθη. 107
 Γαχε. 267
 Γαρδανίω. 151
 Γ'δρωτας. 271
 Γ'δε. 113. 238. 333
 Γ'δεν. 3
 Γ'δες. 86
 Γ'ερεα. 31. 141
 Γ'ερεαν. 65. 82. 126

Γερών. 44
 Γ'θι. 142
 Γ'κίθα. 44. 127
 Γ'κίτω. 148
 Γ'κοίμω. 215
 Γ'λασκομήνη. 38
 Γ'μερόεις. 20
 Γ'μερόντ. 168
 Γ'μερόεσαν. 105
 Γ'σω. 136
 Γ'σαμύσιο. 305
 Γ'σατο. 25. 100. 332
 Γ'χθνόεσα. 270
 Γ'χρησιν. 162

K.

Καδδ'. 340
 Καί. 2. 3. 4. 5. 10.
 15. 16. 19. 20. 25.
 27. 29. 33. 39. 43.
 62. 72. 73. 74. 75.
 77. 91. 95. 100. 104.
 107. 108. 131. 138.
 145. 146. 148. 152.
 157. 162. 166. 170.
 174. 178. 185. 192.
 199. 201. 203. 204.
 213. 214. 217. 219.
 222. 233. 245. 250.
 260. 264. 265. 273.
 278. 281. 295. 299.
 304. 307. 308. 317.
 318. 326. 328. 329.
 330. 333. 341

Kα.

V E R B O R U M.

Κάθρε. 264
 Κακομύω. 241
 Καλίω. 136
 Κάλλω. 54
 Κάλλει. 85. 168
 Καθηδέμεθλον. 71
 Κάλλωπε. 322
 Κάλλω. 92
 Καλύνων. 59
 Κάμνω. 171
 Καμών. 259
 Καρηνω. 252
 Καρερέθωμε. 301
 Κετ. 80
 Κατά. 71. 207. 211
 Κατατρέχων. 87
 Καπλθέμω. 288
 Καταναρτία. 254
 Κατίεως. 300
 Κατήϊν. 110
 Κεδνύω. 76
 Κεῖθι. 23
 Κεῖνσι. 282
 Κέλῳθον. 124
 Κελῳθως. 175
 Κέντροις. 87
 Κέντρον. 166
 Κέντρω. 196
 Κεῖθεα. 119
 Κιχῆσαι. 149
 Κλαίοντες. 27
 Κλύειν. 129
 Κλυτόν. 186
 Κρίφας. 211
 Κέλπωις. 271

Κύμιζι. 148
 Κέρον. 78
 Κέρη. 108
 Κέρω. 86
 Κέρης. 62. 85. 100. 102.
 112. 114. 117. 158.
 171
 Κυθέρεια. 83
 Κεσδίη. 91. 97. 247
 Κεσδίη. 156
 Κεσδίω. 167
 Κεστίει. 250
 Κεσηῖδα. 336
 Κρονίω. 137
 Κρουπιδίη. 290
 Κρύπτει. 194
 Κρυφίης. 237
 Κρυφίσι. 87. 221
 Κρυφίως. 230
 Κρυφίαν. 1
 Κρύψω. 185
 Κτύπω. 318
 Κυνίης. 238
 Κυνόπωλον. 113
 Κυνόπωλον. 232
 Κυθέρειαν. 38. 146
 Κυθέρειη. 43. 290
 Κυθέρειης. 273
 Κυθέρων. 47
 Κύκλα. 58
 Κυλινδρε. 314
 Κύμα. 314
 Κύματα. 224
 Κύματι. 314
 Κύματι. 324

P

Εν

INDEX

- Κυμάνεσσ. 332
 Κύπελ. 135
 Κυπελίδι. 157
 Κυπελίδι. 42
 Κυπελίδιον. 132
 Κύπελδθ. 31. 68. 126.
 141
 Κύπελον. 135
 Κύπελος. 33. 66. 68. 77.
 144. 152. 249
 Κύπερος. 46
 Κύσας. 133

 Λ.
 Λάζιο. 247
 Λαθελίδιοισιν. 106
 Λάθελον. 109
 Λαίλαπι. 297
 Λαιμῶ. 327
 Λακεδαίμονθ. 74
 Λαμπιστο. 62
 Λαμπομήν. 254
 Λαχῦσ. 30
 Λείανδρε. 301
 Λείανδρον. 5. 283
 Λείανδρθ. 20. 129. 319
 Λεάνδρε. 15. 27. 103.
 168. 240. 305. 330
 Λεάνδρω. 25. 106. 122.
 201. 233
 Λείανδρε. 86
 Λείανδρθ. 109. 170. 196.
 220. 259. 312
 Λεάνδρω. 172

 Λειμῶνα. 60
 Λέκτρα. 146
 Λέκτροις. 266. 283
 Λέκτρον. 127. 165
 Λέκτρον. 306
 Λέληθεν. 153. 186
 Λόγαλῆς. 257
 Λόκοπαρηθ. 57
 Λόκοχίτωνος. 62
 Λεχίων. 79
 Λέχος. 274. 279
 Ληθῶσα. 286
 Λιβάνα. 48
 Λιποφρυγία. 238
 Λιτάνουσι. 320
 Λιτάων. 139
 Λοξῶ. 101
 Λύσπε. 272
 Λύχοιο. 236
 Λύχον. 1. 5. 6. 8. 25.
 210. 212. 218. 239.
 258. 329
 Λύχον. 15. 223. 239. 254.
 301. 336
 Λύχων. 241

 Μ.
 Μαινομήνης. 303
 Μαινομήν. 242
 Μακαρτάτη. 139
 Μακροῖ. 224
 Μάλισα. 309
 Μαργαίνης. 123
 Μαργαρινῶ. 56

 Μαῖ.

V E R B O R U M.

- Μαριναμίαν. 316
 Μαρτυρίω. 236
 Μαρτυρήσιν. 223
 Μασίζοντες. 297
 Μάτην. 177
 Μέ. 123. 148. 152
 Μεγάλας. 317
 Μεθωμίλησι. 34
 Μέλαιναν. 298
 Μελανίαν. 154
 Μελέσας. 60
 Μελίων. 61. 63. 251
 Μελίφρονα. 147
 Μέλωντι. 14
 Μέν. 21. 30. 46. 67. 84.
 97. 109. 114. 128.
 169. 221. 224. 227.
 243. 272. 282. 289.
 320
 Μενίανεν. 70
 Μένειν. 305
 Μερίμνας. 332
 Μερόπας. 93
 Μετ'. 9. 135. 290
 Μετά. 135
 Μετανόησι. 205
 Μετηκίαθεν. 112
 Μετέχου. 141
 Μετέλυθεν. 35
 Μη. 157. 185. 217. 247.
 268
 Μηκέτ'. 306
 Μήνιν. 125. 157
 Μη π. 228
 Μήτηρ. 138. 278
 Μητρί. 40
 Μίαν. 14. 77
 Μιγής. 178
 Μιγῆναι. 221
 Μίμνεν. 181
 Μίν. 10. 96. 97. 213.
 217. 260
 Μινυώλον. 306
 Μίσγειν. 315
 Μίτρω. 272
 Μόγους. 268. 269
 Μόθον. 75
 Μοί. 14. 24. 82. 83. 176.
 191. 220. 248
 Μοῖρα. 307
 Μοῖρας. 323
 Μοισίων. 308
 Μολών. 231
 Μώνη. 188
 Μῶνον. 210
 Μόρον. 27
 Μύθοις. 159. 195. 244
 Μύθον. 73. 134. 202
 Μύθας. 267
 Μυστιπλόα. 142
 Μυχίς. 263
 Μῶμον. 36
 N.
 Ναίτης. 50
 Ναῖε. 32
 Ναεταῖσκη. 45
 Ναεταῖσκ. 188
 Νάϊον. 28
 P 2
 Ναῖα

INDEX

Νυλόχον. 259
 Ναύτης. 299
 Νέκ. 68
 Νέλω. 76. 83
 Νεκρόν. 337
 Νόμασι. 106
 Νόμασιν. 102
 Νόματα. 117
 Νόσκον. 169
 Νῆα. 298
 Νηλεΐς. 304
 Νηδν. 55. 71
 Νηῦ. 119
 Νήξομαι. 208
 Νήσων. 45
 Νῆυς. 255
 Νήχτω. 284
 Νηχόμενον. 5
 Νήχυν. 247
 Νισομελής. 61
 Νοήσας. 211
 Νόον. 72
 Νέτθ. 317
 Νύκτω. 192. 207. 227
 Νυκπύγμασι. 7
 Νύπαι. 269
 Νυκτός. 232. 238
 Νύμφων. 151
 Νύμφης. 312. 322
 Νύμφη. 268. 269
 Νυμφών. 261. 267. 283.
 333
 Νυμφίθ. 268
 Νυμφόμαχο. 263
 Νυμφόστολον. 10

Νύξ. 282. 309
 Νυχίη. 287
 Νυχίλω. 222
 Νύχιον. 2
 Νῶτα. 334
 Νῶτων. 313

Ξ.

Ξάνε. 123. 174
 Ξάνθ. 178. 181
 Ξυάεσθε. 14
 Ξυέεργε. 163
 Ξυέηκε. 103. 108
 Ξυέηκεν. 18

Ο.

Ο'. 21. 107. 112. 200.
 224. 227. 272
 Ο'άων. 132. 230
 Ο'δείει. 95
 Ο'δμή. 270
 Ο'δμῶ. 265
 Ο'δς. 94
 Ο'δυνάων. 11. 250
 Ο'θεν. 257
 Οί. 46. 63. 221. 289
 Οί. 176
 Οί ab οὔ. 323. 325
 Οία. 57. 116
 Οίάπερ. 121
 Οἶδμα. 203
 Οἶκτερον. 140
 Οἶσι. 199

Οἶσις.

V E R B O R U M.

Οἶσιν. 88
 Οἶσιν. 18
 Οἶσιν. 93
 Οἶσιν. 41
 Οἶσιν. 129
 Οἶσιν. 134
 Οἶσιν. 120
 Οἶσιν. 138
 Οἶσιν. 138
 Οἶσιν. 341
 Οἶσιν. 217
 Οἶσιν. 297
 Οἶσιν. 291
 Οἶσιν. 95
 Οἶσιν. 212
 Οἶσιν. 214
 Οἶσιν. 15
 Οἶσιν. 340
 Οἶσιν. 80
 Οἶσιν. 52
 Οἶσιν. 9
 Οἶσιν. 191
 Οἶσιν. 232. 280
 Οἶσιν. 113. 238
 Οἶσιν. 334
 Οἶσιν. 72
 Οἶσιν. 70
 Οἶσιν. 5
 Οἶσιν. 335
 Οἶσιν. 186
 Οἶσιν. 196
 Οἶσιν. 93
 Οἶσιν. 83
 Οἶσιν. 184

Οἶσιν. 4. 24. 52. 71
 Οἶσιν. 101. 213
 Οἶσιν. 77
 Οἶσιν. 76
 Οἶσιν. 331
 Οἶσιν. 101
 Οἶσιν. 105. 160. 169
 Οἶσιν. 78
 Οἶσιν. 145
 Οἶσιν. 174
 Οἶσιν. 325
 Οἶσιν. 91. 324
 Οἶσιν. 215
 Οἶσιν. 227
 Οἶσιν. 231
 Οἶσιν. 138
 Οἶσιν. 179
 Οἶσιν. 45
 Οἶσιν. 54
 Οἶσιν. 131. 337
 Οἶσιν. 293
 Οἶσιν. 249
 Οἶσιν. 11. 108
 Οἶσιν. 48. 50. 53. 70. 126.
 136. 144. 152. 153.
 171. 179. 180. 182.
 186. 205. 206. 214.
 233. 275. 276. 300.
 322
 Οἶσιν. 193
 Οἶσιν. 41. 291
 Οἶσιν. 35. 47. 49. 51.
 69. 191. 277
 Οἶσιν. 34. 282
 Ρ 3 Οἶσιν.

INDEX

ῥυκ. 3. 80. 82. 87. 89.	Πάνπθι. 324. 334
108. 121. 143. 156.	Παπταίνων. 78
213. 323. 333	Παρ. 234
ὀυκίπ. 308	Πάρ. 241
ὀυν. 109. 169	Παρεθ. 32. 336
ὀυνομα. 19. 185. 219.	Παρακοίτη. 340
220	Παρακοίτιω. 148. 335
ὀυπω. 76	Παρεχοίπιν. 81. 83
ὀρεανίη. 40	Πραπαλάγξας. 159
ὀρεανομήκης. 187	Πραπαλάζοιπ. 228
ὀυπς. 323	Πραπαλάζων. 102
ὀυχ. 78. 208. 278	Παρίασιν. 192
ὀφιθε. 304	Παρενίω. 161. 194
ὀφθαλμοιο. 94	Παρενίων. 58
ὀφθαλμοδς. 65. 94	Παρεπίπτεσιν. 158
ὀφρεθ. 109. 169. 211	Παρηγορέεσθε. 39
ὀψι. 172. 292	Παρηγορέων. 244
ὀψομαι. 213	Παρεθίνε. 203
ὀχθας. 189	Παρεθενίων. 263
	Παρεθενίης. 155
Π.	Παρεθενικαίς. 144
Πάθε. 268	Παρεθενικάν. 54. 130
Παλαιοι. 63	Παρεθινική. 160
Παλαμιάων. 326	Παρεθινικής. 127. 133. 164
Παλαίμη. 118	Παρεθινικήσιν. 128
Παλαίμην. 252	Παρεθίνον. 19. 123.
Πάλιν. 107. 199. 284	143
Πανδαμάτωρ. 200	Παρεθίν. 20. 55. 120.
Πανδήμι. 42	153. 167. 287
Πανυχιδάς. 225	Πάρ. 156
Πανυχιών. 230	Πάση. 156
Πανυδία. 44	Πατήν. 280
Πάντα. 164. 177. 264	Πατήρ. 278
Πάνπθιν. 315	Πάτριω. 185
	Πατρίδα. 176. 181
	Πα-

Πατριδ^ο. 215
 Πάφλαζεν. 91
 Παφλαίζοι. 204
 Παχνηέντ^ο. 293
 Παιδαμής. 165
 Πάθο. 157
 Παιδαμένον. 130
 Παιθ^ς. 164
 Πελάσας. 179
 Πίλεν. 11
 Πιλε. 93
 Πίπλον. 251
 Πίρ. 312. 341
 Περ^ςτης. 111. 211
 Περήσαι. 224
 Περήσεις. 23
 Περήσω. 203
 Περ^ς. 67. 338
 Περκαθίς. 22
 Περκαθί^ο. 89
 Περκαπόνων. 49
 Περ^ςπυσον. 92
 Περ^ςπύζασα. 261
 Πέστ. 339
 Πέτρον. 174
 Πεφόρητ. 313. 325
 Πεφυκίνας. 64
 Πεφύλαξο. 216
 Πήξεν. 160
 Πίεν. 328
 Πικρός. 329
 Πισά. 145
 Πλωτ^ςη. 2
 Πνείοντες. 296
 Πνέων. 285

Πνύσεν. 257
 Πνοιήσιν. 13. 310
 Πόδεσιν. 120
 Ποδών. 325
 Ποθεν. 28
 Ποθίοντες. 230
 Ποθίον^ς. 201. 233
 Ποθον. 29. 103. 108
 Ποθ^ο. 307
 Ποθ^ς. 134. 140. 196
 Ποθ^ω. 29
 Πόληες. 17
 Πόλη^ο. 189. 209
 Πολλέσιν. 18
 Πολίον. 22
 Πο^ςα. 259. 268. 269
 Πο^ςα. 63
 Πολλάκι. 39. 258. 320.
 321
 Πολλάκις. 105. 163. 231.
 288
 Πο^ςη. 327
 Πολλόν. 67
 Πολυδαΐδαλον. 118
 Πολυ^ςη. 242
 Πολυκλαύσιον. 236
 Πολυκλαύσιον. 332
 Πολυκτεάνων. 125
 Πολυμήχανον. 202
 Πολυπλάγκτων. 292
 Πολυπλανέων. 175
 Πολυσκάθμω. 277
 Πολυσροφάλιγγας. 294
 Πολυτλήπιο. 330
 Πολυφλοίσβοιο. 234

Πε^ςα

INDEX

- Πολύφοιτο. 181
 Πόντιοι. 250
 Πόντιν. 190
 Πόντιο. 245. 315
 Πόντι. 16
 Πορθμόν. 26
 Ποσειδάωνια. 321
 Πόσι. 220
 Ποσιν. 100
 Ποτέ. 154
 Ποτή. 151. 165. 169. 215.
 227. 259. 260. 284
 Πότνια. 278
 Ποπν. 328
 Πύ. 27
 Πελ. 13
 Περί. 189
 Περίγγελω. 164
 Περγόνων. 32
 Περίκλειον. 339
 Προσίλεκτο. 244
 Προσώποις. 170
 Προσώπων. 56. 173
 Πτερόεντο. 93
 Ππερύγασι. 48
 Πτελίεθρον. 21. 209
 Πτελίεσι. 47
 Πυμάτω. 341
 Πύρ. 246. 247
 Πύργον. 24. 32. 227. 260
 Πύργ. 187
 Πύργ. 210. 228. 256.
 336. 339
 Πυρί. 167. 204
 Πυρηνόρως. 41
 Πυρηνόρως. 88
 Πυρί. 91
 Πυρί. 90
 Πύρ. 177
 Πύρ. 197
 Ρ.
 Ραδάμινγας. 262
 Ρέον. 63
 Ρήγμιν. 311
 Ρήξασα. 338
 Ρόδα. 62
 Ροδίω. 116. 194
 Ροδίω. 265
 Ροδοειδία. 114
 Ρόδον. 59
 Ρόδων. 60
 Ροθίων. 242. 248
 Ροιζήδον. 339
 Σ.
 Σ. 138. 139. 176
 Σαφροσύνη. 33
 Σεντυμένιοι. 15. 336
 Σ. 136. 137. 153. 175.
 186. 300. 301
 Σιλνίη. 57
 Σίδεν. 212
 Σπ. 209
 Σίλας. 276
 Σίο. 185. 210
 Σιγν. 280
 Σιωπή. 165
 Σιω.

V E R B O R U M,

Σημάνωσκ. 302
 Σημήια. 130. 228
 Σησιάδθ. 189
 Σησόν. 4. 43
 Σησός. 16
 Σησῦ. 258
 Σιωπῇ. 115. 183. 261
 Σκοπιοσαν. 182
 Σοί. 126. 149. 152
 Σόν. 148. 203
 Σοφός. 152
 Σπάρετης. 74
 Σπώδουσι. 53
 Σπυλάδασι. 337
 Σταζόντω. 262
 Στένθ. 326
 Στήθεασι. 338
 Στορίσκω. 279
 Στυφέλιζον. 296
 Στυγεράτ. 190
 Σὺ. 23. 86. 146. 157.
 219
 Σύν. 40. 90. 188
 Συνέθενω. 221
 Συνεκαίω. 241
 Συνέλωθθ. 11
 Σύνθεω. 314
 Σφετίροις. 195
 Σφυρα. 45. 62

T.

Τ. 12. 270
 Ταδε. 164

Τανύειν. 224
 Ταῦτ. 272
 Ταῦτω. 177
 Τάχ. 174
 Τάχα. 59. 77
 Τέ. 5. 20. 57. 116.
 237
 Τελῶ. 82. 205
 Τεθλήσι. 65
 Τεθναίλω. 79
 Τέθνηκεν. 340
 Τέκε. 138
 Τελίσι. 184
 Τελεσιγαμοισιν. 279
 Τελευτίω. 14
 Τεοῖς. 174
 Τέον. 185
 Τεός. 271
 Τέρωποντο. 290
 Τήμθ. 49
 Τῶ. 43
 Τηλεσκοπον. 237
 Τί. 123. 248
 Τιμήνθθ. 119
 Τινά. 24
 Τινί. 188
 Της. 47. 49. 51. 64. 69.
 73. 84. 176. 184. 175.
 275. 277
 Τίταινιν. 334
 Τιταίνων. 17
 Τὸ. 246
 Τοῖα. 84. 128
 Τόλλω. 76. 83. 121

Q

Τόισις

INDEX

- Τόλαιοι. 244
 Τόων. 134
 Τοκίσανιν. 180
 Τοκήας. 286
 Τοκήων. 190
 Τὸν. 3. 8. 39. 149. 156
 Τόξα. 17
 Τωρῶν. 243
 Τόσιν. 53
 Τόπι. 96. 201. 312
 Τόφρος. 170
 Τρεῖς. 64
 Τριόδοισιν. 184
 Τρομέυσε. 40
 Τρομέω. 205
 Τρομέω. 96
 Τυπτομένης. 297
 Τυπτομένη. 325
 Τ.
 Τ'γρῶ. 295
 Τ'γρὸν. 173
 Τ'γρὸς. 207
 Τ'δωτ. 327
 Τ'δωρ. 204. 246. 247.
 269. 314
 Τ'μῆνασιν. 278
 Τ'μῆσαι. 2. 12. 222.
 225. 235. 281. 285.
 292. 302
 Τ'μῶν. 274
 Τ'π'. 99. 162
 Τ'παγγελίαν. 106
 Τ'πέρ. 189
 Τ'πνον. 233
 Τ'πδ. 62. 194
 Τ'ποδρῆσιν. 143
 Τ'ποκλήσιν. 182
 Τ'ποκλήσιν. 161
 Τ'ποκλήσιν. 289
 Τ'ποκλήσιν. 85
 Τ'πόρ. 165
 Τ'ψό. 256
 Φ.
 Φαινομένη. 235
 Φασφορίων. 302
 Φασφορίων. 218
 Φασφορίων. 256
 Φάης. 59
 Φαμύνη. 194
 Φανῆσαι. 60
 Φάξ. 194. 258
 Φαρίτριν. 40
 Φάπ. 52
 Φάπ. 73
 Φέγγ. 110
 Φιλέας. 146
 Φίλη. 135. 157. 216
 Φιλήνορας. 267
 Φιλοκίεπμ. 183
 Φιλοπάρθεν. 51
 Φιλότη. 222. 248
 Φιλότη. 178
 Φιλότης. 289
 Φλίγη. 246
 Φορδ.

V E R B O R U M.

Φλίξε. 19
 Φλογερίω. 40
 Φόβος. 300
 Φοινιάσας. 58
 Φονίω. 121. 172
 Φορδύλλος. 207
 Φράζω. 197
 Φρένα. 87. 102. 158.

244

Φρένας. 69. 72. 95
 Φρικαλίας. 294
 Φρυγίης. 50
 Φύγεν. 154
 Φυλάξην. 223
 Φῶς. 224

X.

Χαίρειν. 104
 Χαλεπὸν. 13
 Χαλίφρονα. 117
 Χαρίεντα. 35
 Χαρίεντος. 56
 Χαρίεσσα. 30
 Χάριτας. 64
 Χάριτες. 63
 Χαρίπας. 65
 Χαρίτων. 77
 Χερσίμασι. 201
 Χήματ. 293. 305
 Χειμερίω. 299
 Χειμερίας. 300
 Χειμερίας. 310
 Χημέτεροι. 296

Χῆρα. 116
 Χῆρα. 298
 Χιῦμα. 205
 Χθίνα. 160
 Χθονός. 162
 Χιονίων. 58
 Χιτῶνα. 118. 124. 163.

338

Χολωσαμύνης. 155
 Χορήαι. 191
 Χορήη. 277
 Χορδίων. 48
 Χορὸν. 35
 Χρόα. 264
 Χροίω. 61
 Χρόνον. 291
 Χρυσόρραπις. 150
 Χύσις. 327
 Χωμένη. 116

Y.

Υδάσας. 64
 Ψυχίω. 330

O.

Ωι. 188
 Ωκλασεν. 325
 Ωμοισιν. 163
 Ωρεσις. 279
 Ωρη. 293
 Ωρίω. 109
 Ωρίωνα. 214

Q.

O's.

INDEX VERBORUM.

Ως. 59. 86. 103. 113. 221. 251. 272. 289
 177. 141. 150. 181. Ως τρεν. 303
 238 Ως φιλ. 8
 Ως. 41. 67. 158. 194.

FINIS.

LEC.

LECTORI

S.

Cum hoc opusculum typis jam plene descriptum esset, accepi ab Amplissimo Viro GULIELMO KLERCK Civitatis Wageningae Consule &c. &c. editionem Frobenianam, quae in forma quarti ordinis excusa est Basil. Ann. MDXVIII. sed quia Hervagius totam hanc editionem expressit, conlationem hic subnectere inutile fuisset. Vale.

ADDENDA

IN SCHOLIIS.

Ad versum 160. Εἴτε ἀπὸ τοῦ γῆ.] illud εἴτε procul dubio corruptum est, quare legendum videtur εἴτε, aut forte εἴτε.

IN NOTIS.

vf. 45. *Ad finem adde.* huc quoque facit Joannes Grammaticus Gazaus vf. 167.

Καὶ εἴθ' ἄρχηται φαίνονται ὁμοιοῦται,
Ὅς ῥίσι αὐτοῖσι λικτοὶ αὐτοῖσι τριφασίᾳ ἐλίσσονται
Διὶ τὸν αὐτὸν γὰρ αὐτὸν πάλιν ἔτι ὕμνῳ.

vf. 78. Πανταίνων ἰμύγνῳ, κίρῳ δ' ἔχ' εἴρεσι ἰωνῶν. Rondellus legit πανταίνων ἰμύγνῳ. alioqui sunt pugnantia ait cum versu 171. Οὐ γὰρ αὐτοῖσι εἰσερίων. Sed male; non tam axie loquuntur Poëtae, & praeterea elegantius vf. 171. dixit Musaeus ὁ γὰρ αὐτοῖσι εἰσερίων, ut eo vehementius amorem exprimeret.

vf. 101. *Ad finem alde.* Verum haec lectio omniuo rejicienda est; nam illud ἐλίσσονται proprie & eleganter dicitur, sic apud Nonnum Lib. 4. Dionys. p. 118. l. 30.

A D D E N D A:

Εἴ ποτε θεοῖσι φεισσιτερίην κύκλῳ ἱπποῦσι,
 Οἷον αἰλῶνι ἐλάλει, ὅλα τελέγχεϊ σιλήσῃ
 Φινύϊ μαρμαίρειν.

vf. 178. *Post locum, quem ex paraphrasi Gulielmi de Maro produxi, adde.* sic etiam hunc locum citat Michael Neander de re Poetica pag. 733. & pro ἱμῶν φιλότικῃ, scripsit ἱμῶν φιλότικῃ.

vf. 182. Repetitur, *adde,* & ἡμεῖς οὖν παρὶς, quam tamen hic non deprehendes, licet τοκίον legas. *deinde ad finem adde.* Vulgata lectio tamen satis placet, sed εὐνοῖαν αἰφροδίστου elegantius verte *furtivam Venerem*, non *tenebrosam*; sic quoque versu 190. Κρυπτικῇ — Κυθιρίῃ potius verterem *Furtiva-Venere*.

vf. 213. Solet. *adde* Reg. legit ἐπιπιδέον, *deinde post ἐπιπιδέον* *adde.* illud autem ἐπιπιδέον Verte *observans*, ἐπιπιδέον enim est *observare*; de hac voce egit Clariss. G. d'Arnaud in Animadv. Critic. pag. 71. Sic apud Hesiodum E'cy. vf. 19.

Ναίει' ἐπιπιδέον, ἀργεῖς ἱπποῦνι ἵπτοι.

ubi Proclus Scholiastes, Ναίει' ἐπιπιδέον.] γὰρ τίς ποτε μέγας πῶς φιλοτιμίας βλέπειται, καὶ ἐπὶ καὶ ὅτι καὶ ἀργεῖς καὶ ἱπποῦνι φιλοτιμῶν.

Adde H'με. vf. 42.

Εὖ μάλ' ἐπιπιδέονι ἰντροχάλλῳ ἐὺ ἄλυσῃ
 Βάλλον.

ubi vide eundem Scholiasten, qui τὸ ἐπιπιδέον explicat καὶ αὖτε ἀπολαύσας. hinc etiam libentius apud Callimachum Hymn. in Delum vf. 62. pro γαῖαν ἐπιπιδέοντι, vel ut Cod. MS. ἐπιπιδέοντι, iegerem γαῖαν ἐπιπιδέοντι, emendationi Eruditissimi G. d'Arnaud subscribens.

vf. 314. Dictum est, *adde* (si hoc verbum per *adentiam* labatur recte vertunt Interpretes.)

vf. 327. Πολλὰ δ' αὐτίματος χύσι. Rondellus legit αὐτίματος. id est, ait, casu & fortuito. Sed minime necessaria haec videtur emendatio.

vf. 340. *Ad finem adde.* sic quoque apud Virgilium lib. 3. Georg. vf. 158. & seqq.

Quid

A D D E N D A:

*Quid juvenis, magnum cui versat in ossibus ignem
Durus Amor? nempe abruptis turbata procellis
Caeca nocte natat serus freta: quem super ingens
Porta tonat coeli, & scopulis illisa reclamans
Aequora: nec miseri possunt revocare parentes,
Nec moritura super crudeli funere Virgo.*

E R R A T A

In contextu, vs. 73. *κύβητ.* l. *μύβητ.* 332. *πελοκλαύτισσι.* l. *πελοκλαύτσει.*

Scholiis ad vs. 95. *ἐλιθίον.* l. *ἐλιθίον.* 105. *ἰπιθυμητῶν.* l. *ἰπιθυμητῶν.*

Notis ad vs. 34. Reg. l. & Reg. 138. *ibid.* Γαργῆ ῥ. illud ῥ. l. 139. Γαργῆ ῥ. illud ῥ. 149. Macedonii. l. Macedonii ἐπύκτα. 193. hoc. l. & hoc. 301. margine. l. marginem. 332. *πελοκλαύτισσι* deletur pro Vatic. l. sic Vatic. deinde ad finem notae scribo, omnes alii habent *πελοκλαύτσει.* 340. *ῥῥῥῥ.* l. *ῥῥῥῥ.* *ibid.* *ῥῥῥῥ.* l. *ῥῥῥῥ.* *ibid.* *ῥῥῥῥ.* l. *ῥῥῥῥ.* *ibid.* *ῥῥῥῥ.* l. *ῥῥῥῥ.* in Praefatione pag. 16. lin. 16. quaddum l. quadam. Alia, si quae erunt, pro humanitate Ipse corriget.

00565557

